

ประจำปี 2566

รายงานข้อมูลสถานการณ์ ด้านความรุนแรงในครอบครัว

สำหรับการรายงานตามมาตรา 17
แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำ
ด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550
ประจำปี 2566

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

คำนำ

รายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านความรุนแรงในครอบครัว สำหรับการรายงานตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประจำปี 2566 จัดทำโดยกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นรายงานฉบับที่ 15 มีข้อมูลที่รวบรวมจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งข้อมูลที่จัดเก็บจากพื้นที่ และข้อมูลภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th และในระบบ Evcis ของกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว นอกจากนี้ การจัดเก็บข้อมูลของแต่ละหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งอาจมีความแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับฐานข้อมูล กลุ่มเป้าหมาย ระยะเวลาการจัดเก็บ และปัจจัยอื่น ๆ แต่ก็แสดงให้เห็นถึงแนวโน้มของสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัวในแต่ละปี

รายงานฉบับนี้ จัดทำขึ้นเนื่องจากกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ มีนโยบายและให้ความสำคัญกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาคความรุนแรงในครอบครัว ในฐานะหน่วยงานหลักในการแก้ไขปัญหาคความรุนแรงในครอบครัว และช่วยเหลือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว โดยใช้หลักการยึดผู้ประสบปัญหาเป็นศูนย์กลาง โดยคำนึงถึงสิทธิ ความปลอดภัย การรักษาข้อมูลส่วนบุคคล และความเสมอภาคของสิทธิ พร้อมทั้งเชื่อมโยงการทำงานกับหน่วยงาน และเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้งในเชิงของการป้องกัน การช่วยเหลือคุ้มครองสวัสดิภาพ รวมถึงการดำเนินคดี ตลอดจนการพัฒนากระบวนการปฏิบัติงาน และระบบฐานข้อมูลที่มุ่งเน้นการบูรณาการกับเครือข่ายมากขึ้น เพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานช่วยเหลือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์หวังเป็นอย่างยิ่งว่า รายงานฉบับนี้ จะช่วยสนับสนุนการทำงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในทุกกระดับ และสามารถใช้อ้างอิงหรือเป็นแนวทางประกอบการตัดสินใจ นำไปสู่การปฏิบัติงานในการป้องกันและแก้ไขปัญหาคความรุนแรงในครอบครัวของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในทุกกระดับ รวมถึงเป็นแนวทางในการกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ การจัดทำแผนการดำเนินงาน ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาคความรุนแรงในครอบครัว ตลอดจนความรุนแรงในสังคมต่อไป

(นายอนุกุล ปัดแก้ว)

ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

พฤษภาคม 2568

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	ข
สารบัญตาราง	ค
สารบัญแผนภูมิ	ช
บทสรุปผู้บริหาร	ณ
รายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านความรุนแรงในครอบครัว ตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติ คุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประจำปี 2566	1
ส่วนที่ 1 รายงานข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ประจำปี 2566	2
1.1 ข้อมูลของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	5
1) ศูนย์พึ่งได้ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข	5
2) สำนักงานแพทย์ กรุงเทพมหานคร	10
3) สำนักงานมัย กรุงเทพมหานคร	15
4) โรงพยาบาลตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	20
5) ศูนย์ช่วยเหลือสังคม สายด่วน 1300 สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	24
6) บ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน	27
7) สมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์	33
8) มูลนิธิหญิงชายก้าวไกล	38
9) สมาคมส่งเสริมสตรีแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์	44
10) สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรี ในพระอุปถัมภ์ พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้า โสมสวลี กรมหมื่นสุทธนารีนาถ	45
11) มูลนิธิปวีณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี (องค์กรสาธารณประโยชน์)	50
12) มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก	52
13) สภานายความ ในพระบรมราชูปถัมภ์	57
1.2 ข้อมูลจากหน่วยงานหลัก (กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว)	61
1.2.1 ข้อมูลภารกิจ และผลการดำเนินงานของกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว	61
1.2.2 ข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัวของกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว	68
1.2.3 ตัวอย่างกรณีศึกษา	75
1.2.4 ปัญหา/อุปสรรคในการดำเนินงาน	83
ส่วนที่ 2 รายงานข้อมูลความรุนแรงในครอบครัว ตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติ คุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550	86
1) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	86
2) สำนักงานอัยการสูงสุด	88
3) สำนักงานศาลยุติธรรม	92
ส่วนที่ 3 บทวิเคราะห์ข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัว	93
ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัว	101
เอกสารอ้างอิง	105

สารบัญตาราง

ตารางที่	ตาราง	หน้า
ส่วนที่ 1 รายงานข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ประจำปี 2566		
1) ศูนย์พึ่งได้ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข		
1	ตารางแสดงจำนวนผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงที่เข้ารับบริการ	5
2	ตารางแสดงจำนวนผู้เข้ารับบริการ จำแนกตามสัญชาติของผู้ที่ถูกกระทำด้วยความรุนแรง	5
3	ตารางแสดงจำนวนผู้มารับบริการ จำแนกตามประเภทของการกระทำ ความรุนแรงที่เป็นเหตุหลักให้มาขอรับบริการ	7
4	ตารางแสดงจำนวนผู้กระทำความรุนแรง จำแนกตามสถานะผู้กระทำ	8
5	ตารางแสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรง จำแนกตามปัจจัยกระตุ้นที่ทำให้เกิดการกระทำความรุนแรง	9
2) สำนักงานแพทย์ กรุงเทพมหานคร		
6	ตารางแสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว	10
7	ตารางแสดงจำนวนผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวและผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามเพศ	10
8	ตารางแสดงจำนวนผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวและผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามช่วงอายุ	10
9	ตารางแสดงจำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามสาเหตุปัจจัยกระตุ้น	12
10	ตารางแสดงจำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามสถานที่เกิดเหตุ	12
11	ตารางแสดงจำนวนการให้ความช่วยเหลือ ตามวิธีการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรง	13
12	ตารางแสดงจำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้ถูกระทำและผู้กระทำ ความรุนแรงในครอบครัว	14
3) สำนักงานมัย กรุงเทพมหานคร		
13	ตารางแสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว	15
14	ตารางแสดงจำนวนผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวและผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามเพศ	15
15	ตารางแสดงจำนวนผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวและผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามช่วงอายุ	15
16	ตารางแสดงจำนวนผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามกลุ่มเป้าหมาย	16
17	ตารางแสดงจำนวนผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามกลุ่มเป้าหมาย	16-17
18	ตารางแสดงจำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามสาเหตุปัจจัยกระตุ้น	18
19	ตารางแสดงจำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามสถานที่เกิดเหตุ	18
20	ตารางแสดงจำนวนการให้ความช่วยเหลือ ตามวิธีการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรง	19
21	ตารางแสดงจำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้ถูกระทำและผู้กระทำ ความรุนแรงในครอบครัว	19-20
4) โรงพยาบาลตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ		
22	ตารางแสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงทั้งหมด (ความรุนแรงในครอบครัว และนอกครอบครัว)	20

ตารางที่	ตาราง	หน้า
23	ตารางแสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว	20
24	ตารางแสดงจำนวนผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวและผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามเพศ	21
25	ตารางแสดงจำนวนผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวและผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามอายุ	21
26	ตารางแสดงจำนวนผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามกลุ่มเป้าหมาย	21
27	ตารางแสดงจำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามสถานที่เกิดเหตุ	23
28	ตารางแสดงจำนวนการให้ความช่วยเหลือ ตามวิธีการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง	23
29	ตารางแสดงจำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้ถูกกระทำและผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว	24
5) ศูนย์ช่วยเหลือสังคม สายด่วน 1300 สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์		
30	ตารางแสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงทั้งหมด (ความรุนแรงในครอบครัวและนอกครอบครัว)	24
31	ตารางแสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว	25
32	ตารางแสดงจำนวนผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวและผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามเพศ	25
33	ตารางแสดงจำนวนผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวและผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามช่วงอายุ	25
34	ตารางแสดงจำนวนผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามกลุ่มเป้าหมาย	25
35	ตารางแสดงจำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว	26
6) บ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน		
36	ตารางแสดงจำนวนผู้กระทำและผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามช่วงอายุและเพศ	27
37	ตารางแสดงจำนวนเหตุการณ์และจำนวนผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามลักษณะความรุนแรง	28
38	ตารางแสดงจำนวนผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามสาเหตุ/ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความรุนแรง	30
39	ตารางแสดงจำนวนการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง	30
40	ตารางแสดงจำนวนคดีความรุนแรงในครอบครัว ที่เข้าสู่กระบวนการทางกฎหมายตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550	31
41	ตารางแสดงจำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้ถูกกระทำและผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว	31
42	ตารางแสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามสถานที่เกิดเหตุ	32
7) สมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชินูปถัมภ์		
43	ตารางแสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงทั้งหมด (ความรุนแรงในครอบครัว และนอกครอบครัว)	33
44	ตารางแสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว	33
45	ตารางแสดงจำนวนผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวและผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามเพศ	33
46	ตารางแสดงจำนวนผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวและผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามช่วงอายุ	33

ตารางที่	ตาราง	หน้า
47	ตารางแสดงจำนวนผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามกลุ่มเป้าหมาย	34
48	ตารางแสดงจำนวนผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามกลุ่มเป้าหมาย	34
49	ตารางแสดงจำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามสาเหตุปัจจัยกระตุ้น	36
50	ตารางแสดงจำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามสถานที่เกิดเหตุ	37
51	ตารางแสดงจำนวนการให้ความช่วยเหลือ ตามวิธีการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรง	37
52	จำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้ถูกระทำและผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว	38
8) มุลินีหญิงชายก้าวไกล		
53	ตารางแสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงทั้งหมด (ความรุนแรงในครอบครัว และนอกครอบครัว)	38
54	ตารางแสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว	39
55	ตารางแสดงจำนวนผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวและผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามเพศ	39
56	ตารางแสดงจำนวนผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวและผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามช่วงอายุ	39
57	ตารางแสดงจำนวนผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามกลุ่มเป้าหมาย	40
58	ตารางแสดงจำนวนผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามกลุ่มเป้าหมาย	40
59	ตารางแสดงจำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามสาเหตุปัจจัยกระตุ้น	41
60	ตารางแสดงจำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามสถานที่เกิดเหตุ	42
61	ตารางแสดงจำนวนการให้ความช่วยเหลือ ตามวิธีการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรง	42
62	ตารางแสดงจำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้ถูกระทำและผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว	43
9) สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์		
63	ตารางแสดงจำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามสาเหตุปัจจัยกระตุ้น	44
64	ตารางแสดงจำนวนการให้ความช่วยเหลือ ตามวิธีการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว	45
10) สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรี ในพระอุปถัมภ์ พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี กรมหมื่นสุทธนารีนาถ		
65	ตารางแสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงทั้งหมด (ความรุนแรงในครอบครัวและนอกครอบครัว)	45
66	ตารางแสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว	46
67	ตารางแสดงจำนวนผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวและผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามเพศ	46
68	ตารางแสดงจำนวนผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวและผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามช่วงอายุ	46
69	ตารางแสดงจำนวนผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามกลุ่มเป้าหมาย	47
70	ตารางแสดงจำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามผลกระทบจากความรุนแรงในครอบครัว	48
71	ตารางแสดงจำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามสาเหตุปัจจัยกระตุ้น	48
72	ตารางแสดงจำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามสถานที่เกิดเหตุ	48-49

ตารางที่	ตาราง	หน้า
73	ตารางแสดงจำนวนการให้ความช่วยเหลือ ตามวิธีการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง	49
74	ตารางแสดงจำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้ถูกกระทำและผู้กระทำ ความรุนแรงในครอบครัว	50
11) มุลินธิปวีณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี (องค์กรสาธารณประโยชน์)		
75	ตารางแสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงทั้งหมด (ความรุนแรงในครอบครัวและนอกครอบครัว)	50
76	ตารางแสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว	50
77	ตารางแสดงจำนวนผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวและผู้กระทำ ความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามช่วงอายุ	51
78	ตารางแสดงจำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามสาเหตุปัจจัยกระตุ้น	51
12) มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก		
79	ตารางแสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงทั้งหมด (ความรุนแรงในครอบครัวและนอกครอบครัว)	52
80	ตารางแสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว	52
81	ตารางแสดงจำนวนผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวและผู้กระทำ ความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามเพศ	52
82	ตารางแสดงจำนวนผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวและผู้กระทำ ความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามช่วงอายุ	53
83	ตารางแสดงจำนวนผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามกลุ่มเป้าหมาย	53
84	ตารางแสดงจำนวนผู้กระทำ ความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามกลุ่มเป้าหมาย	54
85	ตารางแสดงจำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามผลกระทบจากความรุนแรงในครอบครัว	55
86	ตารางแสดงจำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามสาเหตุปัจจัยกระตุ้น	55
87	ตารางแสดงจำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามสถานที่เกิดเหตุ	55
88	ตารางแสดงจำนวนการให้ความช่วยเหลือ ตามวิธีการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง	56
89	ตารางแสดงจำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้ถูกกระทำและผู้กระทำ ความรุนแรงในครอบครัว	57
13) สภานายความ ในพระบรมราชูปถัมภ์		
90	ตารางแสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว	57
91	ตารางแสดงจำนวนผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามช่วงอายุ	57
92	ตารางแสดงจำนวนผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามกลุ่มเป้าหมาย	58
93	ตารางแสดงจำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามรูปแบบการกระทำ ความรุนแรง	58
94	ตารางแสดงจำนวนการให้ความช่วยเหลือ ตามวิธีการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง	59-60
95	ตารางแสดงจำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้ถูกกระทำและผู้กระทำ ความรุนแรงในครอบครัว	60
1.2 ข้อมูลจากหน่วยงานหลัก (กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว)		
96	ตารางแสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงทั้งหมด (ความรุนแรงในครอบครัวและนอกครอบครัว)	68
97	ตารางแสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว	68

ตารางที่	ตาราง	หน้า
98	ตารางแสดงจำนวนผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวและผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามเพศ	69
99	ตารางแสดงจำนวนผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวและผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามช่วงอายุ	69
100	ตารางแสดงจำนวนผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามกลุ่มเป้าหมาย	70
101	ตารางแสดงจำนวนผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามกลุ่มเป้าหมาย	70
102	ตารางแสดงจำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามผลกระทบจากความรุนแรงในครอบครัว	71
103	ตารางแสดงจำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามสาเหตุปัจจัยกระตุ้น	71
104	ตารางแสดงจำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามสถานที่เกิดเหตุ	72
105	ตารางแสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ประจำปี 2566 จำแนกตามภูมิภาคและจังหวัด	72-73
106	ตารางแสดงจำนวนการให้ความช่วยเหลือ ตามวิธีการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรง	74
107	ตารางแสดงจำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้ถูกระทำและผู้กระทำ ความรุนแรงในครอบครัว	75
ส่วนที่ 2 รายงานข้อมูลความรุนแรงในครอบครัว ตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550		
1. ข้อมูลจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้อง		
1.1 สำนักงานตำรวจแห่งชาติ		
108	ตารางแสดงจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550	86
109	ตารางแสดงประเภทของการกระทำความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามเพศและช่วงอายุของผู้ถูกระทำ	87
1.2 สำนักงานอัยการสูงสุด		
110	ตารางแสดงจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550	88
111	ตารางแสดงจำนวนคดีจำแนกตามประเภทความรุนแรง	89
112	ตารางแสดงสถิติสำนวนคดีจำแนกตามประเภทสำนวนคดี สำนักคดีชั้นพนักงานอัยการ และสำนวนคดีชั้นศาล	89
113	ตารางแสดงสถิติจำนวนคดีจำแนกตามประเภทข้อหา จำนวนคดีแยกตามอายุและเพศผู้ถูกระทำ และจำนวนคดีแยกตามช่วงอายุและเพศผู้ถูกระทำ	90
114	ตารางแสดงสถิติสำนวนคดีจำแนกตามประเภทข้อหา และความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำกับผู้ถูกระทำ	91
1.3 สำนักงานศาลยุติธรรม		
115	ตารางแสดงจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550	92

สารบัญแนภูมิ

แผนภูมิที่	แผนภูมิ	หน้า
ศูนย์พึ่งได้ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข		
1	แผนภูมิแสดงจำนวนผู้เข้ารับบริการ จำแนกตามช่วงอายุและเพศของผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง	6
2	แผนภูมิแสดงจำนวนผู้เข้ารับบริการ จำแนกตามประเภทของการกระทำ ความรุนแรงที่เป็นเหตุให้เข้ารับบริการ	6
สำนักงานแพทย์ กรุงเทพมหานคร		
3	แผนภูมิแสดงจำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามรูปแบบการกระทำ ความรุนแรง	11
สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร		
4	แผนภูมิแสดงจำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามรูปแบบการกระทำ ความรุนแรง	17
โรงพยาบาลตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ		
5	แผนภูมิแสดงจำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามรูปแบบการกระทำ ความรุนแรง	22
ศูนย์ช่วยเหลือสังคม สายด่วน 1300 สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์		
6	แผนภูมิแสดงจำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามรูปแบบการกระทำ ความรุนแรง	26
บ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน		
7	แผนภูมิแสดงจำนวนผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามประเภทความรุนแรง	29
8	แผนภูมิแสดงจำนวนผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามประเภทความรุนแรง	29
สมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์		
9	แผนภูมิแสดงจำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามรูปแบบการกระทำ ความรุนแรง	35
10	แผนภูมิแสดงจำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามผลกระทบจากความรุนแรงในครอบครัว	36
มูลนิธิหญิงชายก้าวไกล		
11	แผนภูมิแสดงจำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามรูปแบบการกระทำ ความรุนแรง	41
สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์		
12	แผนภูมิแสดงจำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามรูปแบบการกระทำ ความรุนแรง	44
สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรี ในพระอุปถัมภ์ พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี กรมหมื่นสุทธนารีนาถ		
13	แผนภูมิแสดงจำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามรูปแบบการกระทำ ความรุนแรง	47
มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก		
14	แผนภูมิแสดงจำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามรูปแบบการกระทำ ความรุนแรง	54
สภานายความ ในพระบรมราชูปถัมภ์		
15	แผนภูมิแสดงจำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามรูปแบบการกระทำ ความรุนแรง	59
กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว		
16	แผนภูมิแสดงจำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามรูปแบบการกระทำ ความรุนแรง	71
17	แผนภูมิแสดงข้อมูลเปรียบเทียบสถานการณ์ด้านความรุนแรง	83

บทสรุปผู้บริหาร

การรายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านความรุนแรงในครอบครัว ประจำปี 2566 เป็นการนำเสนอภาพรวมการกระทำความรุนแรงในครอบครัวของประเทศเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานและการกิจของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 กำหนดให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จัดทำรายงานประจำปี แสดงจำนวนคดีการกระทำความรุนแรงในครอบครัว จำนวนคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ และจำนวนการละเมิดคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ของพนักงานเจ้าหน้าที่และศาล และจำนวนการยอมความ รายงานต่อคณะรัฐมนตรีและรัฐสภาเพื่อทราบปีละครั้ง โดยรายงานฉบับนี้มีเนื้อหาหลัก 4 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 รายงานข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ประจำปี 2566 ที่รวบรวมจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

ลำดับ	หน่วยงาน	จำนวนผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง
1	ศูนย์พึ่งได้ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข	12,440
2	สำนักงานแพทย์ กรุงเทพมหานคร	1,470
3	สำนักงานมัย กรุงเทพมหานคร	15
4	โรงพยาบาลตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	133
5	ศูนย์ช่วยเหลือสังคม สายด่วน 1300 กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	3,196
6	บ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน	523
7	สมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์	35
8	มูลนิธิหญิงชายก้าวไกล	40
9	สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์	2,310
10	สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรี ในพระอุปถัมภ์ พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี กรมหมื่นสุทธนารีนาถ	47
11	มูลนิธิปวีณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี (องค์กรสาธารณประโยชน์)	1,810
12	มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก	47
13	สหภาพนิยคม ในพระบรมราชูปถัมภ์	13
14	กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว	1,923

ส่วนที่ 2 รายงานข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประจำปี 2566 จำนวน 3 หน่วยงาน ได้แก่

1) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีคดีการกระทำความรุนแรงในครอบครัว จำนวน 141 คดี แบ่งเป็นการร้องทุกข์ จำนวน 137 คดี และไม่ร้องทุกข์ จำนวน 4 คดี โดยมีการยอมความขึ้นสอบสวน จำนวน 9 คดี

2) สำนักงานอัยการสูงสุด มีคดีการกระทำความรุนแรงในครอบครัว จำนวน 237 คดี แบ่งเป็น สั่งฟ้อง จำนวน 209 เรื่อง ไม่ฟ้อง จำนวน 3 เรื่อง ยุติคดี (ยอมความ) จำนวน 24 เรื่อง และใช้มาตรการตามมาตรา 10 จำนวน 7 เรื่อง

3) สำนักงานศาลยุติธรรม มีคดีการกระทำความรุนแรงในครอบครัว จำนวน 231 คดี โดยออกคำสั่งกำหนดมาตรการ/วิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ ตามมาตรา 10 วรรคสอง จำนวน 2 คำสั่ง และจำนวนการยอมความขึ้นพิจารณาคดี ตามมาตรา 12 จำนวน 5 คดี และตามมาตรา 16 จำนวน 17 คดี

ส่วนที่ 3 บทวิเคราะห์ข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จากข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัวประจำปี 2566 ซึ่งได้รวบรวมจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 14 หน่วยงาน เมื่อนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ พบว่า เพศที่เป็นผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงมากที่สุด คือ เพศหญิง ส่วนเพศที่เป็นผู้กระทำด้วยความรุนแรงมากที่สุด คือ เพศชาย โดยผู้ถูกกระทำส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุระหว่าง อายุ 10 ปี - ไม่เกิน 20 ปี และผู้กระทำส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 18 ปี - 50 ปี และผู้ถูกกระทำส่วนใหญ่โดนกระทำความรุนแรงด้านร่างกายมากที่สุด เกิดจากปัญหาด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในครอบครัว โดยสถานที่เกิดเหตุความรุนแรงในครอบครัวมากที่สุด คือ ในบ้านของตนเอง

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการป้องกันและแก้ไขปัญหาคความรุนแรงในครอบครัว จากข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัวประจำปี 2566 กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ได้วิเคราะห์ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการป้องกันและแก้ไขปัญหาคความรุนแรงในครอบครัว แบ่งออกเป็น 7 ด้าน ประกอบด้วย

- 1) ระบบฐานข้อมูล
- 2) เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานและกลไกการดำเนินงานตามกฎหมาย
- 3) ทีมสหวิชาชีพและภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง
- 4) กฎหมาย
- 5) สวัสดิการสำหรับผู้ถูกกระทำ
- 6) สถานการณ์สังคม
- 7) การศึกษา/วิจัย

**รายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านความรุนแรงในครอบครัว
ตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550
ประจำปี 2566**

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 มาตรา 17 กำหนดให้ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จัดทำรายงานประจำปี เสนอต่อคณะรัฐมนตรีและรัฐสภา เพื่อทราบปีละครั้ง ดังนี้

- 1) จำนวนคดีการกระทำความรุนแรงในครอบครัว
- 2) จำนวนคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์
- 3) จำนวนการละเมิดคำสั่งกำหนดมาตรการ หรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ของพนักงานเจ้าหน้าที่และศาล
- 4) จำนวนการยอมความ

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ในฐานะหน่วยงานที่รับผิดชอบการจัดทำรายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านความรุนแรงในครอบครัวดังกล่าว ได้จัดทำ รายงานเสนอต่อคณะรัฐมนตรีและรัฐสภามาแล้ว รวม 14 ฉบับ ได้แก่ รายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านความรุนแรง ในครอบครัว ประจำปี 2551 ถึงปี 2565 ตามลำดับ สำหรับรายงานฉบับนี้เป็นรายงานประจำปี 2566 ซึ่งเป็นฉบับที่ 15 ประกอบด้วยเนื้อหา 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 รายงานข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรง ประจำปี 2566 ซึ่งได้รวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง จำนวน 13 หน่วยงาน และข้อมูลของกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว รวมถึงตัวอย่างกรณีศึกษา (Case) ความรุนแรงในครอบครัวในปี พ.ศ. 2566 จำนวน 6 กรณี

ส่วนที่ 2 รายงานข้อมูลความรุนแรงในครอบครัว ตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครอง ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประจำปี 2566 จาก 3 หน่วยงาน ได้แก่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานอัยการสูงสุด และสำนักงานศาลยุติธรรม

ส่วนที่ 3 บทวิเคราะห์ข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัว

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัว

ส่วนที่ 1

รายงานข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ประจำปี 2566

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ได้ดำเนินการรวบรวมและประมวลข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงในปี 2566 จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน 14 หน่วยงาน ทั้งนี้ แต่ละหน่วยงานมีลักษณะและระยะเวลาในการจัดเก็บข้อมูลแตกต่างกันตามภารกิจ บางหน่วยงานจัดเก็บข้อมูลเป็นช่วงปีงบประมาณ (เดือนตุลาคม 2565 - กันยายน 2566) และบางหน่วยงาน จัดเก็บเป็นรายปีปฏิทิน (เดือนมกราคม - ธันวาคม 2566) ดังนี้

- 1) ศูนย์พึ่งได้ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
- 2) สำนักงานแพทย์ กรุงเทพมหานคร
- 3) สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร
- 4) โรงพยาบาลตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
- 5) ศูนย์ช่วยเหลือสังคม สายด่วน 1300 กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
- 6) บ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน
- 7) สมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์
- 8) มูลนิธิหญิงชายก้าวไกล
- 9) สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์
- 10) สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรี ในพระอุปถัมภ์ พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี กรมหมื่นสุทธนารีนาถ
- 11) มูลนิธิปวีณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี (องค์กรสาธารณประโยชน์)
- 12) มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก
- 13) สภานายความ ในพระบรมราชูปถัมภ์
- 14) กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

นอกจากนี้ กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ได้รวบรวมตัวอย่างกรณีศึกษา (Case) ความรุนแรงในครอบครัวในปี 2566 จำนวน 6 กรณี ได้แก่

- กรณีตัวอย่าง 1 : สามีดุด่าด้วยถ้อยคำหยาบคาย ข่มขู่ ทำให้เกิดความหวาดกลัว
- กรณีตัวอย่าง 2 : สามีถูกภรรยา ข่มขู่ ทำร้ายร่างกายและจิตใจ
- กรณีตัวอย่าง 3 : อดีตสามีทำร้ายร่างกายอดีตภรรยา
- กรณีตัวอย่าง 4 : พ่อฆ่าตัวตายต่อหน้าลูกประชิดภรรยา
- กรณีตัวอย่าง 5 : บุตรถูกบิดาทำร้ายร่างกาย
- กรณีตัวอย่าง 6 : สามีชาวต่างชาติทำร้ายร่างกายและข่มขู่คุกคามภรรยา

ทั้งนี้ กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวได้มีการจัดทำตารางสรุปข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงประจำปี 2566 จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน 14 หน่วยงาน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของข้อมูลในภาพรวม ดังนี้

สรุปข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรง ประจำปี 2566 จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน 14 หน่วยงาน

ลำดับ	หน่วยงาน	จำนวน เหตุการณ์ ความ รุนแรง	ผู้ถูกกระทำ (ราย)			ประเภทความรุนแรง ต่อผู้ถูกกระทำ (ราย)			ช่วงอายุของผู้ถูกกระทำ ด้วยความรุนแรงมากที่สุด	สาเหตุ/ปัจจัย ที่ทำให้เกิด ความรุนแรง มากที่สุด
			ชาย	หญิง	อื่นๆ	ร่างกาย	จิตใจ	เพศ		
1	ศูนย์พึ่งได้ สำนักงานเลขาธิการ กระทรวงสาธารณสุข	12,440	1,312	11,112	16	6,027	2,278	3,342	อายุ 10 ปี - ไม่เกิน 20 ปี (จำนวน 4,544 ราย)	สัมพันธ์ภาพ ในครอบครัว
2	สำนักงานแพทย์ กรุงเทพมหานคร	1,470	188	1,277	5	1,015	263	138	ระหว่างอายุ 18 - 30 ปี (จำนวน 430 ราย)	บันดาลโหสะ
3	สำนักงานมัย กรุงเทพมหานคร	15	7	8	-	11	13	-	อายุ 6 - 17 ปี (จำนวน 7 ราย)	ความเครียดทาง เศรษฐกิจ
4	โรงพยาบาลตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	133	4	129	-	133	133	31	อายุ 26 - 59 ปี (จำนวน 30 ราย)	-
5	ศูนย์ช่วยเหลือสังคม สายด่วน 1300 กระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์	3,196	759	2,437	-	2,829	-	345	อายุ 25 - 59 ปี (จำนวน 1,439 ราย)	-
6	บ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน	523	133	386	4	310	86	123	ระหว่างอายุ 6 - 12 ปี (จำนวน 159 ราย)	ทำร้ายร่างกาย
7	สมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมาย แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชินูปถัมภ์	31	10	21	-	50	30	10	อายุ 18 - 25 ปี (จำนวน 21 ราย)	ความเครียดทาง เศรษฐกิจ

ลำดับ	หน่วยงาน	จำนวนเหตุการณ์ความรุนแรง	ผู้ถูกกระทำ (ราย)			ประเภทความรุนแรงต่อผู้ถูกกระทำ (ราย)			ช่วงอายุของผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงมากที่สุด	สาเหตุ/ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความรุนแรงมากที่สุด
			ชาย	หญิง	อื่นๆ	ร่างกาย	จิตใจ	เพศ		
8	มูลนิธิหญิงชายก้าวไกล	40	-	40	-	18	21	3	อายุ 26 - 59 ปี (จำนวน 30 ราย)	หึงหวง
9	สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์	-	-	-	-	14	5	-	-	ปัญหาสุขภาพกาย
10	สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรี ในพระอุปถัมภ์พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี กรมหมื่นสุทธนารีนาถ	49	-	31	18	22	24	3	อายุ 26 - 59 ปี (จำนวน 22 ราย)	สุรา
11	มูลนิธิปวีณพิพัฒน์เพื่อเด็กและสตรี (องค์กรสาธารณประโยชน์)	4,111	-	4,111	-	-	-	-	อายุ 11 - 15 ปี (จำนวน 589 ราย)	แย่งบุตร
12	มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก	85	25	60	-	15	9	12	อายุ 6 - 17 ปี (จำนวน 29 ราย)	ความเครียดทางเศรษฐกิจ
13	สหภาพนายาคาม ในพระบรมราชูปถัมภ์	13	1	12	-	8	4	-	อายุ 26 - 59 ปี (จำนวน 12 ราย)	-
14	กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว	2,137	372	1,521	30	1,586	931	107	อายุ 6 - 17 ปี (จำนวน 460 ราย)	ยาเสพติด และสุรา

1.1 ข้อมูลของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

1) ศูนย์พึ่งได้ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

กองบริหารการสาธารณสุข สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ได้รายงานข้อมูลสถิติความรุนแรงที่เข้ารับบริการในศูนย์พึ่งได้ โรงพยาบาลในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข จำนวน 495 แห่ง โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงที่เข้ารับบริการ

ปี	จำนวน โรงพยาบาล (แห่ง)	เพศผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง (ราย)			รวม (ราย)	เฉลี่ยการถูก ทำร้าย (ราย/วัน)
		เพศชาย	เพศหญิง	เพศทางเลือก		
2559	558	1,079 (5.39%)	18,919 (94.51%)	20 (0.10%)	20,018	55
2560	622	1,301 (6.13%)	19,910 (93.84%)	7 (0.03%)	21,218	58
2561	440	972 (6.83%)	13,248 (93.05%)	17 (0.12%)	14,237	39
2562	512	1,265 (8.01%)	14,523 (91.94%)	9 (0.06%)	15,797	43
2563	566	1,575 (9.44%)	15,090 (90.49%)	11 (0.07%)	16,676	46
2564	543	1,605 (9.63%)	15,056 (90.31%)	11 (0.07%)	16,672	46
2565	535	1,760 (10.42%)	15,108 (89.45%)	22 (0.13%)	16,890	46
2566	495	1,312 (10.55%)	11,112 (89.32)	16 (0.13)	12,440	34

ที่มา : กองบริหารการสาธารณสุข สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข (ข้อมูล ณ วันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2567)

จากตารางที่ 1 สรุปข้อมูลผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 12,440 ราย หรือเฉลี่ยจำนวน 34 ราย/วัน ในจำนวนดังกล่าว ผู้ที่ถูกกระทำด้วยความรุนแรงมากที่สุดเป็นเพศหญิง จำนวน 11,112 ราย คิดเป็นร้อยละ 89.32 รองลงมา คือ เพศชาย จำนวน 1,312 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.55 และเพศทางเลือก จำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.13

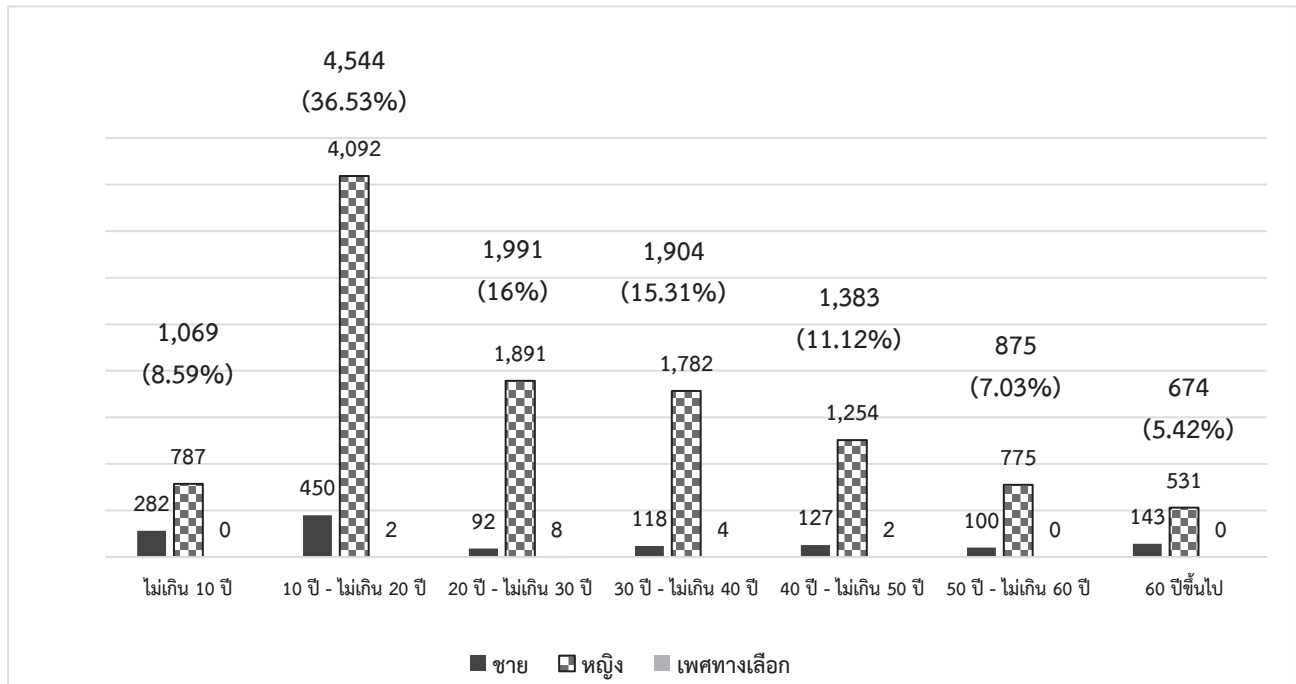
ตารางที่ 2 แสดงจำนวนผู้เข้ารับบริการ จำแนกตามสัญชาติของผู้ที่ถูกกระทำด้วยความรุนแรง

สัญชาติ	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2566	
	จำนวน	ร้อยละ
1. ไทย	12,195	98.03
2. ต่างชาติ/ต่างด้าว	245	1.97
รวม	12,440	100.00

จากตารางที่ 2 สรุปข้อมูลสัญชาติของผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 12,440 ราย พบว่าสัญชาติไทย จำนวน 12,195 ราย คิดเป็นร้อยละ 98.03 และเป็นต่างชาติ/ต่างด้าว จำนวน 245 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.97

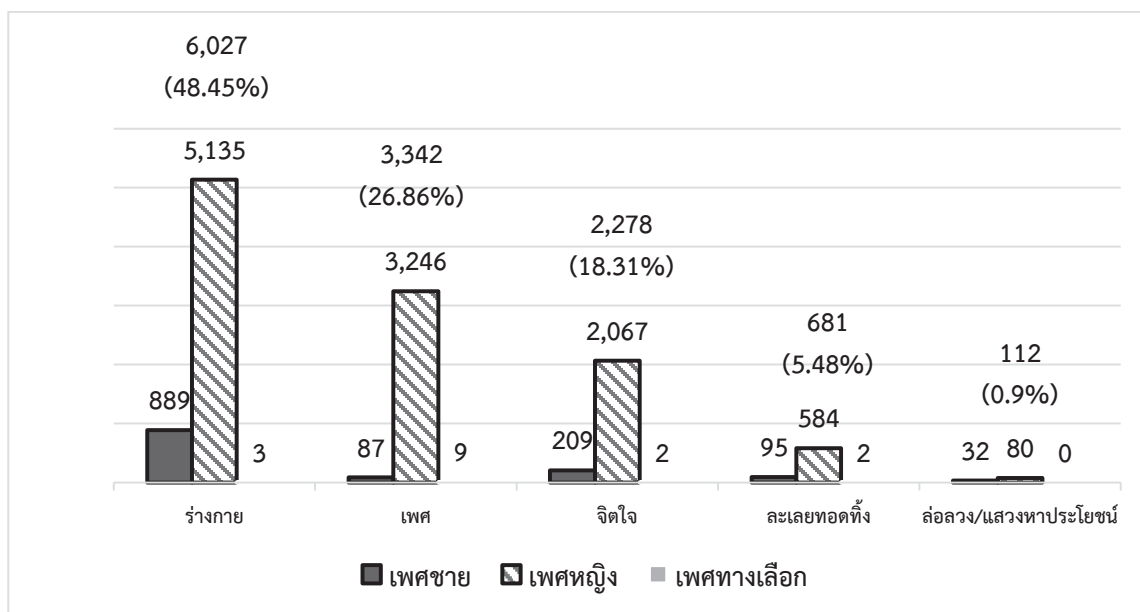
แผนภูมิที่ 1 แสดงจำนวนผู้เข้ารับบริการ จำแนกตามช่วงอายุและเพศของผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง

ที่มา : กองบริหารการสาธารณสุข สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข (ข้อมูล ณ วันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2567)

จากแผนภูมิที่ 1 สรุปข้อมูลผู้เข้ารับบริการ จำนวนทั้งสิ้น 12,440 ราย พบว่า ช่วงอายุที่เข้ารับบริการมากที่สุด คือ อายุ 10 ปี - ไม่เกิน 20 ปี จำนวน 4,544 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.53 รองลงมา คือ ช่วงอายุ 20 ปี - ไม่เกิน 30 ปี จำนวน 1,991 ราย คิดเป็นร้อยละ 16 และช่วงอายุ 30 ปี - ไม่เกิน 40 ปี จำนวน 1,904 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.31 ตามลำดับ

แผนภูมิที่ 2 แสดงจำนวนผู้เข้ารับบริการ จำแนกตามประเภทของการกระทำความรุนแรงที่เป็นเหตุให้เข้ารับบริการ

ที่มา : กองบริหารการสาธารณสุข สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข (ข้อมูล ณ วันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2567)

จากแผนภูมิที่ 2 สรุปข้อมูลผู้เข้ารับบริการ จำนวนทั้งสิ้น 12,440 ราย พบว่า ประเภทของการกระทำความรุนแรงมากที่สุด คือ ความรุนแรงทางร่างกาย จำนวน 6,027 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.45 รองลงมา คือ ความรุนแรงทางเพศ จำนวน 3,342 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.86 และความรุนแรงทางจิตใจ จำนวน 2,278 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.31

ตารางที่ 3 จำนวนผู้มารับบริการ จำแนกตามประเภทของการกระทำความรุนแรงที่เป็นเหตุหลักให้มาขอรับบริการ

ประเภทของการกระทำรุนแรง	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ทางร่างกาย	6,753	38.52
1. ใช้กำลัง	5,327	
2. ใช้อาวุธ/สิ่งของ/อุปกรณ์	1,184	
3. มอมยา	194	
4. มอมเหล้า	48	
ทางเพศ	3,979	22.70
1. โดยสมัครใจ	1,672	
2. ไม่สมัครใจ	2,307	
<u>พฤติกรรมการกระทำ</u>	2,307	
- กระทำซ้ำเรา	1,744	
- กระทำอนาจาร	563	
<u>ลักษณะการขู่เข็ญ</u>	623	
- การขู่เข็ญ	126	
- การใช้กำลังประทุษร้าย	98	
- การทำให้อยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้	398	
- การทำให้เข้าใจผิดว่าผู้กระทำเป็นบุคคลอื่นๆ	1	
ทางจิตใจ	5,492	31.33
1. กักขังหน่วงเหนี่ยว/จำกัดอิสรภาพ	257	
2. ดุถูกเหยียดหยาม ทำให้ไม่มีคุณค่า	481	
3. ข่มขู่	1,324	
4. ทำให้หวาดกลัว	1,211	
5. การเฉยเมย ไม่สนใจ	416	
6. ทะเลาะ	1,308	
7. ทำร้ายร่างกายกันต่อหน้าเด็ก	495	
การละเลยทอดทิ้ง	1,126	6.42
1. ละเลย	795	
2. ทอดทิ้ง	331	
ล่อลวง/บังคับแสวงหาประโยชน์	180	1.03
1. แสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบ	62	
2. การบังคับใช้หรือบริการ	41	
3. การค้าประเวณี	38	
4. แรงงานเด็กในรูปแบบที่เลวร้าย (อายุไม่เกิน 18 ปีบริบูรณ์)	8	
5. ค้ามนุษย์	31	
รวม	17,530	100.00

ที่มา : กองบริหารการสาธารณสุข สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข (ข้อมูล ณ วันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2567)

จากตารางที่ 3 สรุปข้อมูลผู้เข้ารับบริการ จำแนกตามประเภทของการกระทำความรุนแรงที่เป็นเหตุหลัก ให้มาขอรับบริการ จำนวนทั้งสิ้น 17,530 ราย พบว่า ประเภทของการกระทำความรุนแรงมากที่สุด คือ ความรุนแรงทางร่างกาย จำนวน 6,753 ราย คิดเป็นร้อยละ 38.52 รองลงมา คือ ความรุนแรงทางจิตใจ จำนวน 5,492 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.33 และความรุนแรงทางเพศ จำนวน 3,979 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.70

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนผู้กระทำความรุนแรง จำแนกตามสถานะผู้กระทำ

ลำดับ	สถานะผู้กระทำ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
1	พ่อ	554	3.83
2	แม่	623	4.30
3	พี่น้อง	321	2.22
4	ญาติ	1,181	8.15
5	พ่อบุญธรรม/แม่บุญธรรม	254	1.75
6	พ่อเลี้ยง/แม่เลี้ยง	556	3.84
7	ลูกสาว/ลูกชาย/ลูกเลี้ยง	461	3.18
8	ผู้ดูแล/ผู้อุปการะ	303	2.72
9	สามี	3,180	21.96
10	ภรรยา	188	1.30
11	คู่เพศทางเลือก	174	1.20
12	แฟน	2,988	20.63
13	เพื่อน	556	3.84
14	เพื่อนร่วมงาน	86	0.59
15	เพื่อนบ้าน	264	1.82
16	ครู	302	2.09
17	นายจ้าง	57	0.39
18	ลูกจ้าง	164	1.13
19	พระ/นักบวช	137	0.95
20	คนรู้จัก	1,421	9.81
21	คนรู้จัก/คนแปลกหน้า	712	4.92
	รวม	14,482	100.00

ที่มา : กองบริหารการสาธารณสุข สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข (ข้อมูล ณ วันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2567)

จากตารางที่ 4 สรุปข้อมูลสถานะผู้กระทำความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 14,482 ราย พบว่า สถานะผู้กระทำความรุนแรงมากที่สุด คือ สามี จำนวน 3,180 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.96 รองลงมา คือ แฟน จำนวน 2,988 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.63 และคนรู้จัก จำนวน 1,421 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.81

เนื่องจากข้อมูลของศูนย์ฯ ได้ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข มีการจัดเก็บข้อมูลความรุนแรงทุกรูปแบบ แต่เมื่อพิจารณาสถานะผู้กระทำความรุนแรงที่เป็นบุคคลในครอบครัว ตามคำนิยามในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 พบว่า ในลำดับ 1 - 11 คือบุคคลในครอบครัวที่กระทำความรุนแรง และมีจำนวน 7,795 ราย คิดเป็นร้อยละ 54.45 แสดงให้เห็นว่าความรุนแรงในครอบครัวมีมากกว่าครึ่งหนึ่งของความรุนแรงทั้งหมด

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรง จำแนกตามปัจจัยกระตุ้นที่ทำให้เกิดการกระทำความรุนแรง

ปัจจัยกระตุ้น	ผู้กระทำ	ร้อยละ	ผู้ถูกกระทำ	ร้อยละ
สัมพันธภาพในครอบครัว	10,511	53.00	6,833	61.73
➢ นอกใจ/หึงหวง	1,814		824	
➢ ทะเลาะวิวาท	4,928		4,196	
➢ การใช้ความรุนแรงในครอบครัว	3,769		1,813	
สิ่งกระตุ้น	7,157	36.09	2,837	25.63
➢ สุรา	2,895		1,423	
➢ สารเสพติด	1,785		295	
➢ สื่อลามก	336		108	
➢ สื่อออนไลน์	824		448	
➢ รายได้	303		281	
➢ ยาบ้า	1,014		282	
ปัญหาเศรษฐกิจ	2,083	10.50	1,040	9.40
ปัญหาสุขภาพกาย	80	0.40	359	3.24
รวม	19,831	100.00	11,069	100.00

จากตารางที่ 5 สรุปได้ดังนี้

- ข้อมูลเหตุการณ์ความรุนแรงของผู้ถูกกระทำ จำนวนทั้งสิ้น 11,069 เหตุการณ์ ซึ่งใน 1 เหตุการณ์ ความรุนแรงอาจเกิดปัจจัยกระตุ้นมากกว่า 1 ปัจจัย โดยพบว่า สาเหตุของความรุนแรงเกิดจากสัมพันธภาพในครอบครัวมากที่สุด จำนวน 6,833 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 61.73 รองลงมา คือ สิ่งกระตุ้น จำนวน 2,837 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 25.63 ปัญหาเศรษฐกิจ จำนวน 1,040 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 9.40 และปัญหาสุขภาพกาย จำนวน 359 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 3.24 ตามลำดับ

- ข้อมูลเหตุการณ์ความรุนแรงของผู้กระทำ จำนวนทั้งสิ้น 19,831 เหตุการณ์ ซึ่งใน 1 เหตุการณ์ ความรุนแรงอาจเกิดปัจจัยกระตุ้นมากกว่า 1 ปัจจัย โดยพบว่า สาเหตุของความรุนแรงเกิดจากสัมพันธภาพในครอบครัวมากที่สุด จำนวน 10,511 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 53 รองลงมา คือ สิ่งกระตุ้น จำนวน 7,157 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 36.09 ปัญหาเศรษฐกิจ จำนวน 2,083 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 10.50 และปัญหาสุขภาพกาย จำนวน 80 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 0.40 ตามลำดับ

2) สำนักงานแพทย์ กรุงเทพมหานคร

สำนักงานแพทย์ กรุงเทพมหานคร ได้รายงานข้อมูลเกี่ยวกับผู้เข้ารับบริการของโรงพยาบาลในสังกัด ระหว่างวันที่ 1 มกราคม - 31 ธันวาคม 2566 ดังนี้

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว

จำนวน เหตุการณ์ (ครั้ง)	เพศ (ราย)						รวม
	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ	อื่นๆ	ร้อยละ	
1,447	188	12.79	1,277	86.87	5	0.34	1,470

จากตารางที่ 6 สรุปข้อมูลเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามเพศ จำนวนทั้งสิ้น 1,470 ราย พบว่า เพศหญิงเป็นเพศที่เข้ารับบริการมากที่สุด จำนวน 1,277 ราย คิดเป็นร้อยละ 86.87 รองลงมา คือ เพศชาย จำนวน 188 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.79 และอื่น ๆ จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.34 ตามลำดับ

ตารางที่ 7 จำนวนผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวและผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามเพศ

ผู้ถูกกระทำ (ราย)				ผู้กระทำ (ราย)			
ชาย	หญิง	อื่นๆ	รวม	ชาย	หญิง	อื่นๆ	รวม
188 (12.79%)	1,277 (86.87%)	5 (0.34%)	1,470 (100%)	1,094 (73.92%)	382 (25.81%)	4 (0.27%)	1,480 (100%)

จากตารางที่ 7 สรุปได้ดังนี้

- จำนวนผู้เข้ารับบริการจำแนกตามเพศของผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 1,470 ราย พบว่า เพศที่เข้ารับบริการมากที่สุด คือ เพศหญิง จำนวน 1,277 ราย คิดเป็นร้อยละ 86.87 รองลงมา คือ เพศชาย จำนวน 188 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.79 และอื่น ๆ จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.34 ตามลำดับ

- จำนวนผู้เข้ารับบริการจำแนกตามเพศของผู้กระทำความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 1,480 ราย พบว่า เพศที่เข้ารับบริการมากที่สุด คือ เพศชาย จำนวน 1,094 ราย คิดเป็นร้อยละ 73.92 รองลงมา คือ เพศหญิง จำนวน 382 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.81 และอื่น ๆ จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.27 ตามลำดับ

ตารางที่ 8 จำนวนผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวและผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามช่วงอายุ

ช่วงอายุ	ผู้ถูกกระทำ (ราย)	ร้อยละ	ผู้กระทำ (ราย)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5 ปี	115	7.82	4	0.27
ระหว่างอายุ 5 - ไม่เกิน 18 ปี	353	24.01	184	12.43
ระหว่างอายุ 18 - 30 ปี	430	29.25	492	33.24
ระหว่างอายุ 31 - 40 ปี	254	17.28	348	23.51
ระหว่างอายุ 41 - 50 ปี	172	11.70	225	15.20
ระหว่างอายุ 51 - ไม่เกิน 60 ปี	90	6.12	115	7.78
มากกว่า 60 ปี ขึ้นไป	56	3.82	47	3.18
ไม่ระบุอายุ	0	0.00	65	4.39
รวม	1,470	100.00	1,480	100.00

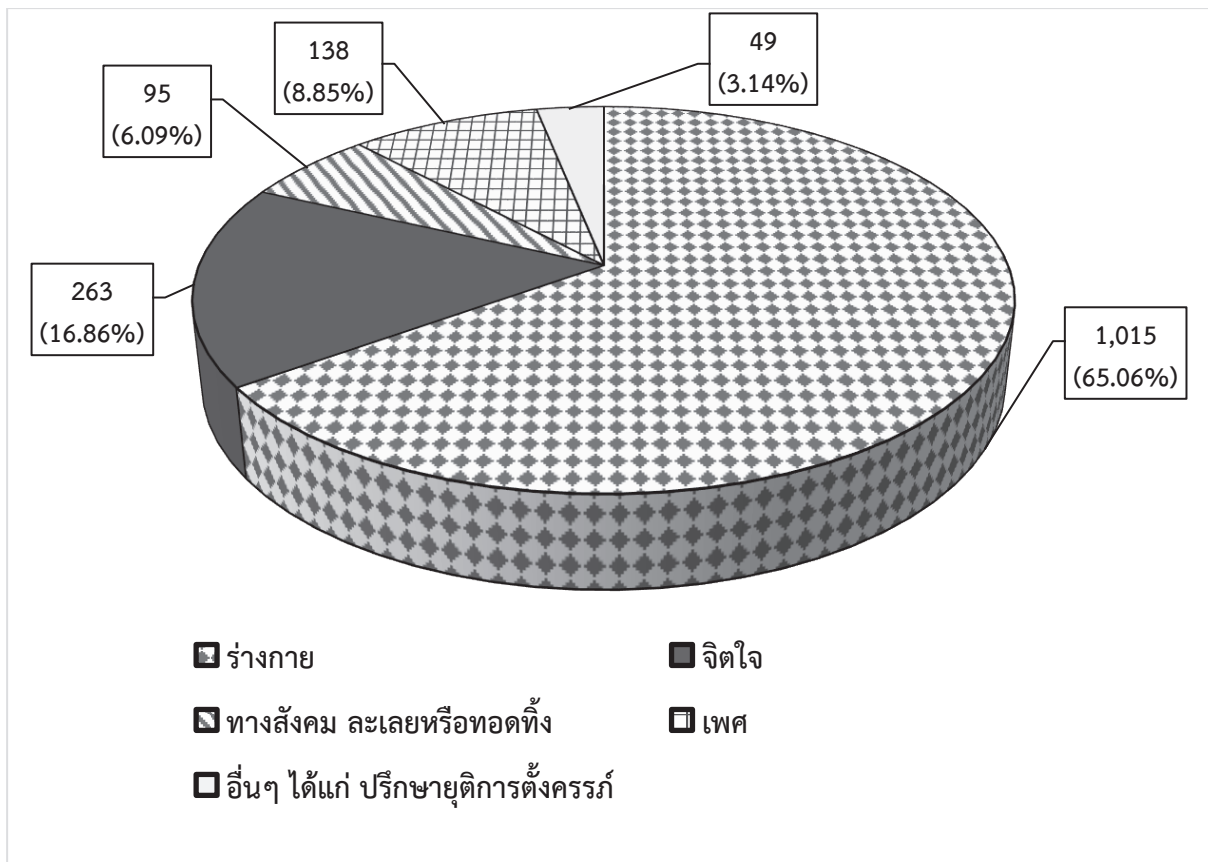

จากตารางที่ 8 สรุปได้ดังนี้

- จำนวนผู้เข้ารับบริการจำแนกตามช่วงอายุของผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 1,470 ราย พบว่า ช่วงอายุที่เข้ารับบริการมากที่สุด คือ อายุระหว่าง 18 - 30 ปี จำนวน 430 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.25 รองลงมา คือ อายุระหว่าง 5 - ไม่เกิน 18 ปี จำนวน 353 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.01 และอายุระหว่าง 31 - 40 ปี จำนวน 254 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.28 ตามลำดับ

- จำนวนผู้เข้ารับบริการจำแนกตามช่วงอายุของผู้กระทำความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 1,480 ราย พบว่า ช่วงอายุที่เข้ารับบริการมากที่สุด คือ อายุระหว่าง 18 - 30 ปี จำนวน 492 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.24 รองลงมา คือ อายุระหว่าง 31 - 40 ปี จำนวน 348 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.51 และอายุระหว่าง 41 - 50 ปี จำนวน 225 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.20 ตามลำดับ

แผนภูมิที่ 3 จำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามรูปแบบการกระทำความรุนแรง

หมายเหตุ : 1 เหตุการณ์ สามารถเกิดความรุนแรงได้มากกว่า 1 รูปแบบการกระทำความรุนแรง

จากแผนภูมิที่ 3 จำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามรูปแบบการกระทำความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 1,560 เหตุการณ์ พบว่า รูปแบบการกระทำความรุนแรงที่พบมากที่สุด คือ ความรุนแรงทางร่างกาย จำนวน 1,015 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 65.06 รองลงมา คือ ความรุนแรงทางจิตใจ จำนวน 263 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 16.86 ความรุนแรงทางเพศ จำนวน 138 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 8.85 ความรุนแรงทางสังคม ละเลยหรือทอดทิ้ง จำนวน 95 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 6.09 และความรุนแรงอื่นๆ ได้แก่ ปรึกษายุติการตั้งครรภ์ จำนวน 49 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 3.14 ตามลำดับ

ตารางที่ 9 จำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามสาเหตุปัจจัยกระตุ้น

สาเหตุ/ปัจจัย	เหตุการณ์	ร้อยละ
ยาเสพติด	134	7.48
สุรา	283	15.80
บันดลโทสะ	376	20.99
รู้สึกมีอำนาจเหนือกว่า	-	-
หึงหวง	281	15.69
ปัญหาสุขภาพจิต	123	6.87
ความเครียดทางเศรษฐกิจ	171	9.55
หย่าร้าง	-	-
ปัญหาสุขภาพกาย	15	0.84
ติดการพนัน	11	0.61
ปัญหาความสัมพันธ์ในครอบครัว	100	5.58
ทะเลาะวิวาท	83	4.63
มารดาตั้งครรภ์ไม่พร้อม/ยุติการตั้งครรภ์	48	2.68
ขาดศีลธรรม	24	1.34
การล่อลวง	20	1.12
การเลี้ยงดู	9	0.51
อื่นๆ ได้แก่ ไม่ทราบสาเหตุ ถูกทำร้าย/สงสัยทำร้ายร่างกาย กลั่นแกล้ง อนาจาร ความไม่เข้าใจกัน รู้เท่าไม่ถึงการณ์/ขาดวุฒิภาวะ เป็นต้น	113	6.31
รวม	1,791	100.00

หมายเหตุ : 1 เหตุการณ์ มีสาเหตุปัจจัยกระตุ้น ได้มากกว่า 1 รูปแบบ

จากตารางที่ 9 จำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามสาเหตุปัจจัยกระตุ้น จำนวนทั้งสิ้น 1,791 เหตุการณ์ พบว่า สาเหตุปัจจัยกระตุ้นที่พบมากที่สุด คือ บันดลโทสะ จำนวน 376 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 20.99 รองลงมาคือ สุรา จำนวน 283 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 15.80 และหึงหวง จำนวน 281 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 15.69 ตามลำดับ

ตารางที่ 10 จำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามสถานที่เกิดเหตุ

ลำดับ	สถานที่เกิดเหตุ	จำนวนเหตุการณ์	ร้อยละ
1	สถานที่ส่วนบุคคล		
	- ที่อยู่อาศัยส่วนบุคคล เช่น บ้านตนเอง บ้านเช่า คอนโด เป็นต้น	1,117	76.08
	- อื่นๆ ที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัยส่วนบุคคล เช่น บ้านญาติ บ้านแฟน บ้านคนอื่น เป็นต้น	0	0.00
2	สถานที่สาธารณะ เช่น ห้างสรรพสินค้า ถนน สวนสาธารณะ สถานีรถไฟ สนามกีฬา วัด ตลาด เป็นต้น	172	11.72
3	สถานที่ศึกษา	45	3.07
4	สถานที่ทำงาน	43	2.93
5	โรงพยาบาล	68	4.63
6	อื่น ๆ ได้แก่ ในป่าที่เปลี่ยว/บ้านร้าง สถานที่เลี้ยงเด็ก เป็นต้น	23	1.57
	รวม	1,468	100.00

จากตารางที่ 10 จำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามสถานที่เกิดเหตุ จำนวนทั้งสิ้น 1,468 เหตุการณ์ พบว่าสถานที่ที่เกิดความรุนแรงในครอบครัวมากที่สุด คือ ที่อยู่อาศัยส่วนบุคคล จำนวน 1,117 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 76.08 รองลงมา คือ สถานที่สาธารณะ จำนวน 172 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 11.72 และโรงพยาบาล จำนวน 68 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 4.63 ตามลำดับ

ตารางที่ 11 จำนวนการให้ความช่วยเหลือ ตามวิธีการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง

การดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครอง	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	หน่วยงานที่ส่งต่อ
- การเข้าระงับเหตุการณ์ความรุนแรง	6	0.28	ศูนย์ช่วยเหลือสังคม 1300, บ้านพักเด็ก และครอบครัว กรุงเทพฯ, สำนักงาน เขต, ศูนย์บริการ สาธารณสุข, โรงพยาบาลศิริราช, โรงพยาบาลตำรวจ
- เยี่ยมบ้านสอบข้อเท็จจริง	93	4.40	
- ส่งเข้ารับการฝึกอบรม/การศึกษา	1	0.05	
- ให้คำปรึกษา/แนะนำ	1,422	67.27	
- สงเคราะห์ครอบครัว	48	2.27	
- คุ้มครองสวัสดิภาพ	56	2.65	
- เยี่ยมบ้านเพื่อติดตามผล	129	6.10	
- ส่งรักษาพยาบาล/บำบัดรักษา	176	8.33	
- แจ้งสิทธิตาม พ.ร.บ.ค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทน และค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544	85	4.02	
- จัดหาที่พักชั่วคราว	7	0.33	
- จัดให้ผู้ถูกกระทำได้ดำเนินการร้องทุกข์ ตามพระราชบัญญัติฯ	18	0.85	
- อื่น ๆ	73	3.45	
รวม	2,114	100.00	

จากตารางที่ 11 สรุปข้อมูลการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 2,114 ราย พบว่า การดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองมากที่สุด คือ ให้คำปรึกษา/แนะนำ จำนวน 1,422 ราย คิดเป็นร้อยละ 67.27 รองลงมา คือ ส่งรักษาพยาบาล/บำบัดรักษา จำนวน 176 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.33 และเยี่ยมบ้านเพื่อติดตามผล จำนวน 129 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.10 ตามลำดับ ทั้งนี้ หน่วยงานที่ประสานส่งต่อ ได้แก่ ศูนย์ช่วยเหลือสังคม 1300 บ้านพักเด็กและครอบครัวกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขต ศูนย์บริการสาธารณสุข โรงพยาบาลศิริราช และโรงพยาบาลตำรวจ

ตารางที่ 12 จำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว

ความสัมพันธ์		จำนวนเหตุการณ์ (ครั้ง)	ร้อยละ
ผู้กระทำ	ผู้ถูกกระทำ		
สามี	ภรรยา	455	50.67
ภรรยา	สามี	13	1.45
บิดา/มารดา	บุตร	128	14.25
บุตร	บิดา/มารดา	22	2.45
บิดาเลี้ยง/มารดาเลี้ยง	บุตรเลี้ยง	22	2.45
บุตรเลี้ยง	บิดาเลี้ยง/มารดาเลี้ยง	2	0.22
ญาติ	ญาติ	45	5.01
พี่	น้อง	23	2.57
น้อง	พี่	6	0.67
ปู่/ย่า/ตา/ยาย	หลาน	17	1.89
หลาน	ปู่/ย่า/ตา/ยาย	3	0.33
ลุง	หลาน	1	0.11
แฟน	ผู้ถูกกระทำ	126	14.03
อดีตสามี	อดีตภรรยา	13	1.46
แฟนเก่า	แฟนเก่า	17	1.89
อดีตพ่อเลี้ยง	ผู้ถูกกระทำ	1	0.11
บุตรเขย	ผู้ถูกกระทำ	1	0.11
กิ๊ก/ซู้	กิ๊ก/ซู้	2	0.22
ตาเลี้ยง	ผู้ถูกกระทำ	1	0.11
รวม		898	100.00

จากตารางที่ 12 สรุปจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรง จำแนกตามสถานะความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ พบว่าสถานะความสัมพันธ์ที่เกิดความรุนแรงมากที่สุด คือ ความสัมพันธ์ระหว่างสามีและภรรยา จำนวน 455 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 50.67 รองลงมา คือ ความสัมพันธ์ระหว่างบิดา/มารดาและบุตร จำนวน 128 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.25 และความสัมพันธ์ระหว่างแฟนและผู้ถูกกระทำ จำนวน 126 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.03 ตามลำดับ

3) สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร

สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร ได้รายงานข้อมูลผู้เข้ารับบริการของศูนย์บริการสาธารณสุข ในช่วงระหว่างวันที่ 1 มกราคม - 31 ธันวาคม 2566 ดังนี้

ตารางที่ 13 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว

จำนวน เหตุการณ์	เพศ (ราย)						รวม
	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ	อื่นๆ	ร้อยละ	
15	14	46.67	16	53.33	-	-	30

หมายเหตุ : จำนวนเหตุการณ์หนึ่งเหตุการณ์อาจมีการกระทำความรุนแรงหลายครั้ง

จากตารางที่ 13 สรุปข้อมูลเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามเพศ จำนวนทั้งสิ้น 30 ราย พบว่า เพศหญิงเป็นเพศที่เข้ารับบริการมากที่สุด จำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 53.33 รองลงมา คือ เพศชาย จำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 46.67

ตารางที่ 14 จำนวนผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวและผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามเพศ

ผู้ถูกกระทำ (ราย)				ผู้กระทำ (ราย)			
ชาย	หญิง	อื่นๆ	รวม	ชาย	หญิง	อื่นๆ	รวม
7 (46.67%)	8 (53.33%)	-	15 (100%)	7 (46.67%)	8 (53.33%)	-	15 (100%)

จากตารางที่ 14 สรุปได้ดังนี้

- จำนวนผู้เข้ารับบริการจำแนกตามเพศของผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 15 ราย พบว่า เพศที่เข้ารับบริการมากที่สุด คือ เพศหญิง จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 53.33 รองลงมา คือ เพศชาย จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 46.67 ตามลำดับ

- จำนวนผู้เข้ารับบริการจำแนกตามเพศของผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว จำนวนทั้งสิ้น 15 ราย พบว่า เพศที่เข้ารับบริการมากที่สุด คือ เพศหญิง จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 53.33 รองลงมา คือ เพศชาย จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 46.67 ตามลำดับ

ตารางที่ 15 จำนวนผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวและผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามช่วงอายุ

ช่วงอายุ	ผู้ถูกกระทำ (ราย)	ร้อยละ	ผู้กระทำ (ราย)	ร้อยละ
อายุต่ำกว่า 6 ปี	5	33.33	-	-
อายุ 6 - 17 ปี	7	46.66	1	6.67
อายุ 18 - 25 ปี	-	-	5	33.33
อายุ 26 - 59 ปี	1	6.67	6	40.00
อายุ 60 ปีขึ้นไป	1	6.67	1	6.67
ไม่ระบุอายุ	1	6.67	2	13.33
รวม	15	100.00	15	100.00

จากตารางที่ 15 สรุปได้ดังนี้

- จำนวนผู้เข้ารับบริการจำแนกตามช่วงอายุของผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 15 ราย พบว่า ช่วงอายุที่เข้ารับบริการมากที่สุด คือ อายุ 6 - 17 ปี จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 46.66 รองลงมาคือ อายุต่ำกว่า 6 ปี จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.33 และช่วงอายุที่มีจำนวนเท่ากัน 3 ช่วงอายุ ได้แก่ อายุ 26 - 59 ปี อายุ 60 ปีขึ้นไป และไม่ระบุอายุ จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.67 ตามลำดับ

- จำนวนผู้เข้ารับบริการจำแนกตามช่วงอายุของผู้กระทำความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 15 ราย พบว่า ช่วงอายุที่เข้ารับบริการมากที่สุด คือ อายุ 26 - 59 ปี จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.00 รองลงมาคือ อายุ 18 - 25 ปี จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.33 และไม่ระบุอายุ จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.33 ตามลำดับ

ตารางที่ 16 จำนวนผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามกลุ่มเป้าหมาย

ลำดับ	กลุ่มเป้าหมาย	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ	อื่นๆ	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
1	เด็ก (ไม่เกิน 15 ปี)	7	46.66	6	40.00	-	-	13	86.66
2	เยาวชน (15 ปี - ไม่เกิน 18 ปี)	-	-	-	-	-	-	-	-
3	ผู้สูงอายุ	-	-	-	-	-	-	-	-
4	คนพิการ	-	-	1	6.67	-	-	1	6.67
5	ผู้ป่วยทางจิตเวช	-	-	-	-	-	-	-	-
6	ผู้ป่วยติดเตียง	-	-	-	-	-	-	-	-
7	อื่นๆ	-	-	1	6.67	-	-	1	6.67
รวม		7	46.66	8	53.34		-	15	100.00

จากตารางที่ 16 สรุปจำนวนผู้ถูกกระทำ จำแนกตามกลุ่มเป้าหมาย จำนวนทั้งสิ้น 15 ราย พบกลุ่มเป้าหมายที่ถูกกระทำด้วยความรุนแรงมากที่สุด คือ เด็ก (ไม่เกิน 15 ปี) จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 86.66 รองลงมา คือ คนพิการ จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.67 และอื่น ๆ จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.67 ตามลำดับ

จำแนกตามเพศของผู้ถูกกระทำ ของแต่ละกลุ่มเป้าหมาย สรุปได้ดังนี้

- เด็ก (ไม่เกิน 15 ปี) จำนวนทั้งสิ้น 13 ราย พบว่า เพศชายเป็นเพศที่เข้ารับบริการมากที่สุด จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 46.66 และเพศหญิง จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.00 ตามลำดับ

- คนพิการ จำนวนทั้งสิ้น 1 ราย พบว่า ผู้เข้ารับบริการมากที่สุดทั้งหมดเป็นเพศหญิง จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.67

- อื่น ๆ จำนวนทั้งสิ้น 1 ราย พบว่า ผู้เข้ารับบริการมากที่สุดทั้งหมดเป็นเพศหญิง จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.67

ตารางที่ 17 จำนวนผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามกลุ่มเป้าหมาย

ลำดับ	กลุ่มเป้าหมาย	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ	อื่นๆ	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
1	เด็ก (ไม่เกิน 15 ปี)	-	-	1	6.67	-	-	1	6.67
2	เยาวชน (15 ปี - ไม่เกิน 18 ปี)	2	13.33	-	-	-	-	2	13.33
3	ผู้สูงอายุ	-	-	-	-	-	-	-	-
4	คนพิการ	-	-	-	-	-	-	-	-

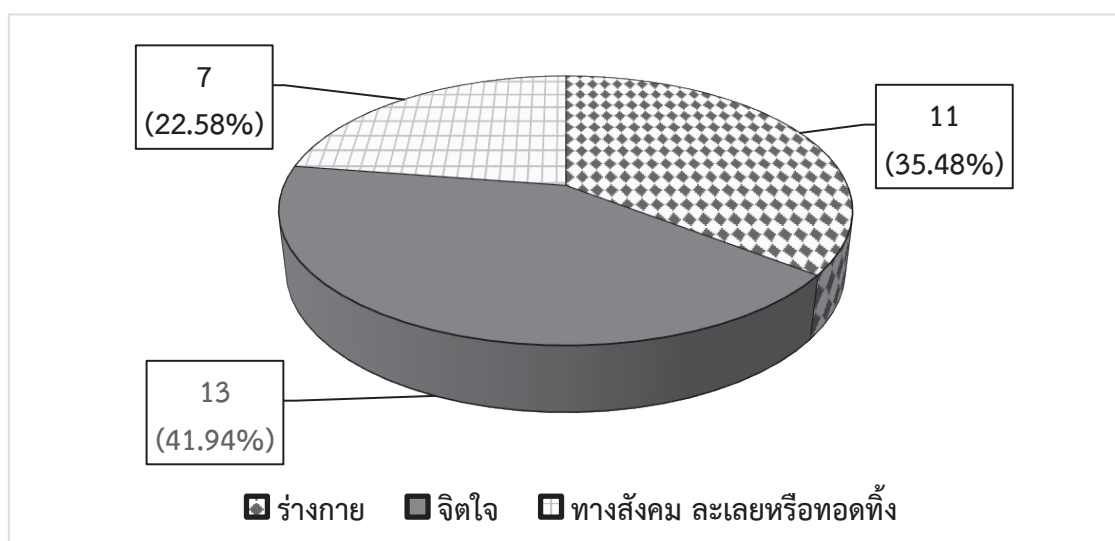
ลำดับ	กลุ่มเป้าหมาย	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ	อื่นๆ	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
5	ผู้ป่วยทางจิตเวช	-	-	-	-	-	-	-	-
6	ผู้ป่วยติดเตียง	-	-	-	-	-	-	-	-
7	อื่นๆ ได้แก่	5	33.34	7	46.66	-	-	12	80.00
	- ไม่ระบุ	1	-	-	-	-	-	1	
	- ผู้มีปัญหาจัดการอารมณ์	2	-	-	-	-	-	2	
	- ผู้มีภาวะซึมเศร้า	-	-	2	-	-	-	2	
	- ผู้ประสบปัญหาทางเศรษฐกิจ	-	-	5	-	-	-	5	
	- ผู้ติดยาเสพติด/สุรา	2	-	-	-	-	-	2	
รวม		7	46.67	8	53.33			15	100.00

จากตารางที่ 17 สรุปผู้กระทำ จำแนกตามกลุ่มเป้าหมาย จำนวนทั้งสิ้น 15 ราย พบกลุ่มเป้าหมายที่ถูกกระทำด้วยความรุนแรงมากที่สุด คือ อื่นๆ ได้แก่ ผู้มีปัญหาจัดการอารมณ์ ผู้มีภาวะซึมเศร้า ผู้ประสบปัญหาทางเศรษฐกิจ ผู้ติดยาเสพติด/สุรา และไม่ระบุ จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 80.00 รองลงมา คือ เยาวชน (15 ปี - ไม่เกิน 18 ปี) จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.33 และเด็ก (ไม่เกิน 15 ปี) จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.67 ตามลำดับ

จำแนกตามเพศของผู้กระทำ ของแต่ละกลุ่มเป้าหมาย สรุปได้ดังนี้

- อื่น ๆ จำนวนทั้งสิ้น 12 ราย พบว่า เพศหญิงเป็นเพศที่เข้ารับบริการมากที่สุด จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 46.66 และเพศชาย จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.34 ตามลำดับ
- เยาวชน (15 ปี - ไม่เกิน 18 ปี) จำนวนทั้งสิ้น 2 ราย พบว่า เพศชายเป็นเพศที่เข้ารับบริการทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 13.33
- เด็ก (ไม่เกิน 15 ปี) จำนวนทั้งสิ้น 1 ราย พบว่า เพศหญิงเป็นเพศที่เข้ารับบริการทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 6.67

แผนภูมิที่ 4 จำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามรูปแบบการกระทำความรุนแรง

หมายเหตุ : 1 เหตุการณ์ สามารถเกิดความรุนแรงได้มากกว่า 1 รูปแบบการกระทำความรุนแรง

จากแผนภูมิที่ 4 สรุปจำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามรูปแบบการกระทำความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 31 เหตุการณ์ พบว่า รูปแบบการกระทำความรุนแรงที่พบมากที่สุด คือ ความรุนแรงทางจิตใจ จำนวน 13 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 41.94 รองลงมา คือ ความรุนแรงทางร่างกาย จำนวน 11 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 35.48 และความรุนแรงทางสังคม ละเลยหรือทอดทิ้ง จำนวน 7 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 22.58 ตามลำดับ

ตารางที่ 18 จำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามสาเหตุปัจจัยกระตุ้น

สาเหตุ/ปัจจัย	เหตุการณ์	ร้อยละ
ยาเสพติด	3	12.00
สุรา	1	4.00
บันดาลโทสะ	3	12.00
ปัญหาสุขภาพจิต	5	20.00
ความเครียดทางเศรษฐกิจ	7	28.00
ติดการพนัน	3	12.00
อื่นๆ ได้แก่	3	12.00
- พุดจาทำร้ายจิตใจ	1	4.00
- ความสัมพันธ์ในครอบครัว	1	4.00
- มีพฤติกรรมนอกใจ	1	4.00
รวม	25	100.00

หมายเหตุ : 1 เหตุการณ์ มีสาเหตุปัจจัยกระตุ้น ได้มากกว่า 1 รูปแบบ

จากตารางที่ 18 สรุปจำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามสาเหตุปัจจัยกระตุ้น จำนวนทั้งสิ้น 25 เหตุการณ์ พบว่า สาเหตุปัจจัยกระตุ้นที่พบมากที่สุด คือ ความเครียดทางเศรษฐกิจ จำนวน 7 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 28.00 รองลงมาคือ ปัญหาสุขภาพจิต จำนวน 5 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 20.00 ถัดมามีจำนวนเหตุการณ์เท่ากัน 4 สาเหตุปัจจัยกระตุ้น คือ ยาเสพติด บันดาลโทสะ ติดการพนัน และอื่นๆ ได้แก่ พุดจาทำร้ายจิตใจ ความสัมพันธ์ในครอบครัว และมีพฤติกรรมนอกใจ จำนวน 3 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 12.00 และสุรา จำนวน 1 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 4.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 19 จำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามสถานที่เกิดเหตุ

ลำดับ	สถานที่เกิดเหตุ	จำนวน เหตุการณ์	ร้อยละ
1	สถานที่ส่วนบุคคล		
	- ที่อยู่อาศัยส่วนบุคคล เช่น บ้านตนเอง บ้านเช่า คอนโด เป็นต้น	13	86.67
	- อื่น ๆ ที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัยส่วนบุคคล เช่น บ้านญาติ บ้านแฟน บ้านคนอื่น เป็นต้น	2	13.33
	รวม	15	100.00
2	สถานที่สาธารณะ เช่น ห้างสรรพสินค้า ถนน สวนสาธารณะ สถานีรถไฟ สนามกีฬา วัด ตลาด เป็นต้น		
3	สถานที่ศึกษา		
4	สถานที่ทำงาน		
5	อื่น ๆ		
	รวม	15	100.00

จากตารางที่ 19 สรุปจำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามสถานที่เกิดเหตุ จำนวนทั้งสิ้น 15 เหตุการณ์ พบว่า สถานที่ที่เกิดความรุนแรงในครอบครัว คือ สถานที่ส่วนบุคคล จำนวน 15 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 100 ในจำนวนนี้ พบว่าที่อยู่อาศัยส่วนบุคคลเป็นสถานที่ที่เกิดความรุนแรงมากที่สุด จำนวน 13 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 86.67 รองลงมาคือ อื่น ๆ ที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัยส่วนบุคคล จำนวน 2 เหตุการณ์ 13.33 ตามลำดับ

ตารางที่ 20 จำนวนการให้ความช่วยเหลือ ตามวิธีการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง

การดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครอง	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	หน่วยงานที่ส่งต่อ
- การเข้าระงับเหตุการณ์ความรุนแรง	3	4.85	-
- เยี่ยมบ้านสอบข้อเท็จจริง	13	20.97	
- ส่งเข้ารับการฝึกอบรม/การศึกษา	-	-	
- ให้คำปรึกษา/แนะนำ	12	19.35	
- สงเคราะห์ครอบครัว	7	11.29	
- คุ้มครองสวัสดิภาพ	8	12.90	
- เยี่ยมบ้านเพื่อติดตามผล	7	11.29	
- ส่งรักษาพยาบาล/บำบัดรักษา	8	12.90	
- แจ้งสิทธิตาม พ.ร.บ.ค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทน และค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544	-	-	
- จัดหาที่พักชั่วคราว	-	-	
- จัดให้ผู้ถูกกระทำได้ดำเนินการร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัติฯ	-	-	
- อื่น ๆ	4	6.45	
- เสริมพลังอำนาจ	2		
- สร้างสัมพันธภาพเพื่อการบำบัดรักษา	1		
- การให้ความรู้	1		
รวม	62	100.00	

จากตารางที่ 20 สรุปข้อมูลการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 62 ราย พบว่า การดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองมากที่สุด คือ เยี่ยมบ้านสอบข้อเท็จจริง จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.97 รองลงมา คือ ให้คำปรึกษา/แนะนำจำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.35 และถัดมามีจำนวนเท่ากัน 2 การดำเนินการ คือ คุ้มครองสวัสดิภาพ และส่งรักษาพยาบาล/บำบัดรักษา จำนวนละ 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.90

ตารางที่ 21 จำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้ถูกกระทำและผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว

ความสัมพันธ์		จำนวนเหตุการณ์ (ครั้ง)	ร้อยละ
ผู้กระทำ	ผู้ถูกกระทำ		
สามี	ภรรยา	1	6.66
ภรรยา	สามี	-	-
บิดา/มารดา	บุตร	4	26.67
บุตร	บิดา/มารดา	4	26.67

ความสัมพันธ์		จำนวนเหตุการณ์ (ครั้ง)	ร้อยละ
ผู้กระทำ	ผู้ถูกกระทำ		
บิดาเลี้ยง/มารดาเลี้ยง	บุตรเลี้ยง	4	26.67
บุตรเลี้ยง	บิดาเลี้ยง/มารดาเลี้ยง	-	-
ญาติ	ญาติ	-	-
อื่นๆ ... ตา/ยาย	อื่นๆ ... หลาน	2	13.33
รวม		15	100.00

จากตารางที่ 21 สรุปจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรง จำแนกตามสถานะความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ จำนวนทั้งสิ้น 15 ครั้ง พบว่าสถานะความสัมพันธ์ที่เกิดความรุนแรงมากที่สุดมีจำนวนเท่ากัน 3 เหตุการณ์ คือ ความสัมพันธ์ระหว่างบิดา/มารดาและบุตร บุตรและบิดา/มารดา และบิดาเลี้ยง/มารดาเลี้ยง และบุตรเลี้ยง จำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 26.67 รองลงมา คือ ความสัมพันธ์ระหว่างตา/ยายและหลาน จำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.33 และความสัมพันธ์ระหว่างสามีและภรรยา จำนวน 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.66 ตามลำดับ

4) โรงพยาบาลตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

โรงพยาบาลตำรวจ ได้รายงานข้อมูลผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงที่เข้ารับบริการของศูนย์พึ่งได้ โรงพยาบาลตำรวจ ระหว่างวันที่ 1 มกราคม - 31 ธันวาคม 2566

ตารางที่ 22 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงทั้งหมด (ความรุนแรงในครอบครัวและนอกครอบครัว)

จำนวน เหตุการณ์	เพศ (ราย)						รวม
	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ	อื่นๆ	ร้อยละ	
-	521	56.63	399	43.37	-	-	920

หมายเหตุ : จำนวนเหตุการณ์หนึ่งเหตุการณ์อาจมีการกระทำความรุนแรงหลายครั้ง

จากตารางที่ 22 สรุปข้อมูลเหตุการณ์ความรุนแรงทั้งหมด จำแนกตามเพศ จำนวนทั้งสิ้น 920 ราย พบว่า เพศชายเป็นเพศที่เข้ารับบริการมากที่สุด จำนวน 521 ราย คิดเป็นร้อยละ 56.63 รองลงมา คือ เพศหญิง จำนวน 399 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.37

ตารางที่ 23 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว

จำนวน เหตุการณ์	เพศ (ราย)						รวม
	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ	อื่นๆ	ร้อยละ	
-	4	3.01	129	96.99	-	-	133

หมายเหตุ : จำนวนเหตุการณ์หนึ่งเหตุการณ์อาจมีการกระทำความรุนแรงหลายครั้ง

จากตารางที่ 23 สรุปข้อมูลเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามเพศ จำนวนทั้งสิ้น 133 ราย พบว่า เพศหญิงเป็นเพศที่เข้ารับบริการมากที่สุด จำนวน 129 ราย คิดเป็นร้อยละ 96.99 รองลงมา คือ เพศชาย จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.01

ตารางที่ 24 จำนวนผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวและผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามเพศ

ผู้ถูกระทำ (ราย)				ผู้กระทำ (ราย)			
ชาย	หญิง	อื่นๆ	รวม	ชาย	หญิง	อื่นๆ	รวม
4 (3%)	129 (97%)	-	133 (100%)	129 (97%)	4 (3%)	-	133 (100%)

จากตารางที่ 24 สรุปได้ดังนี้

- จำนวนผู้เข้ารับบริการจำแนกตามเพศของผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 133 ราย พบว่า เพศที่เข้ารับบริการมากที่สุด คือ เพศหญิง จำนวน 129 ราย คิดเป็นร้อยละ 97.00 รองลงมา คือ เพศชาย จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.00 ตามลำดับ

- จำนวนผู้เข้ารับบริการจำแนกตามเพศของผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว จำนวนทั้งสิ้น 133 ราย พบว่า เพศที่เข้ารับบริการมากที่สุด คือ เพศชาย จำนวน 129 ราย คิดเป็นร้อยละ 97.00 รองลงมา คือ เพศหญิง จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 25 จำนวนผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวและผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามอายุ

ช่วงอายุ	ผู้ถูกระทำ (ราย)	ร้อยละ	ผู้กระทำ (ราย)	ร้อยละ
อายุต่ำกว่า 6 ปี	2	3.28	-	-
อายุ 6 - 17 ปี	8	13.11	-	-
อายุ 18 - 25 ปี	16	26.23	-	-
อายุ 26 - 59 ปี	30	49.18	44	100.00
อายุ 60 ปีขึ้นไป	5	8.20	-	-
ไม่ระบุอายุ	-	-	-	-
รวม	61	100.00	44	100.00

จากตารางที่ 25 สรุปได้ดังนี้

- จำนวนผู้เข้ารับบริการจำแนกตามช่วงอายุของผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 61 ราย พบว่า ช่วงอายุที่เข้ารับบริการมากที่สุด คือ อายุ 26 - 59 ปี จำนวน 30 ราย คิดเป็นร้อยละ 49.18 รองลงมา คือ อายุ 18 - 25 ปี จำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.23 และอายุ 6 - 17 ปี จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.11

- จำนวนผู้เข้ารับบริการจำแนกตามช่วงอายุของผู้กระทำความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 44 ราย พบว่า ช่วงอายุที่เข้ารับบริการมากที่สุด คือ อายุ 26 - 59 ปี จำนวน 44 ราย คิดเป็นร้อยละ 100.00

ตารางที่ 26 จำนวนผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามกลุ่มเป้าหมาย

ลำดับ	กลุ่มเป้าหมาย	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ	อื่นๆ	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
1	เด็ก (ไม่เกิน 15 ปี)	-	-	9	56.25	-	-	9	56.25
2	เยาวชน (15 ปี - ไม่เกิน 18 ปี)	-	-	2	12.50	-	-	2	12.50
3	ผู้สูงอายุ	-	-	5	31.25	-	-	5	31.25
4	คนพิการ	-	-	-	-	-	-	-	-
5	ผู้ป่วยทางจิตเวช	-	-	-	-	-	-	-	-
6	ผู้ป่วยติดเตียง	-	-	-	-	-	-	-	-
7	อื่นๆ	-	-	-	-	-	-	-	-
	รวม	-	-	16	100.00	-	-	16	100.00

จากตารางที่ 26 สรุปจำนวนผู้ถูกกระทำ จำแนกตามกลุ่มเป้าหมาย จำนวนทั้งสิ้น 16 ราย พบกลุ่มเป้าหมายที่ถูกกระทำด้วยความรุนแรงมากที่สุด คือ เด็ก (ไม่เกิน 15 ปี) จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 56.25 รองลงมา คือ ผู้สูงอายุ จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.25 และเยาวชน (15 ปี - ไม่เกิน 18 ปี) จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.50

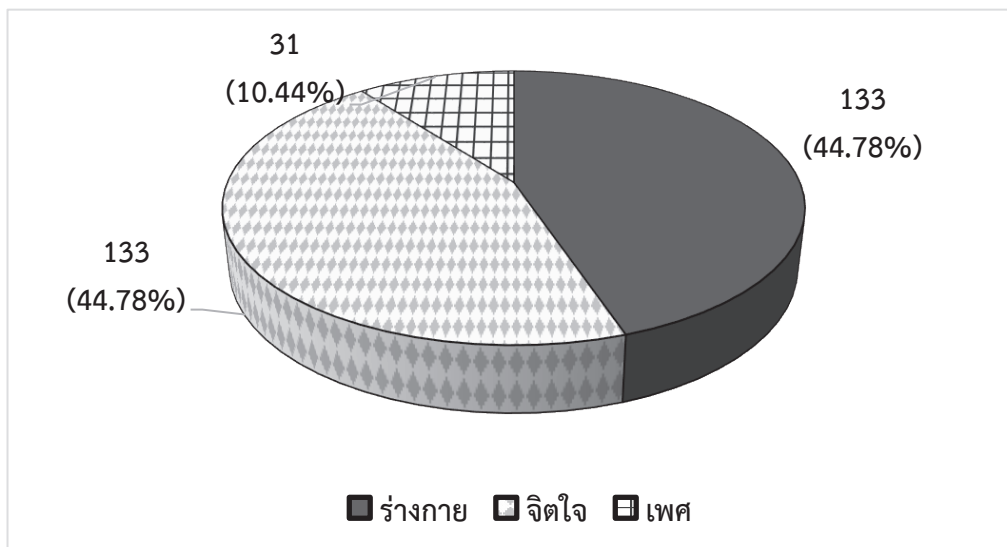
จำแนกตามเพศของผู้ถูกกระทำ ของแต่ละกลุ่มเป้าหมาย สรุปได้ดังนี้

- เด็ก (ไม่เกิน 15 ปี) จำนวนทั้งสิ้น 9 ราย พบว่า เพศหญิงเป็นเพศที่เข้ารับบริการมากที่สุด จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 56.25

- ผู้สูงอายุ จำนวนทั้งสิ้น 5 ราย พบว่า เพศหญิงเป็นเพศที่เข้ารับบริการมากที่สุด จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.25

- เยาวชน (15 ปี - ไม่เกิน 18 ปี) จำนวนทั้งสิ้น 2 ราย พบว่า เพศหญิงเป็นเพศที่เข้ารับบริการมากที่สุด จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.50

แผนภูมิที่ 5 จำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามรูปแบบการกระทำ ความรุนแรง

หมายเหตุ : 1 เหตุการณ์ สามารถเกิดความรุนแรงได้มากกว่า 1 รูปแบบการกระทำ ความรุนแรง

จากแผนภูมิที่ 5 สรุปจำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามรูปแบบการกระทำ ความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 297 เหตุการณ์ พบว่า รูปแบบการกระทำ ความรุนแรงที่พบมากที่สุดมีจำนวนเท่ากัน 2 รูปแบบ คือ ความรุนแรงทางร่างกาย และความรุนแรงทางจิตใจ จำนวน 133 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 44.78 รองลงมา คือ ความรุนแรงทางเพศ จำนวน 31 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 10.44 ตามลำดับ

ตารางที่ 27 จำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามสถานที่เกิดเหตุ

ลำดับ	สถานที่เกิดเหตุ	จำนวนเหตุการณ์	ร้อยละ
1	สถานที่ส่วนบุคคล		
	- ที่อยู่อาศัยส่วนบุคคล เช่น บ้านตนเอง บ้านเช่า คอนโด เป็นต้น	86	97.73
	- อื่นๆ ที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัยส่วนบุคคล เช่น บ้านญาติ บ้านแฟน บ้านคนอื่น เป็นต้น	2	2.27
	รวม	88	81.48
2	สถานที่สาธารณะ เช่น ห้างสรรพสินค้า ถนน สวนสาธารณะ สถานีรถไฟ สนามกีฬา วัด ตลาด เป็นต้น	6	5.55
3	สถานที่ศึกษา	1	0.93
4	สถานที่ทำงาน	3	2.78
5	อื่น ๆ	10	9.26
รวม		108	100.00

จากตารางที่ 27 สรุปจำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามสถานที่เกิดเหตุ จำนวนทั้งสิ้น 108 เหตุการณ์ พบว่า สถานที่ที่เกิดความรุนแรงในครอบครัวมากที่สุด คือ สถานที่ส่วนบุคคล จำนวน 88 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 81.48 (ในจำนวนดังกล่าว แบ่งออกเป็นที่อยู่อาศัยส่วนบุคคล จำนวน 86 เหตุการณ์ และ อื่นๆ ที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัยส่วนบุคคล จำนวน 2 เหตุการณ์) รองลงมาคือ สถานที่สาธารณะ จำนวน 6 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 5.55 ถัดมาคือ สถานที่ทำงาน จำนวน 3 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 2.78 และสถานที่ศึกษา จำนวน 1 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 0.93 ตามลำดับ

ตารางที่ 28 จำนวนการให้ความช่วยเหลือ ตามวิธีการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง

การดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครอง	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	หน่วยงานที่ส่งต่อ
- การเข้าระงับเหตุการณ์ความรุนแรง	-	-	-
- เยี่ยมบ้านสอบข้อเท็จจริง	1	0.05	
- ส่งเข้ารับการฝึกอบรม/การศึกษา	46	2.17	
- ให้คำปรึกษา/แนะนำ	612	28.94	
- สงเคราะห์ครอบครัว	1	0.05	
- คุ้มครองสวัสดิภาพ	3	0.14	
- เยี่ยมบ้านเพื่อติดตามผล	450	21.28	
- ส่งรักษาพยาบาล/บำบัดรักษา	22	1.04	
- แจ้งสิทธิตาม พ.ร.บ.ค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทน และค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544	633	29.93	
- จัดหาที่พักชั่วคราว	3	0.14	
- จัดให้ผู้ถูกกระทำได้ดำเนินการร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัติฯ	344	16.26	
- อื่น ๆ	-	-	
รวม	2,115	100.00	

จากตารางที่ 28 สรุปข้อมูลการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 2,115 ราย พบว่า การดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองมากที่สุด คือ แจ้งสิทธิตาม พ.ร.บ.ค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทน และค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544 จำนวน 633 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.93 รองลงมา คือ ให้คำปรึกษา/แนะนำ จำนวน 612 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.94 และถัดมา คือ เยี่ยมบ้านเพื่อติดตามผล จำนวน 450 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.28 ตามลำดับ

ตารางที่ 29 จำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้ถูกกระทำและผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว

ความสัมพันธ์		จำนวนเหตุการณ์ (ครั้ง)	ร้อยละ
ผู้กระทำ	ผู้ถูกกระทำ		
สามี	ภรรยา	62	64.58
ภรรยา	สามี	4	4.16
บิดา/มารดา	บุตร	3	3.13
บุตร	บิดา/มารดา	1	1.04
บิดาเลี้ยง/มารดาเลี้ยง	บุตรเลี้ยง	5	5.21
บุตรเลี้ยง	บิดาเลี้ยง/มารดาเลี้ยง	3	3.13
ญาติ	ญาติ	14	14.58
ครู	เพื่อน	1	1.04
	เจ้านาย	3	3.13
รวม		96	100.00

จากตารางที่ 29 สรุปจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรง จำแนกตามสถานะความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ จำนวนทั้งสิ้น 96 ครั้ง พบว่าสถานะความสัมพันธ์ที่เกิดความรุนแรงมากที่สุด คือ ความสัมพันธ์ระหว่างสามีและภรรยา จำนวน 62 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 64.58 รองลงมา คือ ความสัมพันธ์ระหว่างญาติและญาติ จำนวน 14 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.58 และความสัมพันธ์บิดาเลี้ยง/มารดาเลี้ยงและบุตรเลี้ยง จำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.21 ตามลำดับ

5) ศูนย์ช่วยเหลือสังคม สายด่วน 1300 สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ศูนย์ช่วยเหลือสังคม สายด่วน 1300 ได้รายงานข้อมูลเกี่ยวกับความรุนแรง ระหว่างวันที่ 1 มกราคม - 31 ธันวาคม 2566 มีจำนวนความรุนแรงทั้งสิ้น 4,723 ราย ซึ่งเป็นความรุนแรงนอกครอบครัว จำนวน 1,527 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.33 และเป็นความรุนแรงในครอบครัว จำนวน 3,196 ราย คิดเป็นร้อยละ 67.67 รายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 30 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงทั้งหมด (ความรุนแรงในครอบครัวและนอกครอบครัว)

จำนวน เหตุการณ์	เพศ (ราย)						
	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ	อื่นๆ	ร้อยละ	รวม
-	1,325	28.05	3,398	71.95	-	-	4,723

จากตารางที่ 30 สรุปข้อมูลเหตุการณ์ความรุนแรงทั้งหมด จำแนกตามเพศ จำนวนทั้งสิ้น 4,723 ราย พบว่า เพศหญิงเป็นเพศที่เข้ารับบริการมากที่สุด จำนวน 3,398 ราย คิดเป็นร้อยละ 71.95 รองลงมา คือ เพศชาย จำนวน 1,325 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.05

ตารางที่ 31 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว

จำนวน เหตุการณ์	เพศ (ราย)						รวม
	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ	อื่นๆ	ร้อยละ	
-	759	23.75	2,437	76.25	-	-	3,196

จากตารางที่ 31 สรุปข้อมูลเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามเพศ จำนวนทั้งสิ้น 3,196 ราย พบว่า เพศหญิงเป็นเพศที่เข้ารับบริการมากที่สุด จำนวน 2,437 ราย คิดเป็นร้อยละ 76.25 รองลงมา คือ เพศชาย จำนวน 759 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.75

ตารางที่ 32 จำนวนผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวและผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามเพศ

ผู้ถูกกระทำ (ราย)				ผู้กระทำ (ราย)			
ชาย	หญิง	อื่นๆ	รวม	ชาย	หญิง	อื่นๆ	รวม
759 (23.75%)	2,437 (76.25%)	-	3,196 (100%)	-	-	-	-

จากตารางที่ 32 สรุปจำนวนผู้เข้ารับบริการจำแนกตามเพศของผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 3,196 ราย พบว่า เพศที่เข้ารับบริการมากที่สุด คือ เพศหญิง จำนวน 2,437 ราย คิดเป็นร้อยละ 76.25 รองลงมา คือ เพศชาย จำนวน 759 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.75

ตารางที่ 33 จำนวนผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวและผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามช่วงอายุ

ช่วงอายุ	ผู้ถูกกระทำ (ราย)	ร้อยละ	ผู้กระทำ (ราย)	ร้อยละ
เด็กแรกเกิด - 17 ปี 11 เดือน	1,227	38.39	-	-
อายุ 18 - 24 ปี	217	6.79	-	-
อายุ 25 - 59 ปี	1,439	45.03	-	-
อายุ 60 ปีขึ้นไป	313	9.79	-	-
ไม่ระบุอายุ	-	-	-	-
รวม	3,196	100.00	-	-

หมายเหตุ : ศูนย์ช่วยเหลือสังคมจำแนกช่วงอายุออกเป็น เด็กแรกเกิด - 17 ปี 11 เดือน, เยาวชน 18 - 24 ปี, ผู้ใหญ่ 25 - 59 ปี และ ผู้สูงอายุ 60 ปีขึ้นไป

จากตารางที่ 33 สรุปจำนวนผู้เข้ารับบริการจำแนกตามช่วงอายุของผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 3,196 ราย พบว่า ช่วงอายุที่เข้ารับบริการมากที่สุด คือ อายุ 25 - 59 ปี จำนวน 1,439 ราย คิดเป็นร้อยละ 45.03 รองลงมา คือ เด็กแรกเกิด - 17 ปี 11 เดือน จำนวน 1,227 ราย คิดเป็นร้อยละ 38.39 อายุ 60 ปีขึ้นไป จำนวน 313 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.79 และอายุ 18 - 24 ปี จำนวน 217 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.79

ตารางที่ 34 จำนวนผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามกลุ่มเป้าหมาย

ลำดับ	กลุ่มเป้าหมาย	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ	อื่นๆ	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
1	เด็ก (ไม่เกิน 15 ปี)	449	36.59	778	63.41	-	-	1,227	38.39
2	เยาวชน (15 ปี - ไม่เกิน 18 ปี)	19	8.76	198	91.24	-	-	217	6.79
3	ผู้สูงอายุ	196	13.62	1,243	86.38	-	-	1,439	45.03
4	คนพิการ	95	30.35	218	69.65	-	-	313	9.79
5	ผู้ป่วยทางจิตเวช	-	-	-	-	-	-	-	-
6	ผู้ป่วยติดเตียง	-	-	-	-	-	-	-	-
7	อื่นๆ	-	-	-	-	-	-	-	-
	รวม	759	23.75	2,437	76.25	-	-	3,196	100.00

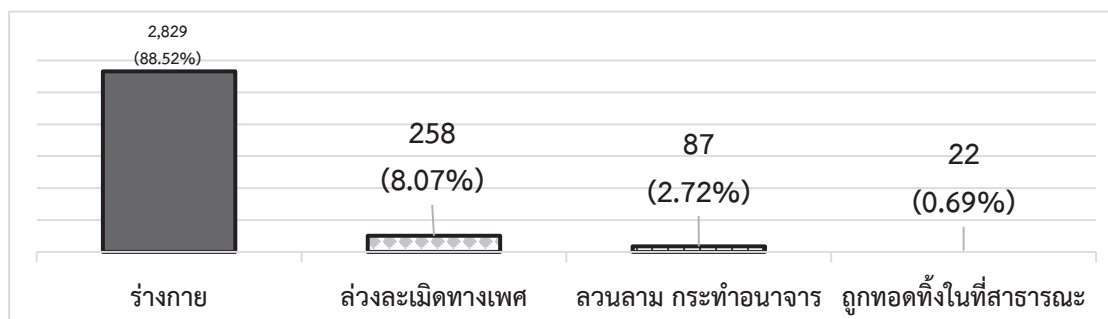

จากตารางที่ 34 สรุปจำนวนผู้ถูกกระทำ จำแนกตามกลุ่มเป้าหมาย จำนวนทั้งสิ้น 3,196 ราย พบกลุ่มเป้าหมายที่ถูกกระทำด้วยความรุนแรงมากที่สุด คือ ผู้สูงอายุ จำนวน 1,439 ราย คิดเป็นร้อยละ 45.03 รองลงมา คือ เด็ก (ไม่เกิน 15 ปี) จำนวน 1,227 ราย คิดเป็นร้อยละ 38.39 คนพิการ จำนวน 313 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.79 และเยาวชน (15 ปี - ไม่เกิน 18 ปี) จำนวน 217 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.79 ตามลำดับ

จำแนกตามเพศของผู้ถูกกระทำ ของแต่ละกลุ่มเป้าหมาย สรุปได้ดังนี้

- ผู้สูงอายุ จำนวนทั้งสิ้น 1,439 ราย พบว่า เพศหญิงเป็นเพศที่เข้ารับบริการมากที่สุด จำนวน 1,243 ราย คิดเป็นร้อยละ 86.38 รองลงมา คือ เพศชาย จำนวน 196 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.62
- เด็ก (ไม่เกิน 15 ปี) จำนวนทั้งสิ้น 1,227 ราย พบว่า เพศหญิงเป็นเพศที่เข้ารับบริการมากที่สุด จำนวน 778 ราย คิดเป็นร้อยละ 63.41 รองลงมา คือ เพศชาย จำนวน 449 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.59
- คนพิการ จำนวนทั้งสิ้น 313 ราย พบว่า เพศหญิงเป็นเพศที่เข้ารับบริการมากที่สุด จำนวน 218 ราย คิดเป็นร้อยละ 69.65 รองลงมา คือ เพศชาย จำนวน 95 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.35
- เยาวชน (15 ปี - ไม่เกิน 18 ปี) จำนวนทั้งสิ้น 217 ราย พบว่า เพศหญิงเป็นเพศที่เข้ารับบริการมากที่สุด จำนวน 198 ราย คิดเป็นร้อยละ 91.24 รองลงมา คือ เพศชาย จำนวน 19 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.59

แผนภูมิที่ 6 จำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามรูปแบบการกระทำความรุนแรง

จากแผนภูมิที่ 6 สรุปจำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามรูปแบบการกระทำความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 3,196 เหตุการณ์ พบว่า รูปแบบการกระทำความรุนแรงที่พบมากที่สุด คือ ความรุนแรงทางร่างกาย จำนวน 2,829 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 88.52 รองลงมา คือ ล่วงละเมิดทางเพศ จำนวน 258 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 8.07 ลวนลาม กระทำอนาจาร จำนวน 87 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 2.72 และถูกทอดทิ้งในที่สาธารณะ จำนวน 22 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 0.69 ตามลำดับ

ตารางที่ 35 จำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว

ความสัมพันธ์	จำนวนเหตุการณ์	ร้อยละ
พ่อ/ แม่ เป็นผู้กระทำ	815	25.50
บุตร/ บุตรบุญธรรม เป็นผู้กระทำ	297	9.29
พี่น้อง เป็นผู้กระทำ	124	3.88
เครือญาติ เป็นผู้กระทำ	286	8.95
คู่สมรส/ คู่สมรสเดิม /ผู้ที่อยู่กิน/เคยอยู่กิน เป็นผู้กระทำ	1,189	37.20
บุคคลที่อาศัยพึ่งพิงอยู่ในครอบครัวเดียวกัน เป็นผู้กระทำ	233	7.29
พ่อเลี้ยง / แม่เลี้ยง เป็นผู้กระทำ	230	7.20
อื่นๆ เช่น ถูกทอดทิ้งในที่สาธารณะ	22	0.69
รวม	3,196	100.00

จากตารางที่ 35 สรุปจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรง จำแนกตามสถานะความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ จำนวนทั้งสิ้น 3,196 ครั้ง พบว่าสถานะความสัมพันธ์ที่เกิดความรุนแรงมากที่สุด คือ คู่สมรส/ คู่สมรสเดิม /ผู้ที่อยู่กิน/เคยอยู่กิน เป็นผู้กระทำ จำนวน 1,189 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 37.20 รองลงมา คือ พ่อ/ แม่ เป็นผู้กระทำ จำนวน 815 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 25.50 และบุตร/ บุตรบุญธรรม เป็นผู้กระทำ จำนวน 297 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 9.29 ตามลำดับ

6) บ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน

กรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ได้รายงานข้อมูลผู้เข้ารับบริการของบ้านพักเด็กและครอบครัว 77 แห่ง ในระหว่างวันที่ 1 มกราคม - 31 ธันวาคม 2566 มีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 36 แสดงจำนวนผู้กระทำและผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามช่วงอายุและเพศ

ช่วงอายุ	ผู้กระทำ (ราย)				ผู้ถูกกระทำ (ราย)			
	ชาย	หญิง	อื่น ๆ	รวม	ชาย	หญิง	อื่น ๆ	รวม
ต่ำกว่า 5 ปี	1 (20%)	3 (60%)	1 (20%)	5 (1.22%)	35 (52.24%)	32 (47.76%)	-	67 (12.81%)
ระหว่างอายุ 6 - 12 ปี	7 (50%)	7 (50%)	-	14 (3.46%)	61 (38.36%)	97 (61.01%)	1 (0.63%)	159 (30.40%)
ระหว่างอายุ 13 - 17 ปี	31 (91.18%)	3 (8.82%)	-	34 (8.40%)	13 (9.35%)	126 (90.65%)	-	139 (26.58%)
ระหว่างอายุ 18 - 25 ปี	35 (92.11%)	3 (7.89%)	-	38 (9.38)	7 (20%)	28 (80%)	-	35 (6.69%)
ระหว่างอายุ 26 - 40 ปี	133 (77.33%)	39 (22.67%)	-	172 (42.47%)	10 (13.16%)	66 (86.84%)	-	76 (14.53%)
ระหว่างอายุ 41 - ไม่เกิน 59 ปี	91 (92.86%)	6 (6.12%)	1 (1.02)	98 (24.20)	6 (16.67%)	28 (77.78%)	2 (5.56%)	36 (6.88%)
อายุ 60 ปี ขึ้นไป	14 (70%)	6 (30%)	-	20 (4.94%)	1 (11.11%)	7 (77.78%)	1 (11.11%)	9 (1.72%)
ไม่ระบุอายุ	20 (83.33%)	3 (12.50%)	1 (4.17%)	24 (5.93)	-	2 (100%)	-	2 (0.39%)
รวม	332 (81.98%)	70 (17.28%)	3 (0.74%)	405 (100%)	133 (25.43%)	386 (73.80%)	4 (0.77%)	523 (100%)
จำนวนทั้งสิ้น	405				523			

จากตารางที่ 36 สรุปได้ดังนี้

- จำนวนผู้เข้ารับบริการจำแนกตามช่วงอายุของผู้ถูกกระทำ พบว่า ช่วงอายุมากที่สุด คือ ช่วงอายุ 6 - 12 ปี จำนวน 159 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.40 รองลงมา คือ ช่วงอายุ 13 - 17 ปี จำนวน 139 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.58 และอายุระหว่าง 26 - 40 ปี จำนวน 76 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.53 ตามลำดับ

- จำนวนผู้เข้ารับบริการจำแนกตามเพศของผู้ถูกกระทำ พบว่า ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวมากที่สุด คือ เพศหญิง จำนวน 386 ราย คิดเป็นร้อยละ 73.80 รองลงมา คือ เพศชาย จำนวน 133 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.43 และอื่น ๆ จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.77 ตามลำดับ

- จำนวนผู้เข้ารับบริการจำแนกตามช่วงอายุของผู้กระทำ พบว่า ช่วงอายุที่เป็นผู้กระทำมากที่สุด คือ ช่วงระหว่างอายุ 26 - 40 ปี จำนวน 172 ราย คิดเป็นร้อยละ 42.47 รองลงมา คือ ช่วงระหว่างอายุ 41 - ไม่เกิน 59 ปี จำนวน 98 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.20 และระหว่างอายุ 18 - 25 ปี จำนวน 38 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.38 ตามลำดับ

- จำนวนผู้เข้ารับบริการจำแนกตามเพศของผู้กระทำ พบว่า ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวมากที่สุด คือ เพศชาย จำนวน 332 ราย คิดเป็นร้อยละ 81.98 รองลงมา คือ เพศหญิง จำนวน 70 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.28 และอื่น ๆ จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.74 ตามลำดับ

ตารางที่ 37 แสดงจำนวนเหตุการณ์และจำนวนผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามลักษณะความรุนแรง

ลักษณะความรุนแรง	จำนวนเหตุการณ์	ร้อยละ	จำนวนผู้ถูกกระทำที่เข้ารับบริการ (ราย)	ร้อยละ	จำนวนผู้ถูกกระทำที่ถูกกระทำซ้ำ (ราย)	ร้อยละ
ทำร้ายร่างกาย	253	54.06	205	52.56	34	77.28
ข่มขืน/กระทำชำเรา	103	22.01	77	19.74	1	2.27
อนาจาร	17	3.63	20	5.13	1	2.27
ล่อลวง	1	0.21	1	0.26	-	-
ประจาน/ขู่/บังคับ/ตะคอก	15	3.21	10	2.56	-	-
ดูดำ / ดูถูก	20	4.27	24	6.15	3	6.82
การละเลย/ทอดทิ้ง	37	7.91	34	8.72	3	6.82
กักขัง/หน่วงเหนี่ยว	8	1.71	4	1.03	1	2.27
อื่นๆ ทารุณกรรมทางจิตใจ / เด็กได้รับผลกระทบติดตามมารดา	14	2.99	15	3.85	1	2.27
รวมทั้งสิ้น	468	100.00	390	100.00	44	100.00

หมายเหตุ จำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงฯ 1 ราย อาจถูกใช้ความรุนแรงมากกว่า 1 เหตุการณ์ และในบางเหตุการณ์ บ้านพักเด็กและครอบครัว อาจไม่ได้ให้ความช่วยเหลือทุกราย เนื่องจากเข้าสู่กระบวนการทางกฎหมาย

จากตารางที่ 37 สรุปได้ดังนี้

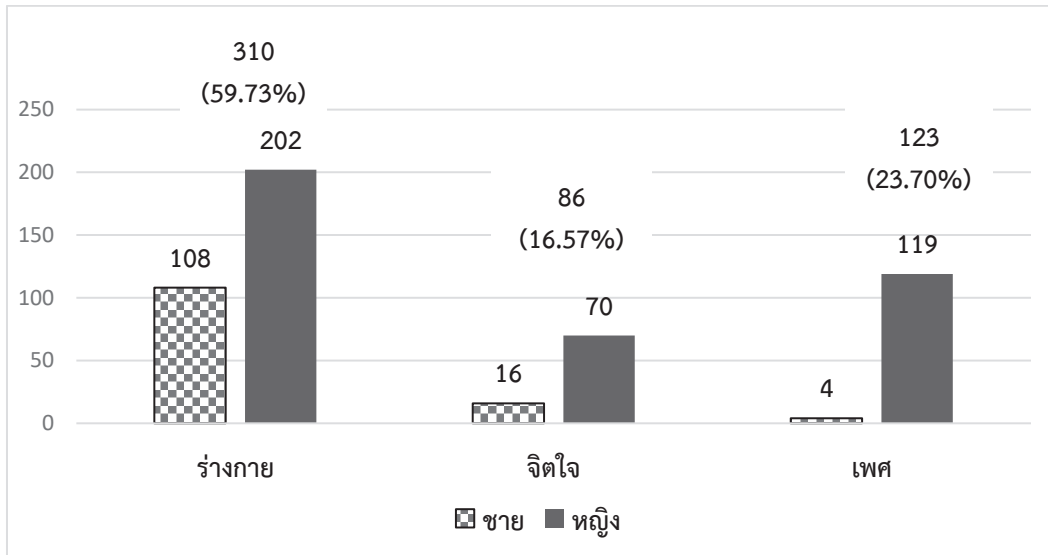
- จำนวนลักษณะความรุนแรง รวมทั้งสิ้น 468 เหตุการณ์ พบว่าลักษณะความรุนแรงมากที่สุด คือ การทำร้ายร่างกาย จำนวน 253 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 54.06 รองลงมา คือ การข่มขืน/กระทำชำเรา จำนวน 103 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 22.01 และการละเลย/ทอดทิ้ง จำนวน 37 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 7.91 ตามลำดับ

- จำนวนผู้ถูกกระทำที่เข้ารับบริการ รวมทั้งสิ้น 390 ราย พบว่าลักษณะความรุนแรงมากที่สุด คือ การทำร้ายร่างกาย จำนวน 205 ราย คิดเป็นร้อยละ 52.56 รองลงมาคือ การข่มขืน/กระทำชำเรา จำนวน 77 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.74 และการละเลย/ทอดทิ้ง จำนวน 34 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.72 ตามลำดับ

ทั้งนี้ จำนวนผู้ถูกระทำซ้ำ รวมทั้งสิ้น 44 ราย พบว่าลักษณะความรุนแรงที่ถูกกระทำซ้ำมากที่สุด คือ การทำร้ายร่างกาย จำนวน 34 ราย คิดเป็นร้อยละ 77.28 รองลงมามีจำนวนเท่ากัน 2 ลักษณะ คือ ดุด่า/ดูถูก และการละเลย/ทอดทิ้ง จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.82 ตามลำดับ

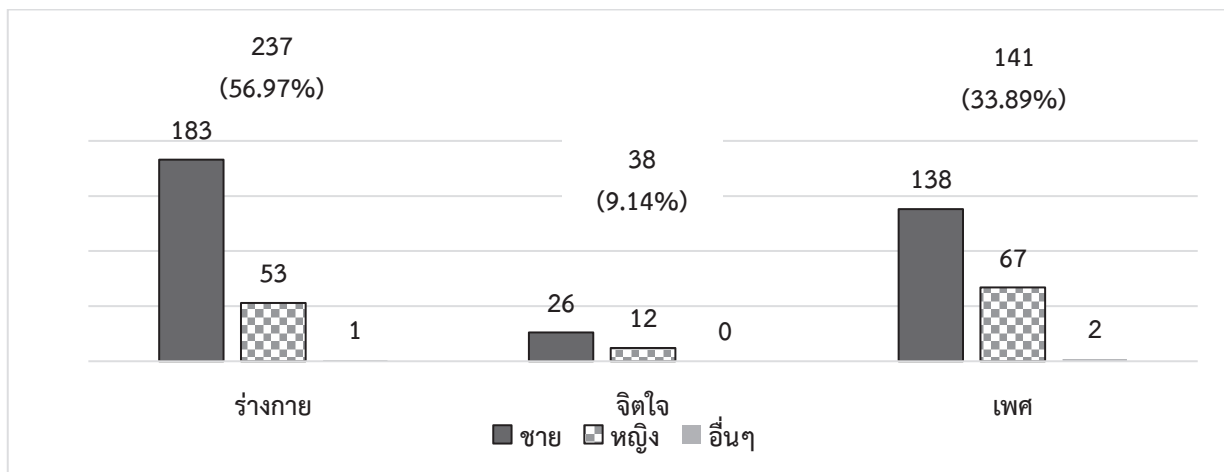
แผนภูมิที่ 7 แสดงจำนวนผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามประเภทความรุนแรง

หมายเหตุ การให้ความช่วยเหลือผู้กระทำความรุนแรงฯ ยังไม่ครบทุกราย และจำนวนผู้ถูกระทำความรุนแรงฯ อาจมีหลายประเภทปัญหาความรุนแรง

จากแผนภูมิที่ 7 สรุปข้อมูลผู้ถูกระทำ จำแนกตามประเภทความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 519 ราย พบว่า ความรุนแรงทางร่างกาย เป็นประเภทความรุนแรงที่เกิดขึ้นมากที่สุด จำนวน 310 ราย คิดเป็นร้อยละ 59.73 รองลงมา คือ ความรุนแรงทางเพศ จำนวน 123 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.70 และความรุนแรงทางจิตใจ จำนวน 86 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.57

แผนภูมิที่ 8 แสดงจำนวนผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามประเภทความรุนแรง

หมายเหตุ การให้ความช่วยเหลือผู้กระทำความรุนแรงฯ ยังไม่ครบทุกราย และจำนวนผู้ถูกระทำความรุนแรงฯ อาจมีหลายประเภทปัญหาความรุนแรง

จากแผนภูมิที่ 8 สรุปข้อมูลผู้กระทำ จำแนกตามประเภทความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 416 ราย พบว่า ความรุนแรงทางร่างกาย เป็นประเภทความรุนแรงที่เกิดขึ้นมากที่สุด จำนวน 237 ราย คิดเป็นร้อยละ 56.97 รองลงมา คือ ความรุนแรงทางเพศ จำนวน 141 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.89 และความรุนแรงทางจิตใจ จำนวน 38 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.14 ตามลำดับ

ตารางที่ 38 แสดงจำนวนผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามสาเหตุ/ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความรุนแรง

สาเหตุ / ปัจจัย	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
สุรา/ยาเสพติด	211	41.37
สุขภาพกาย/จิต	46	9.02
หึงหวง / นอกใจ	18	3.53
เศรษฐกิจ/ตงงาน	29	5.69
บันดาลโทสะ	141	27.65
สื่อลามก	23	4.51
อื่นๆ ปัญหาพฤติกรรม/การเลี้ยงดูที่ไม่เหมาะสม/ ติดตามมารดา	42	8.23
รวม	510	100.00

หมายเหตุ จำนวนผู้กระทำความรุนแรงฯ อาจมีสาเหตุ/ปัจจัย ได้มากกว่า 1 ปัจจัยขึ้นไป

จากตารางที่ 38 สรุปข้อมูลผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามสาเหตุ/ปัจจัย ที่ก่อให้เกิดความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 510 ราย พบว่า สุรา/ยาเสพติดเป็นสาเหตุ/ปัจจัยมากที่สุด จำนวน 211 ราย คิดเป็นร้อยละ 41.37 รองลงมา คือ บันดาลโทสะ จำนวน 141 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.65 และสุขภาพกาย/จิต จำนวน 46 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.02 ตามลำดับ

ตารางที่ 39 แสดงจำนวนการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง

การดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครอง	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	หน่วยงานที่ส่งต่อ
- การเข้าระงับเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว	74	4.77	สถานีตำรวจ
- เยี่ยมบ้านสอบข้อเท็จจริง	293	18.90	
- ส่งเข้ารับการฝึกอาชีพ/การศึกษา	30	1.94	โรงเรียน
- ให้คำปรึกษา/แนะนำ	327	21.10	
- สงเคราะห์ครอบครัว	68	4.39	
- คุ้มครองสวัสดิภาพ	241	15.55	สถานคุ้มครองและพัฒนาคนพิการ
- เยี่ยมบ้านเพื่อติดตามผล	126	8.13	
- ส่งรักษาพยาบาล/บำบัดรักษา	90	5.81	โรงพยาบาล
- แจ้งสิทธิ พ.ร.บ.ค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทน และค่าใช้จ่ายแก่จำเลย ในคดีอาญา พ.ศ. 2544	66	4.26	สำนักงานยุติธรรมจังหวัด
- จัดหาที่พักชั่วคราว	145	9.35	
- จัดให้ผู้ถูกกระทำฯ ได้ดำเนินการร้องทุกข์ตาม พระราชบัญญัติฯ	64	4.13	สถานีตำรวจ
- อื่น ๆ ทำบันทึกข้อตกลง	26	1.67	
รวม	1,550	100.00	

หมายเหตุ : จำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงฯ ได้รับการให้ความช่วยเหลือได้หลายกรณี

จากตารางที่ 39 สรุปจำนวนการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พบว่า ดำเนินการให้คำปรึกษา/แนะนำมากที่สุด จำนวน 327 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.10 รองลงมา คือ การเยี่ยมบ้านสอบข้อเท็จจริง จำนวน 293 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.90 และการคุ้มครองสวัสดิภาพ จำนวน 241 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.55 ทั้งนี้ มีหน่วยงานที่ส่งต่อ ได้แก่ สถานีตำรวจ โรงเรียน สถานคุ้มครองและพัฒนาคนพิการ โรงพยาบาล และสำนักงานยุติธรรม

ตารางที่ 40 แสดงจำนวนคดีความรุนแรงในครอบครัว ที่เข้าสู่กระบวนการทางกฎหมายตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550

จำนวนเหตุการณ์	ไม่เป็นคดี	เป็นคดี	กระบวนการดำเนินคดี			ผลการพิจารณาคดี	
			ตำรวจ	อัยการ	ศาล	ตัดสินลงโทษ	ยกฟ้อง
460	275 (59.78)	185 (40.22)	113 (61.08)	56 (30.27)	16 (8.65)	6	1

หมายเหตุ กระบวนการดำเนินคดี หมายถึง กรณีความรุนแรงในครอบครัวที่กำลังอยู่ในขั้นตอนกระบวนการยุติธรรม

จากตารางที่ 40 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จำนวนทั้งสิ้น 460 เหตุการณ์ พบว่าเหตุการณ์ที่ไม่เข้าสู่กระบวนการดำเนินคดี จำนวน 275 คดี คิดเป็นร้อยละ 59.78 และเหตุการณ์ที่เข้าสู่กระบวนการดำเนินคดี จำนวน 185 คดี คิดเป็นร้อยละ 40.22 โดยเข้าสู่กระบวนการดำเนินคดีโดยตำรวจมากที่สุด จำนวน 113 คดี คิดเป็นร้อยละ 61.08 รองลงมา คือ อัยการ จำนวน 56 คดี คิดเป็นร้อยละ 30.27 และศาล จำนวน 16 คดี คิดเป็นร้อยละ 8.65 ตามลำดับ โดยผลการพิจารณาคดีมากที่สุดคือ ตัดสินลงโทษ จำนวน 6 คดี และยกฟ้อง 1 คดี

ตารางที่ 41 จำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้ถูกระทำและผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว

ความสัมพันธ์		จำนวนเหตุการณ์ (ครั้ง)	ร้อยละ
ผู้กระทำ	ผู้ถูกระทำ		
สามี	ภรรยา	86	17.20
ภรรยา	สามี	11	2.20
บิดา / มารดา	บุตร	135	27.00
บุตร	บิดา / มารดา	16	3.20
บิดาเลี้ยง / มารดาเลี้ยง	บุตรเลี้ยง	65	13.00
บุตรเลี้ยง	บิดาเลี้ยง / มารดาเลี้ยง	4	0.80
ญาติ	ญาติ	57	11.40
พี่	น้อง	7	1.40
น้อง	พี่	-	-
ปู่ / ย่า / ตา / ยาย	หลาน	19	3.80
หลาน	ปู่ / ย่า / ตา / ยาย	5	1.00
อื่นๆ บุคคลภายนอก	อื่นๆ บุคคลในครอบครัว	77	15.40
อื่นๆ บุคคลภายนอก	อื่นๆ บุคคลภายนอก	18	3.60
รวม		500	100.00

หมายเหตุ ผู้ถูกระทำความรุนแรงฯ 1 ราย อาจมีผู้กระทำความรุนแรงฯ มากกว่า 1 ราย

จากตารางที่ 41 สรุปจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรง จำแนกตามสถานะความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ จำนวนทั้งสิ้น 500 ครั้ง พบว่าสถานะความสัมพันธ์ที่เกิดความรุนแรงมากที่สุด คือ ความสัมพันธ์ระหว่างบิดา/มารดาและบุตร จำนวน 135 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 27.00 รองลงมา คือ ความสัมพันธ์ระหว่างสามีและภรรยา จำนวน 86 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 17.20 และความสัมพันธ์บุคคลภายนอกและบุคคลภายในครอบครัว จำนวน 77 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 15.40 ตามลำดับ

ตารางที่ 42 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามสถานที่เกิดเหตุ

สถานที่เกิดเหตุ	จำนวนเหตุการณ์	ร้อยละ
บ้านตนเอง	353	74.95
บ้านผู้อื่น	39	8.28
สถานที่ทำงาน	16	3.40
หอพัก	11	2.34
ถนนหรือทางหลวง	4	0.85
นา/ไร่/สวน	5	1.06
ในป่า/ที่เปลี่ยว/บ้านร้าง	5	1.06
ที่สาธารณะ	18	3.82
โรงแรม	6	1.27
สถานที่เรียน/โรงเรียน	11	2.34
สถานบันเทิง	-	-
อื่นๆ โรงพยาบาล	-	-
อื่นๆ แพลตฟอร์ม	-	-
อื่นๆ วัด	3	0.63
รวม	471	100.00

หมายเหตุ จำนวน 1 เหตุการณ์ อาจมีได้หลายกรณี

จากตารางที่ 42 สรุปจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรง จำแนกตามสถานที่เกิดเหตุ จำนวนทั้งสิ้น 471 ครั้ง พบว่าสถานที่เกิดเหตุที่พบเหตุการณ์ความรุนแรงมากที่สุด คือ บ้านตนเอง จำนวน 353 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 74.95 รองลงมา คือ บ้านคนอื่น จำนวน 39 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.28 และที่สาธารณะ จำนวน 18 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.82 ตามลำดับ

7) สมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชินูปถัมภ์

สมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชินูปถัมภ์ ได้รายงานข้อมูล การให้ความช่วยเหลือทางด้านกฎหมายเกี่ยวกับการกระทำความรุนแรง ระหว่างวันที่ 1 มกราคม - 31 ธันวาคม 2566 ดังนี้

ตารางที่ 43 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงทั้งหมด (ความรุนแรงในครอบครัวและนอกครอบครัว)

จำนวน เหตุการณ์	เพศ (ราย)						รวม
	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ	อื่นๆ	ร้อยละ	
31	10	32.26	21	67.74	-	-	31

จากตารางที่ 43 สรุปข้อมูลเหตุการณ์ความรุนแรงทั้งหมด จำนวน 31 เหตุการณ์ จำแนกตามเพศ จำนวนทั้งสิ้น 31 ราย พบว่า เพศหญิงเป็นเพศที่เข้ารับบริการมากที่สุด จำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 67.74 รองลงมา คือ เพศชาย จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.26 ตามลำดับ

ตารางที่ 44 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว

จำนวน เหตุการณ์	เพศ (ราย)						รวม
	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ	อื่นๆ	ร้อยละ	
19	5	26.32	14	73.68	-	-	19

จากตารางที่ 44 สรุปข้อมูลเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวทั้งหมด จำนวน 19 เหตุการณ์ จำแนกตามเพศ จำนวนทั้งสิ้น 19 ราย พบว่า เพศหญิงเป็นเพศที่เข้ารับบริการมากที่สุด จำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 73.68 รองลงมา คือ เพศชาย จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.32 ตามลำดับ

ตารางที่ 45 จำนวนผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวและผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามเพศ

ผู้ถูกกระทำ (ราย)				ผู้กระทำ (ราย)			
ชาย	หญิง	อื่นๆ	รวม	ชาย	หญิง	อื่นๆ	รวม
5 (14.29%)	30 (85.71%)	-	35	30 (75%)	10 (25%)	-	40

จากตารางที่ 45 สรุปได้ดังนี้

- จำนวนผู้เข้ารับบริการจำแนกตามเพศของผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 35 ราย พบว่า เพศที่เข้ารับบริการมากที่สุด คือ เพศหญิง จำนวน 30 ราย คิดเป็นร้อยละ 85.71 รองลงมา คือ เพศชาย จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.29 ตามลำดับ

- จำนวนผู้เข้ารับบริการจำแนกตามเพศของผู้กระทำความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 40 ราย พบว่า เพศที่เข้ารับบริการมากที่สุด คือ เพศชาย จำนวน 30 ราย คิดเป็นร้อยละ 75.00 รองลงมา คือ เพศหญิง จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 46 จำนวนผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวและผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามช่วงอายุ

ช่วงอายุ	ผู้ถูกกระทำ (ราย)	ร้อยละ	ผู้กระทำ (ราย)	ร้อยละ
อายุต่ำกว่า 6 ปี	9	16.36	18	20.22
อายุ 6 - 17 ปี	10	18.18	11	12.36
อายุ 18 - 25 ปี	21	38.18	30	33.71
อายุ 26 - 59 ปี	11	20.00	22	24.72
อายุ 60 ปีขึ้นไป	4	7.28	8	8.99
ไม่ระบุอายุ	-	-	-	-
รวม	55	100.00	89	100.00

จากตารางที่ 46 สรุปได้ดังนี้

- จำนวนผู้เข้ารับบริการจำแนกตามช่วงอายุของผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 55 ราย พบว่า ช่วงอายุที่เข้ารับบริการมากที่สุด คือ ช่วงอายุ 18 - 25 ปี จำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 38.18 รองลงมา คือ ช่วงอายุ 26 - 59 ปี จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.00 ถัดมาคือ ช่วงอายุ 6 - 17 ปี จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.18 ตามลำดับ

- จำนวนผู้เข้ารับบริการจำแนกตามช่วงอายุของผู้กระทำความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 89 ราย พบว่า ช่วงอายุที่เข้ารับบริการมากที่สุด คือ ช่วงอายุ 18 - 25 ปี จำนวน 30 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.71 รองลงมาคือ ช่วงอายุ 26 - 59 ปี จำนวน 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.72 ถัดมาคือ อายุต่ำกว่า 6 ปี จำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.22 ตามลำดับ

ตารางที่ 47 จำนวนผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามกลุ่มเป้าหมาย

ลำดับ	กลุ่มเป้าหมาย	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ	อื่นๆ	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
1	เด็ก (ไม่เกิน 15 ปี)	12	37.50	20	62.50	-	-	32	19.63
2	เยาวชน (15 ปี - ไม่เกิน 18 ปี)	15	33.33	30	66.67	-	-	45	27.61
3	ผู้สูงอายุ	10	33.33	20	66.67	-	-	30	18.40
4	คนพิการ	5	38.46	8	61.54	-	-	13	7.98
5	ผู้ป่วยทางจิตเวช	10	35.71	18	64.29	-	-	28	17.18
6	ผู้ป่วยติดเตียง	5	33.33	10	66.67	-	-	15	9.20
7	อื่น ๆ	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม		57	34.97	106	65.03	-	-	163	100.00

จากตารางที่ 47 ผู้ถูกกระทำ จำแนกตามกลุ่มเป้าหมาย จำนวนทั้งสิ้น 163 ราย พบกลุ่มเป้าหมายที่ถูกกระทำด้วยความรุนแรงมากที่สุด คือ เยาวชน (15 ปี - ไม่เกิน 18 ปี) จำนวน 45 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.61 รองลงมา คือ เด็ก (ไม่เกิน 15 ปี) จำนวน 32 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.63 และผู้สูงอายุ จำนวน 30 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.40

จำแนกตามเพศของผู้ถูกกระทำ ของแต่ละกลุ่มเป้าหมาย 3 ลำดับแรก สรุปได้ดังนี้

- เยาวชน (15 ปี - ไม่เกิน 18 ปี) จำนวนทั้งสิ้น 45 ราย พบว่า เพศหญิงเป็นเพศที่เข้ารับบริการมากที่สุด จำนวน 30 ราย คิดเป็นร้อยละ 66.67 และเพศชาย จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.33 ตามลำดับ

- เด็ก (ไม่เกิน 15 ปี) จำนวนทั้งสิ้น 32 ราย พบว่า เพศหญิงเป็นเพศที่เข้ารับบริการมากที่สุด จำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 62.50 และเพศชาย จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.50 ตามลำดับ

- ผู้สูงอายุ จำนวนทั้งสิ้น 30 ราย พบว่า เพศหญิงเป็นเพศที่เข้ารับบริการมากที่สุด จำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 66.67 และเพศชาย จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.33 ตามลำดับ

ตารางที่ 48 จำนวนผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามกลุ่มเป้าหมาย

ลำดับ	กลุ่มเป้าหมาย	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ	อื่นๆ	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
1	เด็ก (ไม่เกิน 15 ปี)	20	44.44	25	55.56	-	-	45	25.14
2	เยาวชน (15 ปี - ไม่เกิน 18 ปี)	17	35.42	31	64.58	-	-	48	26.82
3	ผู้สูงอายุ	10	40	15	60	-	-	25	13.97
4	คนพิการ	5	33.33	10	66.67	-	-	15	8.37
5	ผู้ป่วยทางจิตเวช	10	40	15	60	-	-	25	13.97
6	ผู้ป่วยติดเตียง	8	38.10	13	61.90	-	-	21	11.73
7	อื่น ๆ	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม		70	39.11	109	60.89	-	-	179	100.00

จากตารางที่ 48 สรุปผู้กระทำ จำแนกตามกลุ่มเป้าหมาย จำนวนทั้งสิ้น 179 ราย พบกลุ่มเป้าหมาย ที่กระทำความรุนแรงมากที่สุด คือ เยาวชน (15 ปี - ไม่เกิน 18 ปี) จำนวน 48 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.82 รองลงมา คือ เด็ก (ไม่เกิน 15 ปี) จำนวน 45 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.14 ถัดมามีจำนวนเท่ากัน 2 กลุ่มเป้าหมาย คือ ผู้สูงอายุ และผู้ป่วยจิตเวช จำนวน 25 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.97 ตามลำดับ

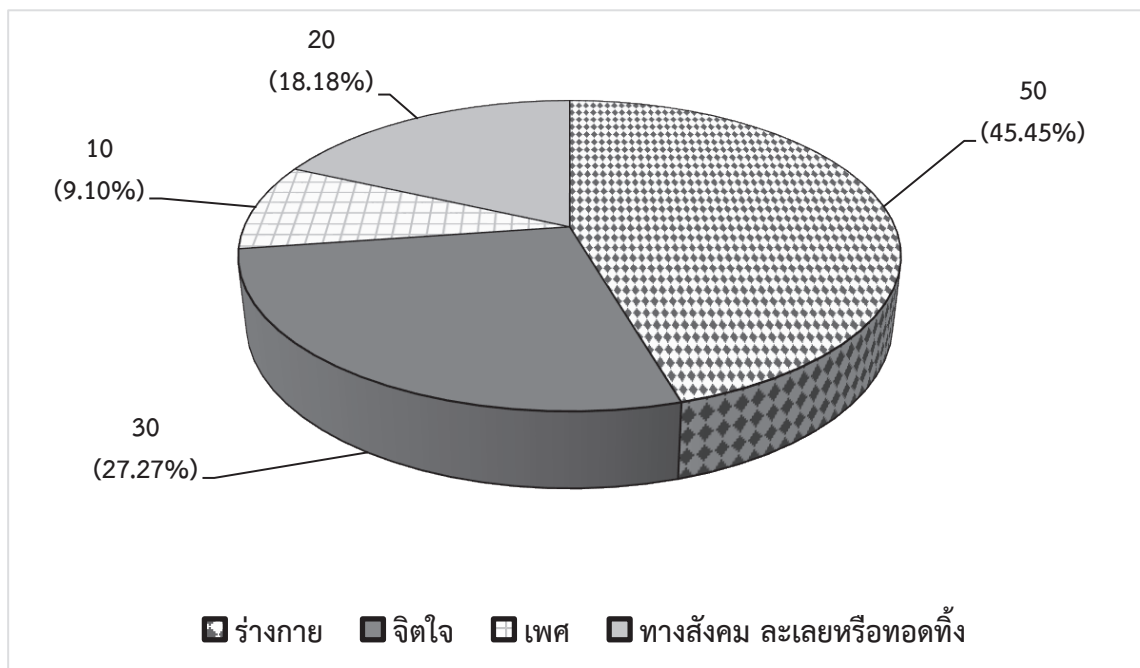
จำแนกตามเพศของผู้กระทำ ของแต่ละกลุ่มเป้าหมาย 3 ลำดับแรก สรุปได้ดังนี้

- เยาวชน (15 ปี - ไม่เกิน 18 ปี) จำนวนทั้งสิ้น 48 ราย พบว่า เพศหญิงเป็นเพศที่เข้ารับบริการ มากที่สุด จำนวน 31 ราย คิดเป็นร้อยละ 64.58 และเพศชาย จำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.42 ตามลำดับ

- เด็ก (ไม่เกิน 15 ปี) จำนวนทั้งสิ้น 45 ราย พบว่า เพศหญิงเป็นเพศที่เข้ารับบริการมากที่สุด จำนวน 25 ราย คิดเป็นร้อยละ 55.56 และเพศชาย จำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.44 ตามลำดับ

- ผู้สูงอายุ และผู้ป่วยจิตเวช มีจำนวนเท่ากัน จำนวนทั้งสิ้น 25 ราย พบว่า เพศหญิงเป็นเพศที่เข้ารับ บริการมากที่สุด จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 60.00 และเพศชาย จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.00 ตามลำดับ

แผนภูมิที่ 9 จำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามรูปแบบการกระทำความรุนแรง

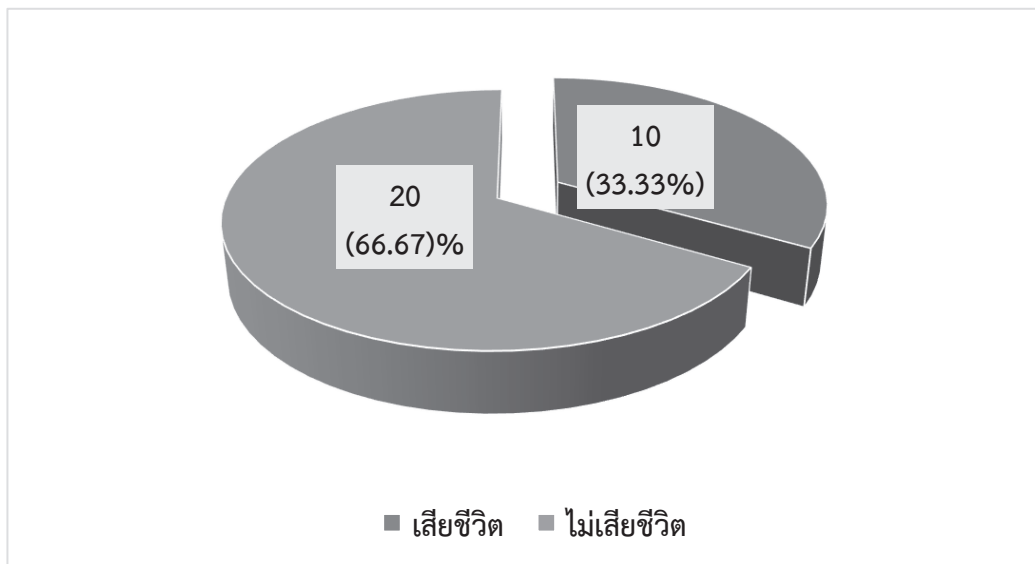

หมายเหตุ : 1 เหตุการณ์ สามารถเกิดความรุนแรงได้มากกว่า 1 รูปแบบการกระทำความรุนแรง

จากแผนภูมิที่ 9 สรุปจำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามรูปแบบการกระทำความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 110 เหตุการณ์ พบว่า รูปแบบการกระทำความรุนแรงที่พบมากที่สุด คือ ความรุนแรงทางร่างกาย จำนวน 50 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 45.45 รองลงมา คือ ความรุนแรงทางจิตใจ จำนวน 30 เหตุการณ์ คิดเป็น ร้อยละ 27.27 ความรุนแรงทางสังคม ละเลยหรือทอดทิ้ง จำนวน 20 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 18.18 และ ความรุนแรงทางเพศ จำนวน 10 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 9.10 ตามลำดับ

แผนภูมิที่ 10 จำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามผลกระทบจากความรุนแรงในครอบครัว

จากแผนภูมิที่ 10 แสดงจำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามผลกระทบจากความรุนแรงในครอบครัว พบว่าเกิดผลกระทบแต่ไม่ถึงขั้นเสียชีวิต จำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 66.67 และเสียชีวิต จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.33 ตามลำดับ

ตารางที่ 49 จำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามสาเหตุปัจจัยกระตุ้น

สาเหตุ/ปัจจัย	เหตุการณ์	ร้อยละ
ยาเสพติด	80	11.11
สุรา	90	12.50
บันดาลโทสะ	60	8.33
รู้สึกมีอำนาจเหนือกว่า	70	9.72
หึงหวง	50	6.94
ปัญหาสุขภาพจิต	65	9.03
ความเครียดทางเศรษฐกิจ	95	13.20
หย่าร้าง	90	12.50
ปัญหาสุขภาพกาย	50	6.94
ติดการพนัน	70	9.73
อื่น ๆ	-	-
รวม	720	100.00

หมายเหตุ : 1 เหตุการณ์ มีสาเหตุปัจจัยกระตุ้น ได้มากกว่า 1 รูปแบบ

จากตารางที่ 49 สรุปจำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามสาเหตุปัจจัยกระตุ้น จำนวนทั้งสิ้น 720 เหตุการณ์ พบว่า สาเหตุปัจจัยกระตุ้นที่พบมากที่สุด คือ ความเครียดทางเศรษฐกิจ จำนวน 95 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 13.20 รองลงมา มีจำนวนเท่ากัน 2 สาเหตุ คือ สุรา และ หย่าร้าง จำนวน 90 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 12.50 และยาเสพติด จำนวน 80 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 11.11 ตามลำดับ

ตารางที่ 50 จำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามสถานที่เกิดเหตุ

ลำดับ	สถานที่เกิดเหตุ	จำนวนเหตุการณ์	ร้อยละ
1	สถานที่ส่วนบุคคล		
	- ที่อยู่อาศัยส่วนบุคคล เช่น บ้านตนเอง บ้านเช่า คอนโด เป็นต้น	50	52.63
	- อื่นๆ ที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัยส่วนบุคคล เช่น บ้านญาติ บ้านแฟน บ้านคนอื่น เป็นต้น	45	47.37
	รวม	95	38.78
2	สถานที่สาธารณะ เช่น ห้างสรรพสินค้า ถนน สวนสาธารณะ สถานีรถไฟ สนามกีฬา วัด ตลาด เป็นต้น	80	32.65
3	สถานที่ศึกษา	30	12.24
4	สถานที่ทำงาน	40	16.33
5	อื่น ๆ	-	-
รวม		245	100.00

จากตารางที่ 50 จำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามสถานที่เกิดเหตุ จำนวนทั้งสิ้น 245 เหตุการณ์ พบว่า สถานที่ที่เกิดความรุนแรงในครอบครัวมากที่สุด คือ สถานที่ส่วนบุคคล จำนวน 95 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 38.78 (ที่อยู่อาศัยส่วนบุคคลเป็นสถานที่ที่เกิดความรุนแรงมากที่สุด จำนวน 50 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 52.63 รองลงมาคือ อื่นๆ ที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัยส่วนบุคคล จำนวน 45 เหตุการณ์ 47.37 ตามลำดับ) รองลงมาคือ สถานที่สาธารณะ จำนวน 80 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 32.65 ถัดมาคือ สถานที่ทำงาน จำนวน 40 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 16.33 และสถานที่ศึกษา จำนวน 30 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 12.24 ตามลำดับ

ตารางที่ 51 จำนวนการให้ความช่วยเหลือ ตามวิธีการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง

การดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครอง	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	หน่วยงานที่ส่งต่อ
- การเข้าระงับเหตุการณ์ความรุนแรง	20	16.95	-
- เยี่ยมบ้านสอบสวนข้อเท็จจริง	5	4.24	
- ส่งเข้ารับการฝึกอบรม/การศึกษา	10	8.47	
- ให้คำปรึกษา/แนะนำ	-	-	
- สงเคราะห์ครอบครัว	5	4.24	
- คุ้มครองสวัสดิภาพ	4	3.39	
- เยี่ยมบ้านเพื่อติดตามผล	1	0.85	
- ส่งรักษาพยาบาล/บำบัดรักษา	2	1.69	
- แจ้งสิทธิตาม พ.ร.บ.ค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทน และค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ.2544	30	25.42	
- จัดหาที่พักชั่วคราว	1	0.85	
- จัดให้ผู้ถูกกระทำได้ดำเนินการร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัติฯ	40	33.90	
- อื่น ๆ	-	-	
รวม	118	100.00	

จากตารางที่ 51 สรุปข้อมูลการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 118 ราย พบว่า การดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองมากที่สุด คือ จัดให้ผู้ถูกกระทำได้ ดำเนินการร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัติฯ จำนวน 40 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.90 รองลงมา คือ แจ้งสิทธิตาม พ.ร.บ.ค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทน และค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544 จำนวน 30 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.42 และการเข้าระงับเหตุการณ์ความรุนแรง จำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.95 ตามลำดับ

ตารางที่ 52 จำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้ถูกกระทำและผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว

ความสัมพันธ์		จำนวนเหตุการณ์ (ครั้ง)	ร้อยละ
ผู้กระทำ	ผู้ถูกกระทำ		
สามี	ภรรยา	60	31.58
ภรรยา	สามี	10	5.26
บิดา/มารดา	บุตร	20	10.53
บุตร	บิดา/มารดา	5	2.63
บิดาเลี้ยง/มารดาเลี้ยง	บุตรเลี้ยง	25	13.16
บุตรเลี้ยง	บิดาเลี้ยง/มารดาเลี้ยง	5	2.63
ญาติ	ญาติ	65	34.21
อื่นๆ	อื่นๆ	-	-
รวม		190	100.00

จากตารางที่ 52 สรุปจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรง จำแนกตามสถานะความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำ และผู้ถูกกระทำ จำนวนทั้งสิ้น 190 ครั้ง พบว่าสถานะความสัมพันธ์ที่เกิดความรุนแรงมากที่สุด คือ ความสัมพันธ์ระหว่าง ญาติและญาติ จำนวน 65 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 34.21 รองลงมา คือ ความสัมพันธ์ระหว่างสามีและภรรยา จำนวน 60 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 31.58 และความสัมพันธ์ระหว่างบิดาเลี้ยง/มารดาเลี้ยงและบุตรเลี้ยง จำนวน 25 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.16 ตามลำดับ

8) มูลนิธิหญิงชายก้าวไกล

มูลนิธิหญิงชายก้าวไกล ได้รายงานข้อมูลด้านการกระทำความรุนแรง ระหว่างวันที่ 1 มกราคม - 31 ธันวาคม 2566 ซึ่งรวบรวมจากแบบบันทึกการให้บริการให้คำปรึกษา โดยเจ้าหน้าที่นักสังคมสงเคราะห์ อาสาสมัครนักสังคมสงเคราะห์ และอาสาสมัครกฎหมาย ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 53 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงทั้งหมด (ความรุนแรงในครอบครัวและนอกครอบครัว)

จำนวน เหตุการณ์	เพศ (ราย)					
	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ	อื่นๆ	ร้อยละ
-	7	13.21	43	81.13	3	5.66

จากตารางที่ 53 สรุปข้อมูลเหตุการณ์ความรุนแรงทั้งหมด จำแนกตามเพศ จำนวนทั้งสิ้น 53 ราย พบว่า เพศหญิงเป็นเพศที่เข้ารับบริการมากที่สุด จำนวน 43 ราย คิดเป็นร้อยละ 81.13 รองลงมา คือ เพศชาย จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.21 และอื่นๆ จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.66 ตามลำดับ

ตารางที่ 54 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว

จำนวน เหตุการณ์	เพศ (ราย)					
	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ	อื่นๆ	ร้อยละ
-	4	10.00	36	90.00	-	-

จากตารางที่ 54 สรุปข้อมูลเหตุการณ์ความรุนแรงทั้งในครอบครัวทั้งหมด จำแนกตามเพศ จำนวนทั้งสิ้น 40 ราย พบว่า เพศหญิงเป็นเพศที่เข้ารับบริการมากที่สุด จำนวน 36 ราย คิดเป็นร้อยละ 90.00 รองลงมา คือ เพศชาย จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.00

ตารางที่ 55 จำนวนผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวและผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามเพศ

ผู้ถูกกระทำ (ราย)				ผู้กระทำ (ราย)			
ชาย	หญิง	อื่นๆ	รวม	ชาย	หญิง	อื่นๆ	รวม
-	40 (100%)	-	40	40 (100%)	-	-	40

จากตารางที่ 55 สรุปได้ดังนี้

- จำนวนผู้เข้ารับบริการจำแนกตามเพศของผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 40 ราย พบว่า เพศที่เข้ารับบริการมากที่สุด คือ เพศหญิง จำนวน 40 ราย คิดเป็นร้อยละ 100
- จำนวนผู้เข้ารับบริการจำแนกตามเพศของผู้กระทำความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 40 ราย พบว่า เพศที่เข้ารับบริการมากที่สุด คือ เพศชาย จำนวน 40 ราย คิดเป็นร้อยละ 100

ตารางที่ 56 จำนวนผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวและผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามช่วงอายุ

ช่วงอายุ	ผู้ถูกกระทำ (ราย)	ร้อยละ	ผู้กระทำ (ราย)	ร้อยละ
อายุต่ำกว่า 6 ปี	-	-	-	-
อายุ 6 - 17 ปี	3	7.50	-	-
อายุ 18 - 25 ปี	6	15.00	5	12.83
อายุ 26 - 59 ปี	30	75.00	28	71.79
อายุ 60 ปีขึ้นไป	1	2.50	6	15.38
ไม่ระบุอายุ	-	-	-	-
รวม	40	100.00	39	100.00

จากตารางที่ 56 สรุปได้ดังนี้

- จำนวนผู้เข้ารับบริการจำแนกตามช่วงอายุของผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 40 ราย พบว่า ช่วงอายุที่เข้ารับบริการมากที่สุด คือ อายุ 26 - 59 ปี จำนวน 30 ราย คิดเป็นร้อยละ 75.00 รองลงมา คือ อายุ 18 - 25 ปี จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.00 ถัดมาคือ อายุ 6 - 17 ปี จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.50 และอายุ 60 ปีขึ้นไป จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.50 ตามลำดับ
- จำนวนผู้เข้ารับบริการจำแนกตามช่วงอายุของผู้กระทำความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 39 ราย พบว่า ช่วงอายุที่เข้ารับบริการมากที่สุด คือ อายุ 26 - 59 ปี จำนวน 28 ราย คิดเป็นร้อยละ 71.79 รองลงมาคือ อายุ 60 ปีขึ้นไป จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.38 และอายุ 18 - 25 ปี จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.83 ตามลำดับ

ตารางที่ 57 จำนวนผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามกลุ่มเป้าหมาย

ลำดับ	กลุ่มเป้าหมาย	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ	อื่นๆ	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
1	เด็ก (ไม่เกิน 15 ปี)	-	-	1	25.00	-	-	1	25.00
2	เยาวชน (15 ปี - ไม่เกิน 18 ปี)	-	-	1	25.00	-	-	1	25.00
3	ผู้สูงอายุ	-	-	1	25.00	-	-	1	25.00
4	คนพิการ	-	-	1	25.00	-	-	1	25.00
5	ผู้ป่วยทางจิตเวช	-	-	-	-	-	-	-	-
6	ผู้ป่วยติดเตียง	-	-	-	-	-	-	-	-
7	อื่นๆ	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม		-	-	4	100.00	-	-	4	100.00

จากตารางที่ 57 สรุปผู้ถูกกระทำ จำแนกตามกลุ่มเป้าหมาย จำนวนทั้งสิ้น 4 ราย พบกลุ่มเป้าหมายที่ถูกกระทำด้วยความรุนแรงมีจำนวนเท่ากันทั้งหมด ได้แก่ เด็ก (ไม่เกิน 15 ปี) เยาวชน (15 ปี - ไม่เกิน 18 ปี) ผู้สูงอายุ และคนพิการ จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.00 ตามลำดับ

จำแนกตามเพศของผู้ถูกกระทำ ของแต่ละกลุ่มเป้าหมาย สรุปได้ดังนี้

- เด็ก (ไม่เกิน 15 ปี) เยาวชน (15 ปี - ไม่เกิน 18 ปี) ผู้สูงอายุ และคนพิการ มีจำนวนเท่ากันทั้งสิ้น 1 ราย พบว่า เพศหญิงเป็นเพศที่เข้ารับทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 100

ตารางที่ 58 จำนวนผู้กระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามกลุ่มเป้าหมาย

ลำดับ	กลุ่มเป้าหมาย	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ	อื่นๆ	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
1	เด็ก (ไม่เกิน 15 ปี)	-	-	-	-	-	-	-	-
2	เยาวชน (15 ปี - ไม่เกิน 18 ปี)	-	-	-	-	-	-	-	-
3	ผู้สูงอายุ	1	25.00	-	-	-	-	1	25.00
4	คนพิการ	-	-	-	-	-	-	-	-
5	ผู้ป่วยทางจิตเวช	2	50.00	-	-	-	-	2	50.00
6	ผู้ป่วยติดเตียง	-	-	-	-	-	-	-	-
7	อื่นๆ	-	-	1	25.00	-	-	1	25.00
รวม		3	75.00	1	25.00	-	-	4	100.00

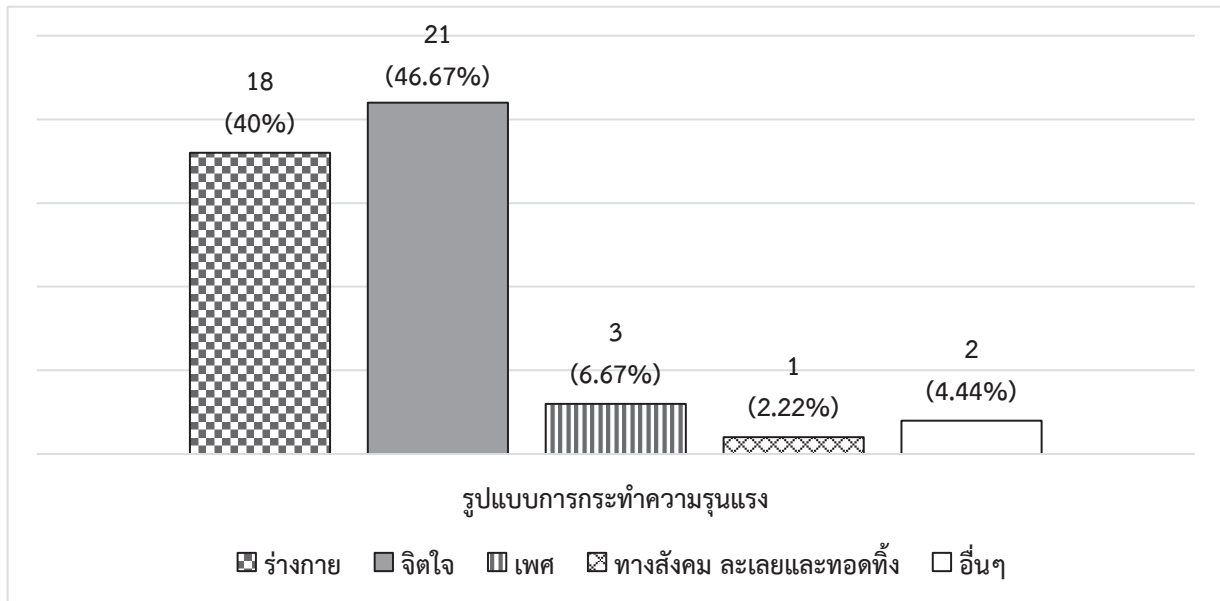
จากตารางที่ 58 สรุปผู้กระทำ จำแนกตามกลุ่มเป้าหมาย จำนวนทั้งสิ้น 4 ราย พบกลุ่มเป้าหมายที่กระทำด้วยความรุนแรงมากที่สุด คือ ผู้ป่วยทางจิตเวช จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมา มีจำนวนเท่ากัน 2 กลุ่มเป้าหมาย คือ ผู้สูงอายุ และอื่นๆ จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.00

จำแนกตามเพศของผู้กระทำ ของแต่ละกลุ่มเป้าหมาย สรุปได้ดังนี้

- ผู้ป่วยทางจิตเวช จำนวนทั้งสิ้น 2 ราย พบว่า เพศชายเป็นเพศที่เข้ารับทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 50.00
- ผู้สูงอายุ จำนวนทั้งสิ้น 1 ราย พบว่า เพศชายเป็นเพศที่เข้ารับทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 25.00
- อื่นๆ จำนวนทั้งสิ้น 1 ราย พบว่า เพศหญิงเป็นเพศที่เข้ารับทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 25.00

แผนภูมิที่ 11 จำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามรูปแบบการกระทำรุนแรง

หมายเหตุ : 1 เหตุการณ์ สามารถเกิดความรุนแรงได้มากกว่าหนึ่งรูปแบบการกระทำรุนแรง

จากแผนภูมิที่ 11 สรุปจำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามรูปแบบการกระทำรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 45 เหตุการณ์ พบว่า รูปแบบการกระทำรุนแรงที่พบมากที่สุด คือ ความรุนแรงทางจิตใจ จำนวน 21 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 46.67 รองลงมา คือ ความรุนแรงทางร่างกาย จำนวน 18 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 40.00 ความรุนแรงทางเพศ จำนวน 3 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 6.67 ความรุนแรงอื่นๆ ได้แก่ ถ่ายคลิปตอนมีความสัมพันธ์ จำนวน 2 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 4.44 และความรุนแรงทางสังคม ละเลยและทอดทิ้ง จำนวน 1 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 2.22 ตามลำดับ

ตารางที่ 59 จำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามสาเหตุปัจจัยกระตุ้น

สาเหตุ/ปัจจัย	เหตุการณ์	ร้อยละ	หมายเหตุ
ยาเสพติด	8	9.88	ยาบ้า กัญชา
สุรา	17	20.99	
บันดาลโทสะ	4	4.94	
รู้สึกมีอำนาจเหนือกว่า	15	18.52	
หึงหวง	21	25.93	
ปัญหาสุขภาพจิต	3	3.70	
ความเครียดทางเศรษฐกิจ	5	6.17	
หย่าร้าง	7	8.64	
ปัญหาสุขภาพกาย	-	-	
ติดการพนัน	-	-	
อื่นๆ	1	1.23	แฟนนอกใจ
รวม	81	100.00	

หมายเหตุ : 1 เหตุการณ์ มีสาเหตุปัจจัยกระตุ้น ได้มากกว่า 1 รูปแบบ

จากตารางที่ 59 จำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามสาเหตุปัจจัยกระตุ้น จำนวนทั้งสิ้น 81 เหตุการณ์ พบว่า สาเหตุปัจจัยกระตุ้นที่พบมากที่สุด คือ หึงหวง จำนวน 21 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 25.93 รองลงมา คือ สุรา จำนวน 17 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 20.99 และรู้สึกมีอำนาจเหนือกว่า จำนวน 15 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 18.52 ตามลำดับ

ตารางที่ 60 จำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามสถานที่เกิดเหตุ

ลำดับ	สถานที่เกิดเหตุ	จำนวนเหตุการณ์	ร้อยละ
1	สถานที่ส่วนบุคคล		
	- ที่อยู่อาศัยส่วนบุคคล เช่น บ้านตนเอง บ้านเช่า คอนโด เป็นต้น	40	100.00
	- อื่นๆ ที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัยส่วนบุคคล เช่น บ้านญาติ บ้านแฟน บ้านคนอื่น เป็นต้น	-	-
	รวม	40	100.00
2	สถานที่สาธารณะ เช่น ห้างสรรพสินค้า ถนน สวนสาธารณะ สถานีรถไฟ สนามกีฬา วัด ตลาด เป็นต้น	-	-
3	สถานที่ศึกษา	-	-
4	สถานที่ทำงาน	-	-
5	อื่น ๆ	-	-
รวม		40	100.00

จากตารางที่ 60 สรุปจำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามสถานที่เกิดเหตุ จำนวนทั้งสิ้น 40 เหตุการณ์ พบว่า สถานที่ที่เกิดความรุนแรงในครอบครัวมากที่สุด คือ สถานที่ส่วนบุคคล จำนวน 40 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 100 ในจำนวนนี้เป็นที่อยู่อาศัยส่วนบุคคลทั้งหมด

ตารางที่ 61 จำนวนการให้ความช่วยเหลือ ตามวิธีการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง

การดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครอง	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	หน่วยงานที่ส่งต่อ
- การเข้าระงับเหตุการณ์ความรุนแรง	-	-	-บ้านพักเด็ก กทม. -พัฒนาสังคมและ ความมั่นคงของมนุษย์ -ผู้นำชุมชน -สำนักงานเขตดุสิต/ อำเภอที่มีผู้ขอความ ช่วยเหลือ
- เยี่ยมบ้านสอบข้อเท็จจริง	7	7.15	
- ส่งเข้ารับการฝึกอบรม/การศึกษา	11	11.22	
- ให้คำปรึกษา/แนะนำ	40	40.81	
- สงเคราะห์ครอบครัว	7	7.15	
- คุ้มครองสวัสดิภาพ	4	4.08	
- เยี่ยมบ้านเพื่อติดตามผล	15	15.31	
- ส่งรักษาพยาบาล/บำบัดรักษา	3	3.06	
- แจ้งสิทธิตาม พ.ร.บ.ค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทน และค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544	2	2.04	
- จัดหาที่พักชั่วคราว	3	3.06	
- จัดให้ผู้ถูกกระทำได้ดำเนินการร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัติฯ	6	6.12	
- อื่น ๆ	-	-	
รวม	98	100.00	

จากตารางที่ 61 สรุปข้อมูลการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 98 ราย พบว่า การดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองมากที่สุด คือ ให้คำปรึกษา/แนะนำ จำนวน 40 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.81 รองลงมา คือ เยี่ยมบ้านเพื่อติดตามผล จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.31 และส่งเข้ารับการฝึกอาชีพ/การศึกษา จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.22 ตามลำดับ

ตารางที่ 62 จำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้ถูกกระทำและผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว

ความสัมพันธ์		จำนวนเหตุการณ์ (ครั้ง)	ร้อยละ
ผู้กระทำ	ผู้ถูกกระทำ		
สามี	ภรรยา	34	85.00
ภรรยา	สามี	-	-
บิดา/มารดา	บุตร	3	7.50
บุตร	บิดา/มารดา	2	5.00
บิดาเลี้ยง/มารดาเลี้ยง	บุตรเลี้ยง	1	2.50
บุตรเลี้ยง	บิดาเลี้ยง/มารดาเลี้ยง	-	-
ญาติ	ญาติ	-	-
อื่นๆ	อื่นๆ	-	-
รวม		40	100.00

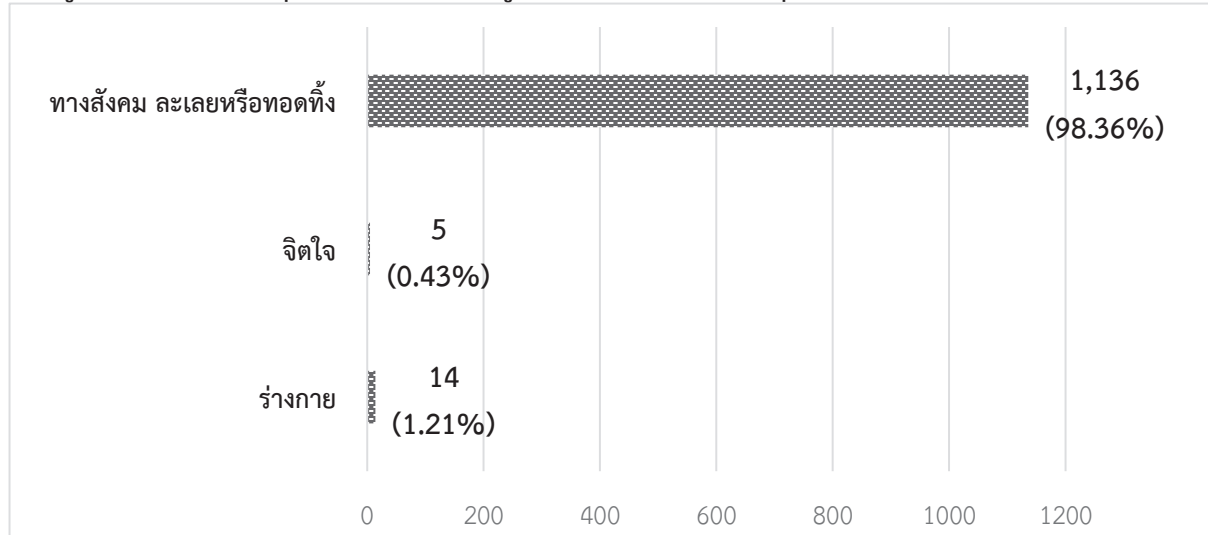
จากตารางที่ 62 สรุปจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรง จำแนกตามสถานะความสัมพันธ์ระหว่างผู้ถูกกระทำและผู้กระทำ จำนวนทั้งสิ้น 40 ครั้ง พบว่าสถานะความสัมพันธ์ที่เกิดความรุนแรงมากที่สุด คือ ความสัมพันธ์ระหว่างสามีและภรรยา จำนวน 34 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 85.00 รองลงมา คือ ความสัมพันธ์ระหว่างบิดา/มารดาและบุตร จำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 7.50 ความสัมพันธ์ระหว่างบุตรและบิดา/มารดา จำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.00 และความสัมพันธ์ระหว่างบิดาเลี้ยง/มารดาเลี้ยงและบุตรเลี้ยง จำนวน 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.50 ตามลำดับ

9) สถาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์

สถาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้รายงานข้อมูลการช่วยเหลือผู้ประสบปัญหาความเดือดร้อน ระหว่างวันที่ 1 มกราคม - 31 ธันวาคม 2566 รายละเอียด ดังนี้

แผนภูมิที่ 12 จำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามรูปแบบการกระทำ ความรุนแรง

หมายเหตุ : 1 เหตุการณ์ สามารถเกิดความรุนแรงได้มากกว่า 1 รูปแบบการกระทำ ความรุนแรง

จากแผนภูมิที่ 12 สรุปจำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามรูปแบบการกระทำ ความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 1,155 เหตุการณ์ พบว่า รูปแบบการกระทำ ความรุนแรงที่พบมากที่สุด คือ ความรุนแรงทางสังคม ละเลยหรือทอดทิ้ง จำนวน 1,136 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 98.36 รองลงมา คือ ความรุนแรงทางร่างกาย จำนวน 14 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 1.21 และความรุนแรงทางจิตใจ จำนวน 5 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 0.43 ตามลำดับ

ตารางที่ 63 จำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามสาเหตุปัจจัยกระตุ้น

สาเหตุ/ปัจจัย	เหตุการณ์	ร้อยละ
ยาเสพติด	6	14.63
สุรา	-	-
บันดลโทสะ	-	-
รู้สึกมีอำนาจเหนือกว่า	-	-
หึงหวง	-	-
ปัญหาสุขภาพจิต	5	12.20
ความเครียดทางเศรษฐกิจ	5	12.20
หย่าร้าง	11	26.83
ปัญหาสุขภาพกาย	14	34.14
ติดการพนัน	-	-
อื่นๆ	-	-
รวม	41	100.00

หมายเหตุ : 1 เหตุการณ์ มีสาเหตุปัจจัยกระตุ้น ได้มากกว่า 1 รูปแบบ

จากตารางที่ 63 จำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามสาเหตุปัจจัยกระตุ้น จำนวนทั้งสิ้น 41 เหตุการณ์ พบว่า สาเหตุปัจจัยกระตุ้นที่พบมากที่สุด คือ ปัญหาสุขภาพกาย จำนวน 14 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 34.14 รองลงมา คือ หย่าร้าง จำนวน 11 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 26.83 ลำดับถัดมาคือยาเสพติด จำนวน 6 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 14.63 ตามลำดับ

ตารางที่ 64 จำนวนการให้ความช่วยเหลือ ตามวิธีการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองผู้ถูกกระทำ ด้วยความรุนแรงในครอบครัว

การดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครอง	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	หน่วยงานที่ส่งต่อ
- การเข้าระงับเหตุการณ์ความรุนแรง	-	-	-
- เยี่ยมบ้านสอบข้อเท็จจริง	-	-	
- ส่งเข้ารับการฝึกอบรม/การศึกษา	1,013	43.85	
- ให้คำปรึกษา/แนะนำ	-	-	
- สงเคราะห์ครอบครัว	142	6.15	
- คุ้มครองสวัสดิภาพ	-	-	
- เยี่ยมบ้านเพื่อติดตามผล	-	-	
- ส่งรักษาพยาบาล/บำบัดรักษา	-	-	
- แจ้งสิทธิตาม พ.ร.บ.ค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทน และค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544	-	-	
- จัดหาที่พักชั่วคราว	-	-	
- จัดให้ผู้ถูกกระทำได้ดำเนินการร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัติฯ	-	-	
- อื่น ๆ	1,155	50.00	
รวม	2,310	100.00	

จากตารางที่ 64 สรุปข้อมูลการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 2,310 ราย พบว่า การดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองมากที่สุด คือ อื่นๆ จำนวน 1,155 ราย คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมา คือ ส่งเข้ารับการฝึกอบรม/การศึกษา จำนวน 1,013 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.85 และสงเคราะห์ครอบครัว จำนวน 142 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.15 ตามลำดับ

10) สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรี ในพระอุปถัมภ์ พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี กรมหมื่นสุทธนารีนาถ

สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีฯ ได้รายงานการให้ความช่วยเหลือผู้เข้ารับบริการบ้านพักฉุกเฉิน ระหว่างวันที่ 1 มกราคม - 31 ธันวาคม 2566 มีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 65 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงทั้งหมด (ความรุนแรงในครอบครัวและนอกครอบครัว)

จำนวน เหตุการณ์	เพศ (ราย)						
	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ	อื่นๆ	ร้อยละ	รวม
-	-	-	31	63.27	18	36.73	49

จากตารางที่ 65 สรุปข้อมูลเหตุการณ์ความรุนแรงทั้งหมด จำแนกตามเพศ จำนวนทั้งสิ้น 49 ราย พบว่าเพศหญิงเป็นเพศที่เข้ารับบริการมากที่สุด จำนวน 31 ราย คิดเป็นร้อยละ 63.27 และอื่นๆ จำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.73 ตามลำดับ

ตารางที่ 66 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว

จำนวน เหตุการณ์	เพศ (ราย)					
	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ	อื่นๆ	ร้อยละ
-	-	-	29	61.70	18	38.30

จากตารางที่ 66 สรุปข้อมูลเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวทั้งหมด จำแนกตามเพศ จำนวนทั้งสิ้น 47 ราย พบว่า เพศหญิงเป็นเพศที่เข้ารับบริการมากที่สุด จำนวน 29 ราย คิดเป็นร้อยละ 61.70 และอื่น ๆ จำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 38.30 ตามลำดับ

ตารางที่ 67 จำนวนผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวและผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามเพศ

ผู้ถูกกระทำ (ราย)				ผู้กระทำ (ราย)			
ชาย	หญิง	อื่นๆ	รวม	ชาย	หญิง	อื่นๆ	รวม
8 (17.02%)	39 (82.98%)	-	47	-	-	-	-

จากตารางที่ 67 สรุปจำนวนผู้เข้ารับบริการจำแนกตามเพศของผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 47 ราย พบว่า เพศที่เข้ารับบริการมากที่สุด คือ เพศหญิง จำนวน 39 ราย คิดเป็นร้อยละ 82.98 และเพศชาย จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.02

ตารางที่ 68 จำนวนผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวและผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามช่วงอายุ

ช่วงอายุ	ผู้ถูกกระทำ (ราย)	ร้อยละ	ผู้กระทำ (ราย)	ร้อยละ
อายุต่ำกว่า 6 ปี	16	34.04	-	-
อายุ 6 - 17 ปี	5	10.64	-	-
อายุ 18 - 25 ปี	3	6.38	-	-
อายุ 26 - 59 ปี	22	46.81	-	-
อายุ 60 ปีขึ้นไป	1	2.13	-	-
ไม่ระบุอายุ	-	-	-	-
รวม	47	100.00	-	-

จากตารางที่ 68 สรุปจำนวนผู้เข้ารับบริการจำแนกตามช่วงอายุของผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 47 ราย พบว่า ช่วงอายุที่เข้ารับบริการมากที่สุด คือ อายุ 26 - 59 ปี จำนวน 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 46.81 รองลงมา คือ อายุต่ำกว่า 6 ปี จำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.04 ถัดมาคือ อายุ 6 - 17 ปี จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.64 ตามลำดับ

ตารางที่ 69 จำนวนผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามกลุ่มเป้าหมาย

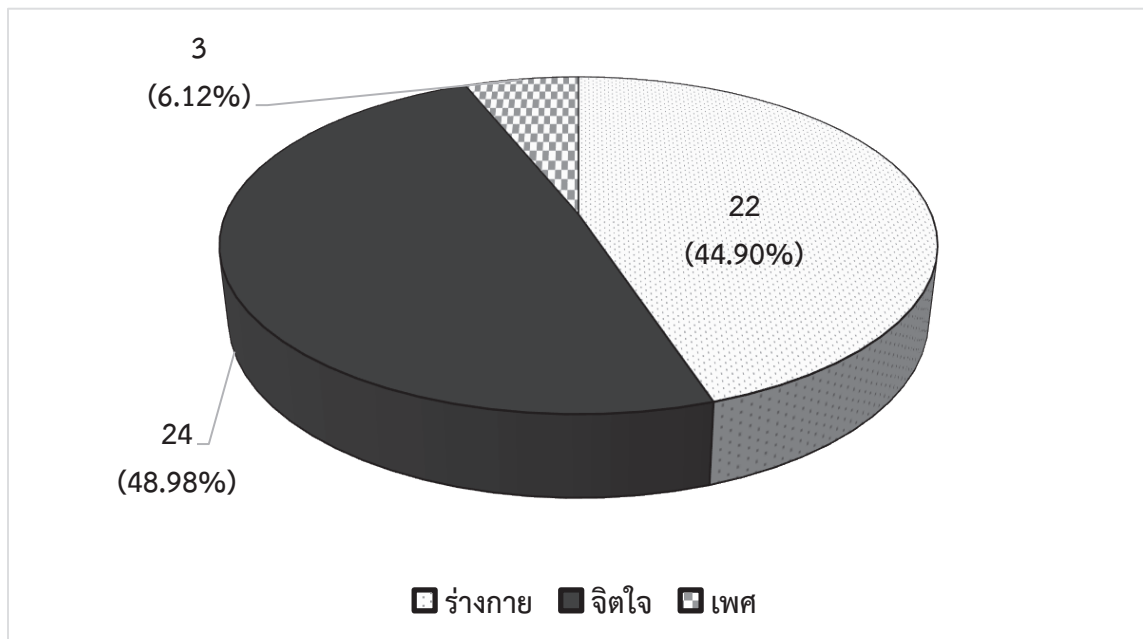
ลำดับ	กลุ่มเป้าหมาย	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ	อื่นๆ	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
1	เด็ก (ไม่เกิน 15 ปี)	8	44.44	10	55.56	-	-	18	75.00
2	เยาวชน (15 ปี - ไม่เกิน 18 ปี)	-	-	5	100.00	-	-	5	20.83
3	ผู้สูงอายุ	-	-	1	100.00	-	-	1	4.17
4	คนพิการ	-	-	-	-	-	-	-	-
5	ผู้ป่วยทางจิตเวช	-	-	-	-	-	-	-	-
6	ผู้ป่วยติดเตียง	-	-	-	-	-	-	-	-
7	อื่นๆ บุคคลปกติธรรมดา	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม		8	33.33	16	66.67	-	-	24	100.00

จากตารางที่ 69 สรุปจำนวนผู้ถูกระทำ จำแนกตามกลุ่มเป้าหมาย จำนวนทั้งสิ้น 24 ราย พบกลุ่มเป้าหมายที่ถูกกระทำด้วยความรุนแรงมากที่สุด คือ เด็ก (ไม่เกิน 15 ปี) จำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 75.00 รองลงมา คือ เยาวชน (15 ปี - ไม่เกิน 18 ปี) จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.83 และผู้สูงอายุ จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.17 ตามลำดับ

จำแนกตามเพศของผู้ถูกระทำ ของแต่ละกลุ่มเป้าหมาย สรุปได้ดังนี้

- เด็ก (ไม่เกิน 15 ปี) จำนวนทั้งสิ้น 18 ราย พบว่า เพศหญิงเป็นเพศที่เข้ารับมากที่สุด จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 55.56 และเพศชาย จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.44
- เยาวชน (15 ปี - ไม่เกิน 18 ปี) จำนวนทั้งสิ้น 5 ราย พบว่า เพศหญิงเป็นเพศที่เข้ารับทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 100
- ผู้สูงอายุ จำนวนทั้งสิ้น 1 ราย พบว่า เพศหญิงเป็นเพศที่เข้ารับทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 100

แผนภูมิที่ 13 จำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามรูปแบบการกระทำ ความรุนแรง

หมายเหตุ : 1 เหตุการณ์ สามารถเกิดความรุนแรงได้มากกว่า 1 รูปแบบการกระทำ ความรุนแรง

จากแผนภูมิที่ 13 สรุปจำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามรูปแบบการกระทำความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 49 เหตุการณ์ พบว่า รูปแบบการกระทำความรุนแรงที่พบมากที่สุด คือ ความรุนแรงทางจิตใจ จำนวน 24 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 48.98 รองลงมา คือ ความรุนแรงทางร่างกาย จำนวน 22 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 44.90 และความรุนแรงทางเพศ จำนวน 3 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 6.12 ตามลำดับ

ตารางที่ 70 จำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามผลกระทบจากความรุนแรงในครอบครัว

จำนวนเหตุการณ์	ไม่เสียชีวิต	ร้อยละ	เสียชีวิต	ร้อยละ	รวม
49	49	100.00	-	-	49

จากตารางที่ 70 แสดงจำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามผลกระทบจากความรุนแรงในครอบครัว พบว่า เหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จำนวนทั้งสิ้น 49 เหตุการณ์ ในจำนวนนี้ได้รับผลกระทบไม่ถึงขั้นเสียชีวิต จำนวน 49 ราย คิดเป็นร้อยละ 100

ตารางที่ 71 จำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามสาเหตุปัจจัยกระตุ้น

สาเหตุ/ปัจจัย	เหตุการณ์	ร้อยละ
ยาเสพติด	7	14.29
สุรา	19	38.78
บันดาลโทสะ	1	2.03
รู้สึกมีอำนาจเหนือกว่า	2	4.08
หึงหวง	8	16.33
ปัญหาสุขภาพจิต	-	-
ความเครียดทางเศรษฐกิจ	-	-
หย่าร้าง	-	-
ปัญหาสุขภาพกาย	-	-
ติดการพนัน	12	24.49
อื่นๆ	-	-
รวม	49	100.00

หมายเหตุ : 1 เหตุการณ์ มีสาเหตุปัจจัยกระตุ้น ได้มากกว่า 1 รูปแบบ

จากตารางที่ 71 สรุปจำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามสาเหตุปัจจัยกระตุ้น จำนวนทั้งสิ้น 49 เหตุการณ์ พบว่า สาเหตุปัจจัยกระตุ้นที่พบมากที่สุด คือ สุรา จำนวน 19 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 38.78 รองลงมา คือ ติดการพนัน จำนวน 12 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 24.49 และหึงหวง จำนวน 8 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 16.33

ตารางที่ 72 จำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามสถานที่เกิดเหตุ

ลำดับ	สถานที่เกิดเหตุ	จำนวนเหตุการณ์	ร้อยละ
1	สถานที่ส่วนบุคคล		
	- ที่อยู่อาศัยส่วนบุคคล เช่น บ้านตนเอง บ้านเช่า คอนโด เป็นต้น	31	65.96
	- อื่นๆ ที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัยส่วนบุคคล เช่น บ้านญาติ บ้านแฟน บ้านคนอื่น เป็นต้น	16	34.04
	รวม	47	95.92

ลำดับ	สถานที่เกิดเหตุ	จำนวนเหตุการณ์	ร้อยละ
2	สถานที่สาธารณะ เช่น ห้างสรรพสินค้า ถนน สวนสาธารณะ สถานีรถไฟ สนามกีฬา วัด ตลาด เป็นต้น	-	-
3	สถานที่ศึกษา	-	-
4	สถานที่ทำงาน	2	4.08
5	อื่น ๆ	-	-
รวม		49	100.00

จากตารางที่ 72 จำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามสถานที่เกิดเหตุ จำนวนทั้งสิ้น 49 เหตุการณ์ พบว่า สถานที่ที่เกิดความรุนแรงในครอบครัวมากที่สุด คือ สถานที่ส่วนบุคคล จำนวน 47 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 95.92 (ที่อยู่อาศัยส่วนบุคคล จำนวน 31 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 65.96 และอื่นๆ ที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัยส่วนบุคคล จำนวน 16 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 34.04) และสถานที่ทำงาน จำนวน 2 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 4.08 ตามลำดับ

ตารางที่ 73 จำนวนการให้ความช่วยเหลือ ตามวิธีการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง

การดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครอง	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	หน่วยงานที่ส่งต่อ
- การเข้าระงับเหตุการณ์ความรุนแรง	-	-	- ประสานกรมกิจการ เด็กและเยาวชน - ประสานกรมกิจการ สตรีและสถาบัน ครอบครัว
- เยี่ยมบ้านสอบสวนข้อเท็จจริง	-	-	
- ส่งเข้ารับการฝึกอบรม/การศึกษา	2	1.72	
- ให้คำปรึกษา/แนะนำ	31	26.72	
- สงเคราะห์ครอบครัว	5	4.31	
- คุ้มครองสวัสดิภาพ	3	2.59	
- เยี่ยมบ้านเพื่อติดตามผล	13	11.21	
- ส่งรักษาพยาบาล/บำบัดรักษา	-	-	
- แจ้งสิทธิตาม พ.ร.บ.ค่าตอบแทนผู้เสียหาย และ ค่าทดแทน และค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544	-	-	
- จัดหาที่พักชั่วคราว	49	42.24	
- จัดให้ผู้ถูกกระทำได้ดำเนินการร้องทุกข์ตาม พระราชบัญญัติฯ	13	11.21	
- อื่น ๆ	-	-	
รวม	116	100.00	

จากตารางที่ 73 สรุปข้อมูลการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 116 ราย พบว่า การดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองมากที่สุด คือ จัดหาที่พักชั่วคราว จำนวน 49 ราย คิดเป็นร้อยละ 42.24 รองลงมา ให้คำปรึกษา/แนะนำ จำนวน 31 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.72 ถัดมามีจำนวน เท่ากัน 2 กระบวนการ คือ เยี่ยมบ้านเพื่อติดตามผล และจัดให้ผู้ถูกกระทำได้ดำเนินการร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัติฯ จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.21 ตามลำดับ

ตารางที่ 74 จำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้ถูกกระทำและผู้กระทำ ความรุนแรงในครอบครัว

ความสัมพันธ์		จำนวนเหตุการณ์ (ครั้ง)	ร้อยละ
ผู้กระทำ	ผู้ถูกกระทำ		
สามี	ภรรยา	23	58.97
ภรรยา	สามี	-	-
บิดา/มารดา	บุตร	11	28.21
บุตร	บิดา/มารดา	-	-
บิดาเลี้ยง/มารดาเลี้ยง	บุตรเลี้ยง	-	-
บุตรเลี้ยง	บิดาเลี้ยง/มารดาเลี้ยง	-	-
ญาติ	ญาติ	4	10.26
ยาย	หลาน	1	2.56
รวม		39	100.00

จากตารางที่ 74 สรุปจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรง จำแนกตามสถานะความสัมพันธ์ระหว่างผู้ถูกกระทำและผู้กระทำ จำนวนทั้งสิ้น 39 ครั้ง พบว่าสถานะความสัมพันธ์ที่เกิดความรุนแรงมากที่สุด คือ ความสัมพันธ์ระหว่างสามีและภรรยา จำนวน 23 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 58.97 รองลงมา คือ ความสัมพันธ์ระหว่างบิดา/มารดาและบุตร จำนวน 11 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 28.21 ความสัมพันธ์ระหว่างญาติและญาติ จำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 10.26 และความสัมพันธ์ระหว่างยายและหลาน จำนวน 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.56 ตามลำดับ

11) มุลินธิวิวัฒนาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี (องค์กรสาธารณประโยชน์)

มุลินธิวิวัฒนาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี (องค์กรสาธารณประโยชน์) ได้รายงานข้อมูลการให้ความช่วยเหลือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง ระหว่างวันที่ 1 มกราคม - 31 ธันวาคม 2566 มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 75 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงทั้งหมด (ความรุนแรงในครอบครัวและนอกครอบครัว)

จำนวน เหตุการณ์	เพศ (ราย)						
	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ	อื่นๆ	ร้อยละ	รวม
4,111	-	-	4,111	100.00	-	-	4,111

จากตารางที่ 75 สรุปข้อมูลเหตุการณ์ความรุนแรงทั้งหมด จำแนกตามเพศ จำนวนทั้งสิ้น 4,111 ราย พบว่า ผู้เข้ารับบริการเป็นเพศหญิงทั้งหมด จำนวน 4,111 ราย คิดเป็นร้อยละ 100

ตารางที่ 76 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว

จำนวน เหตุการณ์	เพศ (ราย)						
	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ	อื่นๆ	ร้อยละ	รวม
3,575	-	-	3,575	100.00	-	-	-

จากตารางที่ 76 สรุปข้อมูลเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามเพศ จำนวนทั้งสิ้น 3,575 ราย พบว่า ผู้เข้ารับบริการเป็นเพศหญิงทั้งหมด จำนวน 3,575 ราย คิดเป็นร้อยละ 100

ตารางที่ 77 จำนวนผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวและผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามช่วงอายุ

ช่วงอายุ	ผู้ถูกระทำ (ราย)	ร้อยละ	ผู้กระทำ (ราย)	ร้อยละ
อายุ 0 - 10 ปี	254	14.03	-	-
อายุ 11 - 15 ปี	589	32.54	-	-
อายุ 16 - 20 ปี	302	16.69	-	-
อายุ 21 - 25 ปี	155	8.56	-	-
อายุ 26 - 30 ปี	172	9.50	-	-
อายุ 31 - 40 ปี	120	6.63	-	-
อายุ 41 ปีขึ้นไป	218	12.05	-	-
รวม	1,810	100.00	-	-

หมายเหตุ : ประมวลข้อมูลเฉพาะกรณีข่มขืน อนาคต ทารุณกรรม ทำร้ายร่างกาย และยาเสพติด

จากตารางที่ 77 สรุปจำนวนผู้เข้ารับบริการจำแนกตามช่วงอายุของผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงจำนวนทั้งสิ้น 1,810 ราย พบว่า ช่วงอายุที่เข้ารับบริการมากที่สุด คือ อายุ 11 - 15 ปี จำนวน 589 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.54 รองลงมา คือ อายุ 16 - 20 ปี จำนวน 302 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.69 และอายุ 0 - 10 ปี จำนวน 254 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.03 ตามลำดับ

ตารางที่ 78 จำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามสาเหตุปัจจัยกระตุ้น

สาเหตุ/ปัจจัย	เหตุการณ์	ร้อยละ
ยาเสพติด	305	14.68
สุรา	25	1.20
แย่งบุตร	538	25.90
ค่าเลี้ยงดูบุตร	203	9.77
ทะเลาะกันในครอบครัว	168	8.09
ฟ้องหย่า	149	7.18
ฝ่ายชายไม่รับผิดชอบ	125	6.02
ลูกติดเพื่อน/ติดเกมส์/ไม่ไปโรงเรียน	72	3.47
มรดก/ทรัพย์สิน	64	3.08
ฟ้องภรรยาบ่อย	43	2.07
ถูกทอดทิ้ง/ไม่ดูแล	37	1.78
ตั้งครรภ์ไม่พร้อม	18	0.87
ครอบครัวยากจน	104	5.01
แฟนเก่าคุกคาม	11	0.53
ปัญหาสุขภาพจิต	215	10.35
รวม	2,077	100.00

หมายเหตุ : 1 เหตุการณ์ มีสาเหตุปัจจัยกระตุ้น ได้มากกว่า 1 รูปแบบ

จากตารางที่ 78 สรุปจำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามสาเหตุปัจจัยกระตุ้น จำนวนทั้งสิ้น 2,077 เหตุการณ์ พบว่า สาเหตุปัจจัยกระตุ้นที่พบมากที่สุด คือ การแย่งบุตร จำนวน 538 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 25.90 รองลงมา คือ ยาเสพติด จำนวน 305 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 14.68 และปัญหาสุขภาพจิต จำนวน 215 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 10.35

12) มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก

มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก ได้รายงานการให้ความช่วยเหลือคุ้มครองเด็ก และสตรีจากความรุนแรงระหว่างวันที่ 1 มกราคม - 31 ธันวาคม 2566 มีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 79 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงทั้งหมด (ความรุนแรงในครอบครัวและนอกครอบครัว)

จำนวน เหตุการณ์	เพศ (ราย)						
	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ	อื่นๆ	ร้อยละ	รวม
-	25	29.41	60	70.59	-	-	85

จากตารางที่ 79 สรุปข้อมูลเหตุการณ์ความรุนแรงทั้งหมด จำแนกตามเพศ จำนวนทั้งสิ้น 85 ราย พบว่า เพศหญิงเป็นเพศที่เข้ารับบริการมากที่สุด จำนวน 60 ราย คิดเป็นร้อยละ 70.59 และเพศชาย จำนวน 25 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.41

ตารางที่ 80 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว

จำนวน เหตุการณ์	เพศ (ราย)						
	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ	อื่นๆ	ร้อยละ	รวม
-	22	46.80	25	53.20	-	-	47

จากตารางที่ 80 สรุปข้อมูลเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวทั้งหมด จำแนกตามเพศ จำนวนทั้งสิ้น 47 ราย พบว่า เพศหญิงเป็นเพศที่เข้ารับบริการมากที่สุด จำนวน 25 ราย คิดเป็นร้อยละ 53.20 และเพศชาย จำนวน 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 46.80

ตารางที่ 81 จำนวนผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวและผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามเพศ

ผู้ถูกกระทำ (ราย)				ผู้กระทำ (ราย)			
ชาย	หญิง	อื่นๆ	รวม	ชาย	หญิง	อื่นๆ	รวม
22 (46.80%)	25 (53.20%)	-	47	30 (52.63%)	27 (47.37%)	-	57

จากตารางที่ 81 สรุปดังนี้

- ผู้เข้ารับบริการจำแนกตามเพศของผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 47 ราย พบว่า เพศที่เข้ารับบริการมากที่สุด คือ เพศหญิง จำนวน 25 ราย คิดเป็นร้อยละ 53.20 และเพศชาย จำนวน 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 46.80

- ผู้เข้ารับบริการจำแนกตามเพศของผู้กระทำความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 57 ราย พบว่า เพศที่เข้ารับบริการมากที่สุด คือ เพศชาย จำนวน 30 ราย คิดเป็นร้อยละ 52.63 และเพศหญิง จำนวน 27 ราย คิดเป็นร้อยละ 47.37

ตารางที่ 82 จำนวนผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวและผู้กระทำ ความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามช่วงอายุ

ช่วงอายุ	ผู้ถูกกระทำ (ราย)	ร้อยละ	ผู้กระทำ (ราย)	ร้อยละ
อายุต่ำกว่า 6 ปี	18	38.29	-	-
อายุ 6 - 17 ปี	29	61.71	-	-
อายุ 18 - 25 ปี	-	-	9	19.56
อายุ 26 - 59 ปี	-	-	-	-
อายุ 60 ปีขึ้นไป	-	-	35	76.09
ไม่ระบุอายุ	-	-	2	4.35
รวม	47	100.00	46	100.00

จากตารางที่ 82 สรุปได้ดังนี้

- จำนวนผู้เข้ารับบริการจำแนกตามช่วงอายุของผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 47 ราย พบว่า ช่วงอายุที่เข้ารับบริการมากที่สุด คือ อายุ 6 - 17 ปี จำนวน 29 ราย คิดเป็นร้อยละ 61.71 รองลงมา คือ อายุต่ำกว่า 6 ปี จำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 38.29 ตามลำดับ

- จำนวนผู้เข้ารับบริการจำแนกตามช่วงอายุของผู้กระทำ ความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 46 ราย พบว่า ช่วงอายุที่เข้ารับบริการมากที่สุด คือ อายุ 60 ปีขึ้นไป จำนวน 35 ราย คิดเป็นร้อยละ 76.09 รองลงมา คือ อายุ 18 - 25 ปี จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.56 และไม่ระบุอายุ จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.35 ตามลำดับ

ตารางที่ 83 จำนวนผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามกลุ่มเป้าหมาย

ลำดับ	กลุ่มเป้าหมาย	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ	อื่นๆ	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
1	เด็ก (ไม่เกิน 15 ปี)	21	51.22	20	48.78	-	-	41	89.13
2	เยาวชน (15 ปี - ไม่เกิน 18 ปี)	1	20.00	4	80.00	-	-	5	10.87
3	ผู้สูงอายุ	-	-	-	-	-	-	-	-
4	คนพิการ	-	-	-	-	-	-	-	-
5	ผู้ป่วยทางจิตเวช	-	-	-	-	-	-	-	-
6	ผู้ป่วยติดเตียง	-	-	-	-	-	-	-	-
7	อื่นๆ ... (โปรดระบุ)	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม		22	47.83	24	52.17	-	-	46	100.00

จากตารางที่ 83 สรุปจำนวนผู้ถูกกระทำ จำแนกตามกลุ่มเป้าหมาย จำนวนทั้งสิ้น 46 ราย พบกลุ่มเป้าหมายที่ถูกกระทำด้วยความรุนแรงมากที่สุด คือ เด็ก (ไม่เกิน 15 ปี) จำนวน 41 ราย คิดเป็นร้อยละ 89.13 และเยาวชน (15 ปี - ไม่เกิน 18 ปี) จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.87 ตามลำดับ

จำแนกตามเพศของผู้ถูกกระทำ ของแต่ละกลุ่มเป้าหมาย สรุปได้ดังนี้

- เด็ก (ไม่เกิน 15 ปี) จำนวนทั้งสิ้น 41 ราย พบว่า เพศชายเป็นเพศที่เข้ารับบริการมากที่สุด จำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 51.22 และเพศหญิง จำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.78

- เยาวชน (15 ปี - ไม่เกิน 18 ปี) จำนวนทั้งสิ้น 5 ราย พบว่า เพศหญิงเป็นเพศที่เข้ารับบริการมากที่สุด จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 80.00 และเพศชาย จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.00

ตารางที่ 84 จำนวนผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามกลุ่มเป้าหมาย

ลำดับ	กลุ่มเป้าหมาย	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ	อื่นๆ	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
1	เด็ก (ไม่เกิน 15 ปี)	-	-	-	-	-	-	-	-
2	เยาวชน (15 ปี - ไม่เกิน 18 ปี)	-	-	1	100.00	-	-	1	1.75
3	ผู้สูงอายุ	30	53.57	26	46.43	-	-	56	98.25
4	คนพิการ	-	-	-	-	-	-	-	-
5	ผู้ป่วยทางจิตเวช	-	-	-	-	-	-	-	-
6	ผู้ป่วยติดเตียง	-	-	-	-	-	-	-	-
7	อื่นๆ ... (โปรดระบุ)	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม		30	52.63	27	47.37	-	-	57	100.00

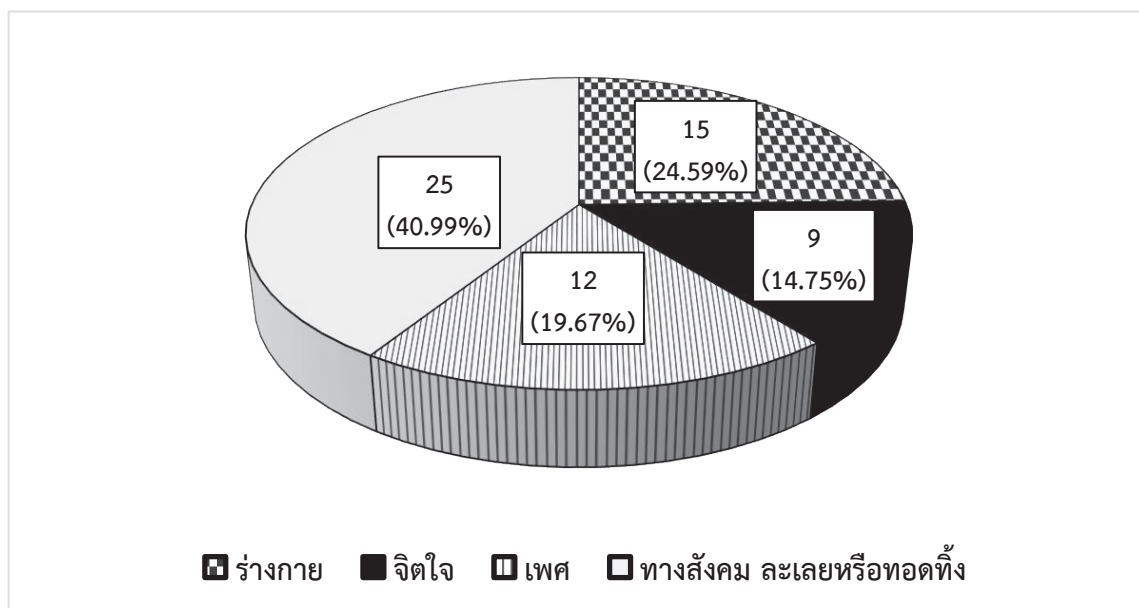
จากตารางที่ 84 สรุปจำนวนผู้กระทำ จำแนกตามกลุ่มเป้าหมาย จำนวนทั้งสิ้น 57 ราย พบกลุ่มเป้าหมายที่กระทำด้วยความรุนแรงมากที่สุด คือ ผู้สูงอายุ จำนวน 56 ราย คิดเป็นร้อยละ 98.25 และเยาวชน (15 ปี - ไม่เกิน 18 ปี) จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.75 ตามลำดับ

จำแนกตามเพศของผู้กระทำ ของแต่ละกลุ่มเป้าหมาย สรุปได้ดังนี้

- ผู้สูงอายุ จำนวนทั้งสิ้น 56 ราย พบว่า เพศชายเป็นเพศที่เข้ารับบริการมากที่สุด จำนวน 30 ราย คิดเป็นร้อยละ 53.57 และเพศหญิง จำนวน 26 ราย คิดเป็นร้อยละ 46.43

- เยาวชน (15 ปี - ไม่เกิน 18 ปี) จำนวนทั้งสิ้น 1 ราย พบว่า เพศหญิงเป็นเพศที่เข้ารับบริการทั้งหมด

แผนภูมิที่ 14 จำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามรูปแบบการกระทำความรุนแรง

หมายเหตุ : 1 เหตุการณ์ สามารถเกิดความรุนแรงได้มากกว่า 1 รูปแบบการกระทำความรุนแรง

จากแผนภูมิที่ 14 สรุปจำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามรูปแบบการกระทำความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 61 เหตุการณ์ พบว่า รูปแบบการกระทำความรุนแรงที่พบมากที่สุด คือ ความรุนแรงทางสังคม ละเลยหรือทอดทิ้ง จำนวน 25 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 40.99 รองลงมา คือ ความรุนแรงทางร่างกาย จำนวน 15 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 24.59 ถัดมาคือ ความรุนแรงทางเพช จำนวน 12 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 19.67 และความรุนแรงทางจิตใจ จำนวน 9 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 14.75 ตามลำดับ

ตารางที่ 85 จำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามผลกระทบจากความรุนแรงในครอบครัว

จำนวนเหตุการณ์	ไม่เสียชีวิต	ร้อยละ	เสียชีวิต	ร้อยละ	รวม
29	29	100.00	-	-	29

จากตารางที่ 85 แสดงจำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามผลกระทบจากความรุนแรงในครอบครัว พบว่า เหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวจำนวนทั้งสิ้น 29 เหตุการณ์ ในจำนวนนี้ได้รับผลกระทบไม่ถึงขั้นเสียชีวิต จำนวน 29 ราย คิดเป็นร้อยละ 100

ตารางที่ 86 จำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามสาเหตุปัจจัยกระตุ้น

สาเหตุ/ปัจจัย	เหตุการณ์	ร้อยละ
ยาเสพติด	12	15.78
สุรา	12	15.78
บันดาลโทสะ	11	14.48
รู้สึกมีอำนาจเหนือกว่า	3	3.94
หึงหวง	-	-
ปัญหาสุขภาพจิต	11	14.48
ความเครียดทางเศรษฐกิจ	15	19.74
หย่าร้าง	3	3.95
ปัญหาสุขภาพกาย	-	-
ติดการพนัน	-	-
อื่นๆ	8	10.53
ผู้เยาว์ (ไม่มีวุฒิภาวะในการเลี้ยงดูบุตร)	1	1.32
รวม	76	100.00

หมายเหตุ : 1 เหตุการณ์ มีสาเหตุปัจจัยกระตุ้น ได้มากกว่า 1 รูปแบบ

จากตารางที่ 86 สรุปจำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามสาเหตุปัจจัยกระตุ้น จำนวนทั้งสิ้น 76 เหตุการณ์ พบว่า สาเหตุปัจจัยกระตุ้นที่พบมากที่สุด คือ ความเครียดทางเศรษฐกิจ จำนวน 15 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 19.74 รองลงมา มีจำนวนเท่ากัน 2 ปัจจัย คือ ยาเสพติด และสุรา จำนวน 12 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 15.78

ตารางที่ 87 จำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามสถานที่เกิดเหตุ

ลำดับ	สถานที่เกิดเหตุ	จำนวนเหตุการณ์	ร้อยละ
1	สถานที่ส่วนบุคคล		
	- ที่อยู่อาศัยส่วนบุคคล เช่น บ้านตนเอง บ้านเช่า คอนโด เป็นต้น	47	95.91
	- อื่นๆ ที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัยส่วนบุคคล เช่น บ้านญาติ บ้านแฟน บ้านคนอื่น เป็นต้น	2	4.09
	รวม	49	100.00
2	สถานที่สาธารณะ เช่น ห้างสรรพสินค้า ถนน สวนสาธารณะ สถานีรถไฟ สนามกีฬา วัด ตลาด เป็นต้น	-	-
3	สถานที่ศึกษา	-	-
4	สถานที่ทำงาน	-	-
5	อื่น ๆ	-	-
รวม		49	100.00

จากตารางที่ 87 สรุปจำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามสถานที่เกิดเหตุ จำนวนทั้งสิ้น 49 เหตุการณ์ พบว่า สถานที่ที่เกิดความรุนแรงในครอบครัวมากที่สุด คือ สถานที่ส่วนบุคคล จำนวน 49 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 100 ในจำนวนนี้ดังกล่าว แบ่งออกเป็น ที่อยู่อาศัยส่วนบุคคล จำนวน 47 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 95.91 และอื่นๆ ที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัยส่วนบุคคล จำนวน 2 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 4.09

ตารางที่ 88 จำนวนการให้ความช่วยเหลือ ตามวิธีการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง

การดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครอง	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	หน่วยงานที่ส่งต่อ
- การเข้าระงับเหตุการณ์ความรุนแรง	-	-	1. บ้านพักเด็กและครอบครัวกรุงเทพฯ 2. มูลนิธิมือต่อมือ 3. โรงเรียนธรรมจารินีวิทยา 4. สถานแรกรับเด็กชายปากเกร็ด
- เยี่ยมบ้านสอบข้อเท็จจริง	26	17.33	
- ส่งเข้ารับการฝึกอาชีพ/การศึกษา	1	0.67	
- ให้คำปรึกษา/แนะนำ	26	17.33	
- สงเคราะห์ครอบครัว	7	4.67	
- คุ้มครองสวัสดิภาพ	26	17.33	
- เยี่ยมบ้านเพื่อติดตามผล	26	17.33	
- ส่งรักษาพยาบาล/บำบัดรักษา	26	17.33	
- แจ้งสิทธิตาม พ.ร.บ.ค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทน และค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544	4	2.67	
- จัดหาที่พักชั่วคราว	4	2.67	
- จัดให้ผู้ถูกกระทำได้ดำเนินการร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัติฯ	4	2.67	
- อื่น ๆ	-	-	
รวม	150	100.00	

จากตารางที่ 88 สรุปข้อมูลการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 150 ราย พบว่า การดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองมากที่สุด มีจำนวนเท่ากัน 5 กระบวนการ คือ เยี่ยมบ้านสอบข้อเท็จจริง ให้คำปรึกษา/แนะนำ คุ้มครองสวัสดิภาพ เยี่ยมบ้านเพื่อติดตามผล และส่งรักษาพยาบาล/บำบัดรักษา จำนวน 26 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.33 รองลงมา คือ สงเคราะห์ครอบครัว จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.67 ตามลำดับ ทั้งนี้ หน่วยงานที่ส่งต่อ ได้แก่ บ้านพักเด็กและครอบครัว กรุงเทพมหานคร มูลนิธิมือต่อมือ โรงเรียนธรรมจารินีวิทยา และสถานแรกรับเด็กชายปากเกร็ด

ตารางที่ 89 จำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้ถูกระทำและผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว

ความสัมพันธ์		จำนวนเหตุการณ์ (ครั้ง)	ร้อยละ
ผู้กระทำ	ผู้ถูกระทำ		
สามี	ภรรยา	-	-
ภรรยา	สามี	-	-
บิดา/มารดา	บุตร	33	70.21
บุตร	บิดา/มารดา	-	-
บิดาเลี้ยง/มารดาเลี้ยง	บุตรเลี้ยง	6	12.77
บุตรเลี้ยง	บิดาเลี้ยง/มารดาเลี้ยง	-	-
ญาติ	ญาติ	8	17.02
อื่นๆ	อื่นๆ	-	-
รวม		47	100.00

จากตารางที่ 89 สรุปจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรง จำแนกตามสถานะความสัมพันธ์ระหว่างผู้ถูกระทำและผู้กระทำ จำนวนทั้งสิ้น 47 ครั้ง พบว่าสถานะความสัมพันธ์ที่เกิดความรุนแรงมากที่สุด คือ ความสัมพันธ์ระหว่างบิดา/มารดาและบุตร จำนวน 33 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 70.21 รองลงมา คือ ความสัมพันธ์ระหว่างญาติและญาติ จำนวน 8 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 17.02 และความสัมพันธ์ระหว่างบิดาเลี้ยง/มารดาเลี้ยงและบุตรเลี้ยง จำนวน 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 12.77 ตามลำดับ

13) สภาพนายความ ในพระบรมราชูปถัมภ์

สภาพนายความ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้รายงานข้อมูลการให้ความช่วยเหลือผู้ที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมในรูปแบบต่าง ๆ ระหว่างวันที่ 1 มกราคม - 31 ธันวาคม 2566 รายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 90 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว

จำนวน เหตุการณ์	เพศ (ราย)						
	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ	อื่นๆ	ร้อยละ	รวม
13	1	7.70	12	92.30	-	-	13

จากตารางที่ 90 สรุปข้อมูลเหตุการณ์ความรุนแรงทั้งหมด จำนวน 13 เหตุการณ์ จำแนกตามเพศ จำนวนทั้งสิ้น 13 ราย พบว่า เพศหญิงเป็นเพศที่เข้ารับบริการมากที่สุด จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 92.30 และเพศชาย จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.70

ตารางที่ 91 จำนวนผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามช่วงอายุ

ช่วงอายุ	ผู้ถูกระทำ (ราย)	ร้อยละ
อายุต่ำกว่า 6 ปี	-	-
อายุ 6 - 17 ปี	-	-
อายุ 18 - 25 ปี	-	-
อายุ 26 - 59 ปี	12	92.30
อายุ 60 ปีขึ้นไป	1	7.70
ไม่ระบุอายุ	-	-
รวม	13	100.00

จากตารางที่ 91 สรุปจำนวนผู้เข้ารับบริการจำแนกตามช่วงอายุของผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จำนวนทั้งสิ้น 13 ราย พบว่า ช่วงอายุที่เข้ารับบริการมากที่สุด คือ อายุ 26 - 59 ปี จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 92.30 รองลงมา คือ อายุ 60 ปีขึ้นไป จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.70

ตารางที่ 92 จำนวนผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามกลุ่มเป้าหมาย

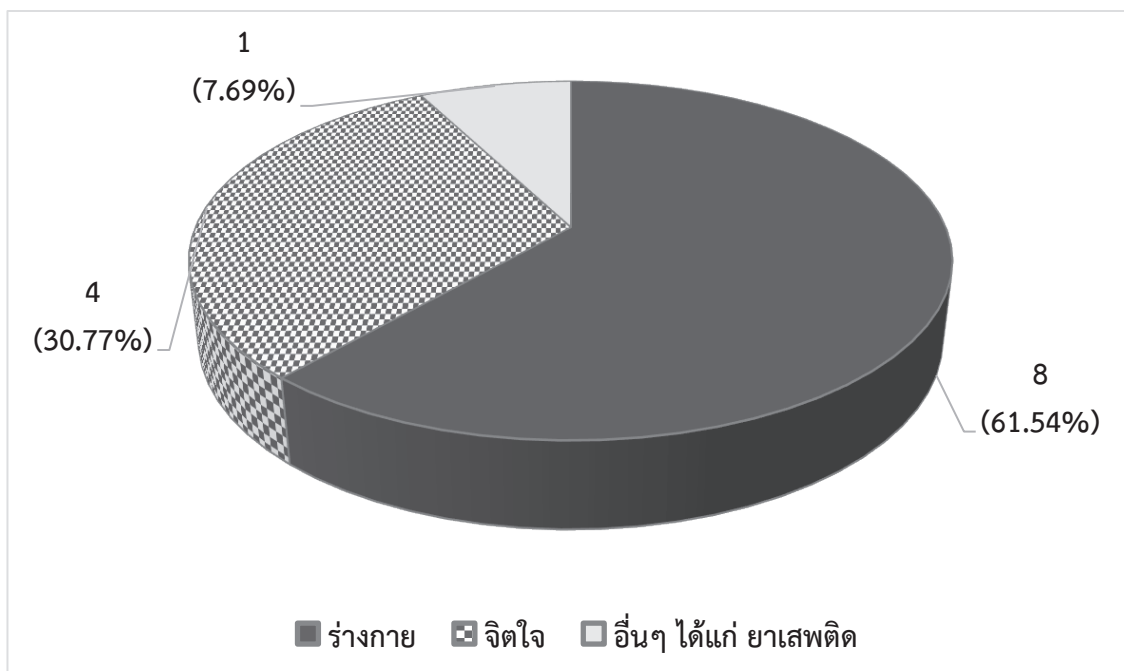
ลำดับ	กลุ่มเป้าหมาย	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ	อื่นๆ	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
1	เด็ก (ไม่เกิน 15 ปี)	-	-	-	-	-	-	-	-
2	เยาวชน(15ปี -ไม่เกิน 18ปี)	-	-	-	-	-	-	-	-
3	ผู้สูงอายุ	-	-	1	100.00	-	-	1	7.70
4	คนพิการ	-	-	-	-	-	-	-	-
5	ผู้ป่วยทางจิตเวช	-	-	-	-	-	-	-	-
6	ผู้ป่วยติดเตียง	-	-	-	-	-	-	-	-
7	อื่นๆ ... (โปรดระบุ)	1	8.33	11	91.67	-	-	12	92.30
รวม		1	7.69	12	92.31	-	-	13	100.00

จากตารางที่ 92 ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามกลุ่มเป้าหมาย จำนวนทั้งสิ้น 13 ราย พบกลุ่มเป้าหมายที่ถูกกระทำด้วยความรุนแรงมากที่สุด คือ อื่นๆ จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 92.30 และผู้สูงอายุ จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.70 ตามลำดับ

จำแนกตามเพศของผู้ถูกกระทำ ของแต่ละกลุ่มเป้าหมาย สรุปได้ดังนี้

- อื่นๆ จำนวนทั้งสิ้น 12 ราย พบว่า เพศหญิงเป็นเพศที่เข้ารับบริการมากที่สุด จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 91.67 และเพศชาย จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.33
- ผู้สูงอายุ จำนวนทั้งสิ้น 1 ราย พบว่า เพศหญิงเป็นเพศที่เข้ารับบริการทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 100

แผนภูมิที่ 15 จำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามรูปแบบการกระทำความรุนแรง

หมายเหตุ : 1 เหตุการณ์ สามารถเกิดความรุนแรงได้มากกว่าหนึ่งรูปแบบการกระทำความรุนแรง

จากแผนภูมิที่ 15 จำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามรูปแบบการกระทำ ความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 13 เหตุการณ์ พบว่า รูปแบบการกระทำ ความรุนแรงที่พบมากที่สุด คือ ความรุนแรงทางร่างกาย จำนวน 8 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 61.54 รองลงมา คือ ความรุนแรงทางจิตใจ จำนวน 4 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 30.77 และอื่นๆ ได้แก่ ยาเสพติด จำนวน 1 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 7.69 ตามลำดับ

ตารางที่ 93 จำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามรูปแบบการกระทำ ความรุนแรง

รูปแบบการกระทำ ความรุนแรง	จำนวนเหตุการณ์	ร้อยละ
ร่างกาย	8	61.54
จิตใจ	4	30.77
เพศ	-	
ทางสังคม ละเลยทอดทิ้ง	-	
อื่นๆ ยาเสพติด	1	7.69
รวม	13	100.00

จากตารางที่ 93 สรุปจำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามรูปแบบการกระทำ ความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 13 เหตุการณ์ พบว่า รูปแบบการกระทำ ความรุนแรงที่พบมากที่สุด คือ ความรุนแรงทางร่างกาย จำนวน 8 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 61.54 รองลงมา คือ ความรุนแรงทางจิตใจ จำนวน 4 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 30.77 ถัดมาคือ อื่นๆ ยาเสพติด จำนวน 1 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 7.69 ตามลำดับ

ตารางที่ 94 จำนวนการให้ความช่วยเหลือ ตามวิธีการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองผู้ถูกกระทำ ด้วยความรุนแรง

การดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครอง	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	หน่วยงานที่ส่งต่อ
- การเข้าระงับเหตุการณ์ความรุนแรง	-	-	-
- เยี่ยมบ้านสอบสวนข้อเท็จจริง	-	-	
- ส่งเข้ารับการฝึกอบรม/การศึกษา	-	-	
- ให้คำปรึกษา/แนะนำ	-	-	
- สงเคราะห์ครอบครัว	-	-	
- คุ้มครองสวัสดิภาพ	-	-	
- เยี่ยมบ้านเพื่อติดตามผล	-	-	
- ส่งรักษาพยาบาล/บำบัดรักษา	-	-	
- แจ้งสิทธิตาม พ.ร.บ.ค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทน และค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544	-	-	
- จัดหาที่พักชั่วคราว	-	-	

การดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครอง	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	หน่วยงานที่ส่งต่อ
- จัดให้ผู้ถูกกระทำได้ดำเนินการร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัติฯ	-	-	
- อื่น ๆ ได้แก่ จัดหาทุนความฟ้องร้องดำเนินคดี	13	100.00	
รวม	13	100.00	

จากตารางที่ 94 สรุปข้อมูลการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงจำนวนทั้งสิ้น 13 ราย พบว่า การดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองมากที่สุดทั้งหมด คือ อื่นๆ ได้แก่ จัดหาทุนความฟ้องร้องดำเนินคดี คิดเป็นร้อยละ 100

ตารางที่ 95 จำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้ถูกกระทำและผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว

ความสัมพันธ์		จำนวนเหตุการณ์ (ครั้ง)	ร้อยละ
ผู้กระทำ	ผู้ถูกกระทำ		
สามี	ภรรยา	12	92.30
ภรรยา	สามี	1	7.70
บิดา/มารดา	บุตร	-	-
บุตร	บิดา/มารดา	-	-
บิดาเลี้ยง/มารดาเลี้ยง	บุตรเลี้ยง	-	-
บุตรเลี้ยง	บิดาเลี้ยง/มารดาเลี้ยง	-	-
ญาติ	ญาติ	-	-
อื่นๆ	อื่นๆ	-	-
รวม		13	100.00

จากตารางที่ 95 สรุปจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรง จำแนกตามสถานะความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ จำนวนทั้งสิ้น 13 ครั้ง พบว่าสถานะความสัมพันธ์ที่เกิดความรุนแรงมากที่สุด คือ ความสัมพันธ์ระหว่างสามีและภรรยา จำนวน 12 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 92.30 รองลงมา คือ ความสัมพันธ์ระหว่างภรรยาและสามี จำนวน 1 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 7.70 ตามลำดับ

1.2 ข้อมูลจากหน่วยงานหลัก (กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว)

1.2.1 ข้อมูลภารกิจ และผลการดำเนินงานของกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

ภารกิจของกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว (สค.) เป็นหน่วยงานที่มีภารกิจหลักในการขับเคลื่อนงานด้านสตรี ครอบครัว และความเสมอภาคระหว่างเพศ นอกจากนี้ยังเป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินงานด้านการป้องกัน แก้ไขปัญหา การรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และคุ้มครองสวัสดิภาพบุคคลจากปัญหาความรุนแรงในครอบครัว เพื่อไม่ให้เกิดการกระทำซ้ำ และป้องกันความเสี่ยงที่นำไปสู่การกระทำความรุนแรงในครอบครัวอย่างเป็นรูปธรรม โดยการขับเคลื่อนงานดังกล่าวมีกลไกทั้งในส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค คือ ศูนย์ปฏิบัติการกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว และศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว 76 จังหวัด อย่างไรก็ตาม กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวเห็นว่าเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่จะผลักดันให้มีการบูรณาการความร่วมมือทั้งในระดับนโยบาย และระดับปฏิบัติ เพื่อจะขับเคลื่อนให้เกิดการดำเนินงานในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัวให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและสถานการณ์ทางสังคมที่เกิดขึ้น และเปลี่ยนแปลงไป รวมทั้งช่วยเหลือ และคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงที่มีความซับซ้อน และครอบคลุมไปยังกลุ่มเป้าหมายอื่น ๆ โดยเฉพาะกลุ่มเปราะบาง ได้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์ จึงจำเป็นต้องขอความร่วมมือในเชิงบูรณาการกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐ และองค์กรพัฒนาเอกชน เป็นต้น

ผลการดำเนินงานของกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

1. การดำเนินการปรับปรุงกฎหมายป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัว

1.1 การปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550

เมื่อปี พ.ศ. 2566 กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว (สค.) ร่วมกับสำนักงานศูนย์วิจัยและให้คำปรึกษาแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ TU-RAC ได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 โดยได้ยกร่างกฎหมาย “ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว (ฉบับที่..) พ.ศ.” ซึ่งได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากหน่วยงานภาครัฐ ภาคประชาสังคม และองค์กรที่เกี่ยวข้อง รวมถึงประชาชนทั่วไป ผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ และระบบกลางทางกฎหมาย (www.law.go.th) ซึ่งได้รับข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากหน่วยงานภาครัฐ ภาคประชาสังคม และองค์กรที่เกี่ยวข้อง รวมถึงประชาชนทั่วไปที่สนใจ รวมจำนวน 2 ครั้ง (ครั้งที่ 1 ระหว่างวันที่ 16 ธันวาคม พ.ศ. 2565 - 16 มกราคม พ.ศ. 2566 และครั้งที่ 2 ระหว่างวันที่ 9 ตุลาคม - 6 พฤศจิกายน พ.ศ. 2566)

ต่อมากรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว (สค.) ได้มีคำสั่งแต่งตั้ง “คณะกรรมการจัดทำร่างกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว” โดยมีศาสตราจารย์พิเศษจรูญ รักดิธานกุล เป็นประธาน เพื่อพิจารณาปรับปรุงแก้ไขร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว (ฉบับที่..) พ.ศ. ให้เป็นร่างกฎหมายฉบับสมบูรณ์ครบถ้วน ก่อนที่จะนำเสนอร่างกฎหมายดังกล่าวเข้าสู่การพิจารณาของคณะรัฐมนตรีภายในเดือนกันยายน พ.ศ. 2567 ต่อไป

ทั้งนี้ กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว (สค.) มีแผนการดำเนินงานในการนำ “ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว (ฉบับที่ ..) พ.ศ.” ฉบับแก้ไขสมบูรณ์ เข้าสู่การรับฟังความคิดเห็นจากหน่วยงานภาครัฐ ภาคประชาสังคม และองค์กรที่เกี่ยวข้อง รวมถึงประชาชนทั่วไป ผ่านระบบกลางทางกฎหมาย ครั้งที่ 3 ในเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2567 ต่อไป

1.2 การปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาและคุ้มครองสถาบันครอบครัว พ.ศ. 2562

พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาและคุ้มครองสถาบันครอบครัว พ.ศ. 2562 ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ. 2562 และมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 20 สิงหาคม พ.ศ. 2562 แต่อย่างไรก็ตาม กฎหมายฉบับนี้ได้มีการชะลอผลบังคับใช้ โดย “พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาและคุ้มครองสถาบันครอบครัว พ.ศ. 2562 พ.ศ. 2562” ซึ่งกำหนดให้พระราชบัญญัติคุ้มครอง

ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ยังมีผลบังคับใช้ไปก่อน และมาตรา 5 แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาและคุ้มครองสถาบันครอบครัว พ.ศ. 2562 พ.ศ. 2562 ได้กำหนดให้คณะรัฐมนตรีเร่งเตรียมการรองรับและดำเนินการพิจารณาแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับการส่งเสริมการพัฒนาและคุ้มครองสถาบันครอบครัวและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องให้มีมาตรการและกลไกที่เหมาะสมและเกิดประสิทธิภาพสูงสุดโดยเร็ว

ปัจจุบัน กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว (สค.) ได้มีคำสั่งแต่งตั้ง “คณะกรรมการปรับปรุงพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาและคุ้มครองสถาบันครอบครัว พ.ศ. 2562” โดยมีศาสตราจารย์พิเศษจรูญศักดิ์ธนากุล เป็นประธาน และมีแผนการดำเนินงานในการจ้างที่ปรึกษาปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาและคุ้มครองสถาบันครอบครัว พ.ศ. 2562 ให้เป็นร่างกฎหมายที่สมบูรณ์ครบถ้วน โดยเน้นการส่งเสริมและพัฒนาสถาบันครอบครัว ต่อไป

2. การลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาคความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว (MOU)

ในปี 2566 กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว และกรมกิจการเด็กและเยาวชน ขับเคลื่อนโครงการสำคัญ “โครงการสังคมไทยไร้ความรุนแรง” ในการส่งเสริมทัศนคติและความเชื่อที่ดีที่นำไปสู่การยุติความรุนแรง เสริมสร้างการคุ้มครองช่วยเหลือต่อเด็ก สตรี บุคคลในครอบครัว และสังคม และเสริมสร้างให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมและเป็นหุ้นส่วนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาคความรุนแรงอย่างยั่งยืน ซึ่งประกอบด้วย 2 กิจกรรม ดังนี้

- (1) องค์กรไร้ความรุนแรง
- (2) พื้นที่ปลอดภัยสำหรับคนทุกช่วงวัย

โดย สค. ดำเนินการรับผิดชอบหลักในกิจกรรม “องค์กรไร้ความรุนแรง” ในการผลักดันให้หน่วยงานรัฐร่วมประกาศเจตนารมณ์เป็น “องค์กรไร้ความรุนแรง” และมีการดำเนินตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาคความรุนแรงฯ ที่สอดคล้องกับประกาศเจตนารมณ์ฯ เพื่อสร้างเครือข่ายความเป็นหุ้นส่วนในการสร้างองค์กรไร้ความรุนแรง โดยให้มีหน่วยงานมีการจัดทำมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาคความรุนแรงในองค์กร ทั้งนี้ สค. มีหนังสือเชิญชวนหน่วยงานภาครัฐ จำนวน 23 หน่วยงาน และมีหน่วยงานตอบรับ ทั้งหมด 20 หน่วยงาน โดยมีหน่วยงานร่วม MOU ทั้งสิ้น 13 หน่วยงาน จากจำนวน 16 หน่วยงาน ประกอบด้วย

ลำดับ	หน่วยงานภาครัฐ
1	กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
2	กระทรวงสาธารณสุข
3	กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
4	กระทรวงศึกษาธิการ
5	กระทรวงวัฒนธรรม
6	กระทรวงแรงงาน
7	กระทรวงมหาดไทย
8	กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม
9	กระทรวงการคลัง
10	กรุงเทพมหานคร
11	สำนักงานอัยการสูงสุด
12	สำนักงานศาลยุติธรรม
13	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

3. (ร่าง) แผนปฏิบัติการด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาคาความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว พ.ศ. 2566 - 2570

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวร่วมกับภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง ร่วมกันจัดทำและพิจารณา (ร่าง) แผนปฏิบัติการด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาคาความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว พ.ศ. 2566 - 2570 เพื่อมุ่งเน้นการบูรณาการความร่วมมือทั้งในการเฝ้าระวัง ป้องกัน แก้ไข ช่วยเหลือและคุ้มครอง รวมทั้งกระบวนการยุติธรรมให้มีประสิทธิภาพ ตอบสนองสถานการณ์ และความต้องการของผู้ประสบปัญหา ได้มากยิ่งขึ้น โดยใช้กรอบแนวทางการขับเคลื่อนตามมาตรการ 5P โดยมี 5 ประเด็นยุทธศาสตร์ ได้แก่

- (1) ยุทธศาสตร์ที่ 1 กำหนดและพัฒนานโยบาย (Policy)
- (2) ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างมาตรการในการป้องกัน (Prevention)
- (3) ยุทธศาสตร์ที่ 3 การให้ความคุ้มครอง (Protection)
- (4) ยุทธศาสตร์ที่ 4 การกำหนดแนวทางการดำเนินคดี (Prosecution)
- (5) ยุทธศาสตร์ที่ 5 การสร้างความเป็นหุ้นส่วน (Partnership)

ทั้งนี้ กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ได้ดำเนินการจัดประชุมคณะอนุกรรมการขับเคลื่อน การดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาคาความรุนแรงในครอบครัวครั้งที่ 1/2566 เมื่อวันที่ 6 กรกฎาคม 2566 โดยที่ประชุมมีมติเห็นชอบให้ทบทวน (ร่าง) แผนปฏิบัติการด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาคาความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว พ.ศ. 2566 - 2570 ทั้งนี้ มีข้อคิดเห็นและข้อเสนอเพิ่มเติมในการปรับ (ร่าง) แผนปฏิบัติการฯ ให้สอดคล้องกับกับรูปแบบการจัดทำแผนระดับ 3 ตามแบบฟอร์มของสำนักงานสภาพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

4. คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนการป้องกันและแก้ไขปัญหาคความรุนแรงในครอบครัว

คณะกรรมการนโยบายและยุทธศาสตร์ครอบครัวแห่งชาติ ได้แต่งตั้ง “คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนการป้องกันและแก้ไขปัญหาคความรุนแรงในครอบครัว” อันประกอบด้วย ผู้แทนหน่วยงานภาครัฐ และองค์กรพัฒนาเอกชนที่เกี่ยวข้อง โดยมีหน้าที่และอำนาจในการเสนอแนะนโยบาย มาตรการ และแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาคความรุนแรงในครอบครัว

ในปี 2566 กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ดำเนินการจัดประชุมคณะอนุกรรมการขับเคลื่อนการป้องกันและแก้ไขปัญหาคความรุนแรงในครอบครัว จำนวน 1 ครั้ง ซึ่งจัดการประชุมครั้งที่ 1/2566 เมื่อวันที่ 6 กรกฎาคม 2566 เพื่อพิจารณาบททวน (ร่าง) แผนปฏิบัติการด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาคความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว พ.ศ. 2566 - 2570 และ (ร่าง) รายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านความรุนแรงในครอบครัว สำหรับการรายงานตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประจำปี 2565

5. การเสริมสร้างกลไกการปฏิบัติงานตามกฎหมาย

(1) การอบรมและเสริมสร้างพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว (สค.) ได้ดำเนินการจัดอบรมพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ตั้งแต่ปี 2552 - 2566 ทั้งหมด 27 รุ่น จำนวน 1,255 คน และมีการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรี (พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 10) ซึ่งเป็น “พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด” รวมจำนวน 104 คน ดังนั้น ในปัจจุบันมีพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการแต่งตั้งฯ แล้ว จำนวนทั้งสิ้น 1,358 คน

(2) การพัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่ศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำคามรุนแรงในครอบครัว

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวดำเนินการจัดอบรมพัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่ของ “ศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำคามรุนแรงในครอบครัว” ทุกจังหวัด ๆ ละ 1 คน เป็นประจำทุกปี เพื่อพัฒนาเจ้าหน้าที่ให้มีศักยภาพสอดคล้องกับบริบทของสังคมที่เปลี่ยนแปลง จึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาศักยภาพอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ ประเด็นที่มีการพัฒนาศักยภาพ ได้แก่ ความเข้าใจกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับคามรุนแรงในครอบครัว การเสริมสร้างพลังทีมงานและการเรียนรู้แลกเปลี่ยนความคิด บทบาทของเจ้าหน้าที่ศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำคามรุนแรงในครอบครัว เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาคความรุนแรงในครอบครัว

ทั้งนี้ ในปี พ.ศ. 2566 กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ได้ดำเนินการจัดการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อทบทวนแนวทางและการทำงานในรูปแบบทีมสหวิชาชีพ เมื่อวันที่ 16-18 สิงหาคม 2566 ณ โรงแรมเดอะทวินทาวเวอร์ กรุงเทพฯ จำนวนทั้งสิ้น 96 คน ประกอบด้วย พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 เจ้าหน้าที่ศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำคามรุนแรงในครอบครัว เจ้าหน้าที่หน่วยงานเครือข่ายภาครัฐ วิทยากร เจ้าหน้าที่กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวที่เกี่ยวข้อง

(3) การเสริมสร้างศักยภาพ “พนักงานสอบสวน” ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ได้เสริมสร้างองค์ความรู้และทักษะการปฏิบัติงานให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อเตรียมความพร้อมของกระบวนการตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 และกลไกการปฏิบัติงาน ได้แก่ พนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานสอบสวน เจ้าหน้าที่ศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำคามรุนแรงในครอบครัว และทีมสหวิชาชีพจากหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยได้ดำเนินการจัดการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อเสริมสร้างศักยภาพพนักงานสอบสวน ที่มีบทบาทหน้าที่ตามพระราชบัญญัติฯ ในเรื่องการร้องทุกข์ สอบสวน หน้าที่ในการร้องขอให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีฐานะเทียบได้

ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ หรือศาลออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการบรรเทาทุกข์ ตามมาตรา 10 และ 11 แห่งพระราชบัญญัติฯ ได้อย่างมีระบบและมีประสิทธิภาพ เมื่อวันที่ 16-17 กุมภาพันธ์ 2566 ณ โรงแรมรอยัล ริเวอร์ กรุงเทพฯ จำนวนทั้งสิ้น 164 คน ประกอบด้วย ผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาล พนักงานสอบสวนในสังกัด ตำรวจนครบาล เจ้าหน้าที่เครือข่ายภาครัฐ วิทยากร เจ้าหน้าที่กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวที่เกี่ยวข้อง

(4) การเสริมสร้างกลไกกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และผู้นำชุมชน

ในปี 2566 กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวได้ดำเนินการเสริมสร้างศักยภาพกลไกชุมชน ในการจัดการปัญหาความรุนแรงในครอบครัว และสร้างสภาพแวดล้อมที่เป็นมิตรต่อชุมชน โดยได้ดำเนินการ จำนวน 1 ครั้ง เมื่อวันที่ 23-25 กรกฎาคม 2566 ณ โรงแรมเชียงใหม่ฮิลล์ จังหวัดเชียงใหม่ จำนวนทั้งสิ้น 93 คน โดยกลุ่มเป้าหมาย คือ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ผู้นำชุมชน ปลัดอำเภอ เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง ในพื้นที่ภาคเหนือ จำนวน 17 จังหวัด ได้แก่ กำแพงเพชร เชียงราย เชียงใหม่ ตาก นครสวรรค์ น่าน พะเยา พิจิตร พิษณุโลก เพชรบูรณ์ แพร่ แม่ฮ่องสอน ลำปาง ลำพูน สุโขทัย อุตรดิตถ์ และอุทัยธานี ผู้บริหาร วิทยากร เจ้าหน้าที่ กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว และผู้ที่เกี่ยวข้อง

6. การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพกลไกชุมชน

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวได้เสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพกลไกระดับชุมชน ได้แก่ “ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน” (ศพค.) ซึ่งเป็นพลเมืองอาสาและเป็นกลไกในการป้องกัน รับแจ้งเหตุ ประสานส่งต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ กรณีมีเหตุกระทำความรุนแรงในครอบครัว ทั้งนี้ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547 จนถึงปัจจุบัน กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวได้ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการจัดตั้งและการดำเนินงาน ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน ในทุกจังหวัดทั่วประเทศ รวมจำนวน 7,255 แห่ง (ข้อมูล ณ เดือนเมษายน 2567)

นอกจากนี้ กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวได้พัฒนาศักยภาพคณะทำงานศูนย์พัฒนาครอบครัว ในชุมชนอย่างต่อเนื่อง โดยประเด็นความรุนแรงในครอบครัว เป็นประเด็นหนึ่งที่กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ให้คณะทำงานศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน ได้รับการอบรมความรู้เกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัว เพื่อให้คณะทำงานศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน สามารถดำเนินการรับแจ้งเหตุ เข้าระงับเหตุร่วมกับ พนักงานเจ้าหน้าที่หรือตำรวจ ในการป้องปรามการกระทำความรุนแรง พร้อมทั้งสามารถทำงานร่วมกับสหวิชาชีพ ในพื้นที่ในการช่วยเหลือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้กำหนดแนวทาง ดำเนินการขับเคลื่อนและพัฒนาศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนแบบบูรณาการในการป้องกันและแก้ไขปัญหา ครอบครัว รวมถึงปัญหาทางสังคมอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นในชุมชน รวมทั้งยังมีการพัฒนาศักยภาพและสนับสนุน องค์ความรู้เชิงประเด็น เพื่อยกระดับศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน ให้สามารถเป็น “ศูนย์ช่วยเหลือสังคมตำบล” และ “ศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัวระดับตำบล” (ศปก.ต.) โดยในปี 2566 มีการขับเคลื่อนการดำเนินงานของศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัวระดับตำบล ให้เป็น “ศปก.ต. ต้นแบบ” จำนวน 16 จังหวัด ๆ ละ 1 พื้นที่ ได้แก่ เชียงใหม่ เชียงราย กำแพงเพชร ลำปาง ขอนแก่น อุตรดิตถ์ นครพนม บึงกาฬ ราชบุรี กาญจนบุรี ปราจีนบุรี นครปฐม สุราษฎร์ธานี ตรัง พังงา และยะลา ซึ่งมีการรายงานผลและจัดทำคำสั่งคณะทำงาน มีแผนเฝ้าระวังป้องกันฯ และแผนการคุ้มครองช่วยเหลือฯ ของแต่ละพื้นที่

ทั้งนี้ สค. ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 มีแผนขับเคลื่อนต่อเนื่องจากปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 โดยขับเคลื่อนการดำเนินงานของ ศพค. รวมถึง ศปก.ต. ที่มีอยู่เดิม จำนวน 16 จังหวัด และขยายพื้นที่ใหม่เพิ่มเติม จังหวัดละ 1 พื้นที่ จำนวน 16 พื้นที่ และขับเคลื่อน 16 จังหวัด(ใหม่) ๆ ละ 1 พื้นที่ ได้รับการพัฒนาศักยภาพ เป็น ศปก.ต. ต้นแบบ ได้แก่ น่าน พิษณุโลก พิจิตร ลำพูน ยโสธร เลย ร้อยเอ็ด บุรีรัมย์ พัทลุง ปัตตานี กระบี่ นครศรีธรรมราช ฉะเชิงเทรา สมุทรสาคร อ่างทอง และสระบุรี

7. การสร้างความตระหนักรู้และการสร้างทัศนคติ ความรู้ความเข้าใจต่อประชาชนในเรื่องความรุนแรงในครอบครัว

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวจัดกิจกรรมรณรงค์ยุติความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว ในช่วงเดือนพฤศจิกายนเป็นประจำทุกปี วัตถุประสงค์เพื่อสร้างพลังและกระแสสังคมในการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ สร้างการรับรู้ผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ช่องทางต่าง ๆ ให้สังคมตระหนักต่อประเด็นปัญหาความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว รวมทั้งกระตุ้นให้ทุกภาคส่วนในสังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการรณรงค์สนับสนุน และจัดกิจกรรมด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงฯ รวมทั้งสนับสนุนงบประมาณให้ทุกจังหวัดร่วมจัดกิจกรรมรณรงค์ยุติความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัวร่วมกันทุกปี

ในปี 2566 สค. มีกำหนดจัดกิจกรรมรณรงค์ยุติความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว ภายใต้แนวคิด “รวมพลังหยุดความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว” (Unite for the Prevention of Violence against Women and Children) ประกอบด้วย 3 กิจกรรม ดังนี้

- การแถลงข่าวจัดกิจกรรมรณรงค์ยุติความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว ประจำปี พ.ศ. 2566 ในวันที่ 16 พฤศจิกายน 2566 ณ บริเวณห้องโถง ชั้น 1 อาคารกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยนายวราวุธ ศิลปอาชา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นประธานในการแถลงข่าวฯ

- การติดเข็มกลัดริบบิ้นสีขาวยกน่ายกรัฐมนตรี และคณะรัฐมนตรี ในวันที่ 21 พฤศจิกายน 2566 ณ ทำเนียบรัฐบาล กรุงเทพฯ นำโดยนายวราวุธ ศิลปอาชา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ พร้อมด้วยคณะผู้บริหารกระทรวง พม. เจ้าหน้าที่ และศิลปินดาราร่วม

- กิจกรรมรณรงค์ยุติความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว ในวันที่ 25 พฤศจิกายน 2566 ณ จังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งมีการเดินรณรงค์เชิงสัญลักษณ์ เพื่อรวมพลังยุติความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว ประกอบด้วย นายวราวุธ ศิลปอาชา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นประธานปล่อยขบวน และร่วมเดินรณรงค์ฯ พร้อมด้วยคณะผู้บริหารกระทรวง พม. ผู้ว่าราชการจังหวัดสุพรรณบุรี ผู้บริหารจังหวัดสุพรรณบุรี ภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วน ทั้งหน่วยงานภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรพัฒนาเอกชน ศิลปินดารานักเรียน นักศึกษา เด็ก สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และประชาชนทั่วไปในพื้นที่จำนวน 1,110 คน รวมระยะทาง 900 เมตร และกิจกรรมพิธีมอบโล่รางวัลเชิดชูเกียรติแก่บุคลากรและหน่วยงานที่สนับสนุนและส่งเสริมการยุติความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว ประจำปี 2566 พร้อมทั้งมีกิจกรรมการแสดงจากโรงเรียนในพื้นที่ การจัดบูธเพื่อเผยแพร่ความรู้ประชาสัมพันธ์ นอกจากนี้ ในส่วนภูมิภาคมีการจัดกิจกรรมเพื่อรณรงค์ยุติความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว และความรุนแรงในสังคมทุกรูปแบบ รวมทั้งร่วมกับหน่วยงานองค์กรเครือข่ายจัดกิจกรรมรณรงค์ยุติความรุนแรงฯ ในรูปแบบต่าง ๆ

นอกจากนี้ ได้ผลิตสื่อรณรงค์ยุติความรุนแรงในครอบครัว เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น แผ่นพับ เอกสาร Infographic วิดีทัศน์ ฯลฯ โดยเผยแพร่ในช่องทางต่าง ๆ ของกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เช่น เว็บไซต์ Facebook YouTube TikTok Line เป็นต้น เพื่อให้ประชาชนกลุ่มเป้าหมายตระหนักถึงปัญหาความรุนแรงในครอบครัว และได้รับรู้ถึงสิทธิ สวัสดิการ และการขอความช่วยเหลือจากช่องทางต่าง ๆ รวมถึงให้สามารถเข้าถึงการบริการ คุ้มครองช่วยเหลือที่เป็นมิตรมากขึ้น

8. การพัฒนาระบบฐานข้อมูลความรุนแรงในครอบครัว

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว มีนโยบายและอยู่ระหว่างดำเนินการโครงการคลังข้อมูลสารสนเทศด้านครอบครัวแห่งชาติ (Family Big Data) โดยวางแผนจัดทำระบบข้อมูลเพื่อเชื่อมโยงข้อมูลพื้นฐานจากทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นำมาเป็นข้อมูลเกี่ยวกับครอบครัว ในการสนับสนุนการดำเนินงานส่งเสริมสถาบันครอบครัว พร้อมทั้งอยู่ระหว่างดำเนินการปรับปรุงระบบฐานข้อมูลความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ในเว็บไซต์ www.violence.in.th ให้เข้ากับระบบข้อมูลสารสนเทศด้านครอบครัวแห่งชาติ (Family Big Data) เพื่อรองรับการดำเนินงานของกลไกการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 และเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงสาธารณสุข สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรุงเทพมหานคร เป็นต้น

9. ห้องให้คำปรึกษาครอบครัวในระบบออนไลน์ Application Line และเว็บไซต์เพื่อนครอบครัว (www.เพื่อนครอบครัว.com)

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวได้จัดทำระบบ “เพื่อนครอบครัว : Family Line” เพื่อเป็นศูนย์กลางบริการให้คำปรึกษาในทุกประเด็นสำหรับสมาชิกครอบครัวทุกวัย และเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้สำหรับครอบครัว โดยให้บริการออนไลน์ภายใต้ระบบรักษาความลับ ฟรี 24 ชั่วโมง ผ่าน Web Application www.เพื่อนครอบครัว.com และอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงผ่าน Line OA เพื่อนครอบครัว ปัจจุบันให้บริการคำปรึกษาโดยผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านใน 9 ประเด็น ได้แก่

1. สารพันเรื่องครอบครัว
2. กฎหมายด้านครอบครัว
3. ความรุนแรงในครอบครัว
4. Talk with teen เพื่อนที่ไว้ใจ
5. สวัสดิการแม่เลี้ยงเดี่ยว
6. การเลี้ยงดูเด็กและวัยรุ่น
7. Gender Voices
8. หางาน
9. แก่หนี้

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 ระบบเพื่อนครอบครัวได้มีการเชื่อมโยงกับระบบการให้ความช่วยเหลือต่าง ๆ เช่น ระบบคุ้มครองช่วยเหลือเด็ก สตรี และผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ระบบการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ ระบบการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศในการทำงาน และระบบศูนย์บริการแม่เลี้ยงเดี่ยวและครอบครัว นอกจากนี้ ระบบเพื่อนครอบครัวได้มีการออกแบบและพัฒนาให้เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้สำหรับครอบครัวทุกช่วงวัย ตั้งแต่การเตรียมความพร้อมก่อนมีครอบครัวพ่อแม่มือใหม่ ครอบครัวที่มีลูกวัยรุ่น ครอบครัวที่มีผู้สูงอายุ และครอบครัวกับการรับมือสถานการณ์เฉพาะ ทั้งในรูปแบบบทความและการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ด้านครอบครัวผ่านระบบ E-Learning โดยได้มีการสนับสนุนการเชื่อมโยงบทเรียนออนไลน์ร่วมกับหลักสูตร NET PAMA ทั้งนี้ได้มีการรวบรวมสถิติการขอรับบริการผ่านช่องทาง www.เพื่อนครอบครัว.com ซึ่งสามารถแสดงผลการดำเนินงานในรูปแบบตารางได้ดังนี้

ข้อมูลการให้บริการระบบเพื่อนครอบครัว	ปีงบประมาณ 2566
- จำนวนผู้เข้าชมเว็บไซต์ www.เพื่อนครอบครัว.com	13,313 ครั้ง
- จำนวนผู้รับบริการที่ลงทะเบียนใช้งานระบบเพื่อนครอบครัว	627 คน
- จำนวนผู้รับบริการที่เพิ่มเพื่อนผ่านช่องทาง Line OA : เพื่อนครอบครัว	13,971 คน

ด้านการบริการให้คำปรึกษาสำหรับสมาชิกครอบครัวทุกวัย จำนวน 9 ประเด็น ได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานภาคีเครือข่ายจำนวน 19 หน่วยงาน สำหรับการบูรณาการเพื่อให้ความช่วยเหลือ บริการให้คำปรึกษา และส่งต่อผู้รับบริการ แสดงผลการดำเนินงานในรูปแบบตาราง โดยเรียงลำดับการขอรับคำปรึกษามากที่สุดได้ดังนี้

รายละเอียดการบริการของผู้เชี่ยวชาญประจำห้องให้คำปรึกษา	ปีงบประมาณ 2566 (กระทำ)
- เรื่องครอบครัว	137
- กฎหมายครอบครัว	43
- ความรุนแรงในครอบครัว	27
- การดูแลเด็กและวัยรุ่น	25
- แก่หนี้	14
- Talk with teen เพื่อนที่ไว้ใจ	11

รายละเอียดการบริการของผู้เชี่ยวชาญประจำห้องให้คำปรึกษา	ปีงบประมาณ 2566 (กระทู้)
- สวัสดิการด้านครอบครัว (คลินิกแม่เลี้ยงเดี่ยว)	4
- หางาน	4
- Gender Voices	-
รวม	265

1.2.2 ข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ของกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ได้รวบรวมข้อมูลความรุนแรงในครอบครัว ประจำปี 2566 (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม - 31 ธันวาคม 2566) ตามระบบฐานข้อมูลความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th และในระบบ Evcis ซึ่งมีการบันทึกข้อมูลโดยเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด 76 จังหวัด และเจ้าหน้าที่ ศูนย์ปฏิบัติการกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กรุงเทพมหานคร ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 96 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงทั้งหมด (ความรุนแรงในครอบครัวและนอกครอบครัว)

จำนวนเหตุการณ์	เพศ (ราย)						รวม
	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ	อื่นๆ	ร้อยละ	
2,208	1,808	49.67	1,774	48.74	58	1.59	3,640

หมายเหตุ : ในจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงทั้งหมด 3,640 ราย ไม่รวมกรณีที่รับบริการเฉพาะขอคำปรึกษา ในระบบ Evcis จำนวน 200 ราย

จากตารางที่ 96 สรุปข้อมูลเหตุการณ์ความรุนแรงทั้งหมด จำแนกตามเพศ จำนวนทั้งสิ้น 3,640 ราย พบว่า เพศชายเป็นเพศที่เข้ารับบริการมากที่สุด จำนวน 1,808 ราย คิดเป็นร้อยละ 49.67 รองลงมา คือ เพศหญิง จำนวน 1,774 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.74 และอื่นๆ จำนวน 58 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.59 ตามลำดับ

ตารางที่ 97 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว

ปีที่เกิดเหตุ	จำนวนเหตุการณ์	จำนวนผู้กระทำ (ราย)				จำนวนผู้ถูกกระทำ (ราย)			
		ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม	ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม
2556	973	746	91	19	856	80	777	9	866
2557	928	702	65	18	785	72	729	5	806
2558	969	721	122	11	854	105	739	9	853
2559	801	598	96	13	707	94	610	15	719
2560	1,200	936	150	10	1,096	179	914	11	1,104
2561	1,299	1,028	138	20	1,186	183	1,007	21	1,211
2562	1,532	1,253	205	37	1,495	270	1,206	39	1,515
2563	1,789	1,393	248	54	1,695	297	1,392	43	1,732
2564	2,114	1,610	310	58	1,978	382	1,624	59	2,065
2565	2,025	1,410	275	45	1,730	351	1,404	49	1,804
2566	2,127	1,508	296	23	1,827	356	1,434	30	1,820
รวม	15,757	11,905	1,966	308	14,209	2,369	11,836	290	14,495

หมายเหตุ : 1. ในจำนวนเหตุการณ์กรณีที่ได้รับบริการเฉพาะขอคำปรึกษา ในระบบ Evcis จำนวน 179 ราย

2. กรณีที่ขอรับบริการเฉพาะขอคำปรึกษา ในระบบ Evcis จะเก็บเฉพาะข้อมูลสถิติจำนวนการให้บริการเท่านั้น

จากตารางที่ 97 สรุปข้อมูลเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวทั้งหมด 2,137 เหตุการณ์ จำแนกตามเพศจำนวนทั้งสิ้น 3,751 ราย พบว่า เพศชายเป็นเพศที่เข้ารับบริการมากที่สุด จำนวน 1,871 ราย คิดเป็นร้อยละ 49.88 รองลงมา คือ เพศหญิง จำนวน 1,827 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.71 และอื่นๆ จำนวน 53 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.41 ตามลำดับ

ตารางที่ 98 จำนวนผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวและผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามเพศ

ผู้ถูกกระทำ (ราย)				ผู้กระทำ (ราย)			
ชาย	หญิง	อื่นๆ	รวม	ชาย	หญิง	อื่นๆ	รวม
356 (19.56%)	1,434 (78.79%)	30 (1.65%)	1,820	1,508 (82.54%)	296 (16.20%)	23 (1.26%)	1,827

จากตารางที่ 98 สรุปได้ดังนี้

- จำนวนผู้เข้ารับบริการจำแนกตามเพศของผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 1,820 ราย พบว่า เพศที่เข้ารับบริการมากที่สุด คือ เพศหญิง จำนวน 1,434 ราย คิดเป็นร้อยละ 78.79 รองลงมา คือ เพศชาย จำนวน 356 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.56 และอื่น ๆ จำนวน 30 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.65 ตามลำดับ

- จำนวนผู้เข้ารับบริการจำแนกตามเพศของผู้กระทำความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 1,827 ราย พบว่า เพศที่เข้ารับบริการมากที่สุด คือ เพศชาย จำนวน 1,508 ราย คิดเป็นร้อยละ 82.54 รองลงมา คือ เพศหญิง จำนวน 296 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.20 และอื่น ๆ จำนวน 23 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.26 ตามลำดับ

ตารางที่ 99 จำนวนผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวและผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามช่วงอายุ

ช่วงอายุ	ผู้ถูกกระทำ (ราย)	ร้อยละ	ผู้กระทำ (ราย)	ร้อยละ
อายุต่ำกว่า 6 ปี	59	3.24	-	-
อายุ 6 - 17 ปี	455	25.02	401	23.25
อายุ 18 - 25 ปี	223	12.25	209	12.11
อายุ 26 - 59 ปี	168	9.23	266	15.42
อายุ 60 ปีขึ้นไป	94	5.16	51	2.96
ไม่ระบุอายุ	821	45.10	798	46.26
รวม	1,820	100.00	1,725	100.00

จากตารางที่ 99 สรุปได้ดังนี้

- จำนวนผู้เข้ารับบริการจำแนกตามช่วงอายุของผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 1,820 ราย พบว่า ช่วงอายุที่เข้ารับบริการมากที่สุด คือ ไม่ระบุอายุ จำนวน 821 ราย คิดเป็นร้อยละ 45.10 รองลงมา คือ อายุ 6 - 17 ปี จำนวน 455 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.02 และอายุ 18 - 25 ปี จำนวน 223 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.25 ตามลำดับ

- จำนวนผู้เข้ารับบริการจำแนกตามช่วงอายุของผู้กระทำความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 1,725 ราย พบว่า ช่วงอายุที่เข้ารับบริการมากที่สุด คือ ไม่ระบุอายุ จำนวน 798 ราย คิดเป็นร้อยละ 46.26 รองลงมาคือ อายุ 6 - 17 ปี จำนวน 401 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.25 และอายุ 26 - 59 ปี จำนวน 266 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.42 ตามลำดับ

ตารางที่ 100 จำนวนผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามกลุ่มเป้าหมาย

ลำดับ	กลุ่มเป้าหมาย	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ	อื่นๆ	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
1	เด็ก (ไม่เกิน 15 ปี)	97	18.76	412	79.69	8	1.55	517	84.62
2	เยาวชน(15 ปี - ไม่เกิน 18 ปี)								
3	ผู้สูงอายุ	26	27.66	68	72.34	-	-	94	15.38
4	คนพิการ	-	-	-	-	-	-	-	-
5	ผู้ป่วยทางจิตเวช	-	-	-	-	-	-	-	-
6	ผู้ป่วยติดเตียง	-	-	-	-	-	-	-	-
7	อื่น ๆ	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม		123	20.13	480	78.56	8	1.31	611	100.00

จากตารางที่ 100 สรุปจำนวนผู้ถูกกระทำ จำแนกตามกลุ่มเป้าหมาย จำนวนทั้งสิ้น 611 ราย พบกลุ่มเป้าหมายที่ถูกกระทำด้วยความรุนแรงมากที่สุด คือ เด็ก (ไม่เกิน 15 ปี) และเยาวชน (15 ปี - ไม่เกิน 18 ปี) จำนวน 517 ราย คิดเป็นร้อยละ 84.62 และผู้สูงอายุ จำนวน 94 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.38 ตามลำดับ

จำแนกตามเพศของผู้ถูกกระทำ ของแต่ละกลุ่มเป้าหมาย สรุปได้ดังนี้

- เด็ก (ไม่เกิน 15 ปี) และเยาวชน (15 ปี - ไม่เกิน 18 ปี) จำนวนทั้งสิ้น 517 ราย พบว่า เพศหญิง เป็นเพศที่เข้ารับมากที่สุด จำนวน 412 ราย คิดเป็นร้อยละ 79.69 รองลงมา คือ เพศชาย จำนวน 97 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.76 และอื่นๆ จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.55 ตามลำดับ

- ผู้สูงอายุ จำนวนทั้งสิ้น 94 ราย พบว่า เพศหญิงเป็นเพศที่เข้ารับบริการมากที่สุด จำนวน 68 ราย คิดเป็นร้อยละ 72.34 และเพศชาย จำนวน 26 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.66 ตามลำดับ

ตารางที่ 101 จำนวนผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามกลุ่มเป้าหมาย

ลำดับ	กลุ่มเป้าหมาย	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ	อื่นๆ	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
1	เด็ก (ไม่เกิน 15 ปี)	319	79.55	75	18.70	7	1.75	401	88.72
2	เยาวชน(15 ปี - ไม่เกิน 18 ปี)								
3	ผู้สูงอายุ	35	68.63	16	31.37	-	-	51	11.28
4	คนพิการ	-	-	-	-	-	-	-	-
5	ผู้ป่วยทางจิตเวช	-	-	-	-	-	-	-	-
6	ผู้ป่วยติดเตียง	-	-	-	-	-	-	-	-
7	อื่น ๆ	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม		354	78.32	91	20.13	7	1.55	452	100.00

จากตารางที่ 101 สรุปจำนวนผู้กระทำ จำแนกตามกลุ่มเป้าหมาย จำนวนทั้งสิ้น 452 ราย พบกลุ่มเป้าหมาย ที่กระทำความรุนแรงมากที่สุด คือ เด็ก (ไม่เกิน 15 ปี) และเยาวชน (15 ปี - ไม่เกิน 18 ปี) จำนวน 401 ราย คิดเป็น ร้อยละ 88.72 และผู้สูงอายุ จำนวน 51 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.28 ตามลำดับ

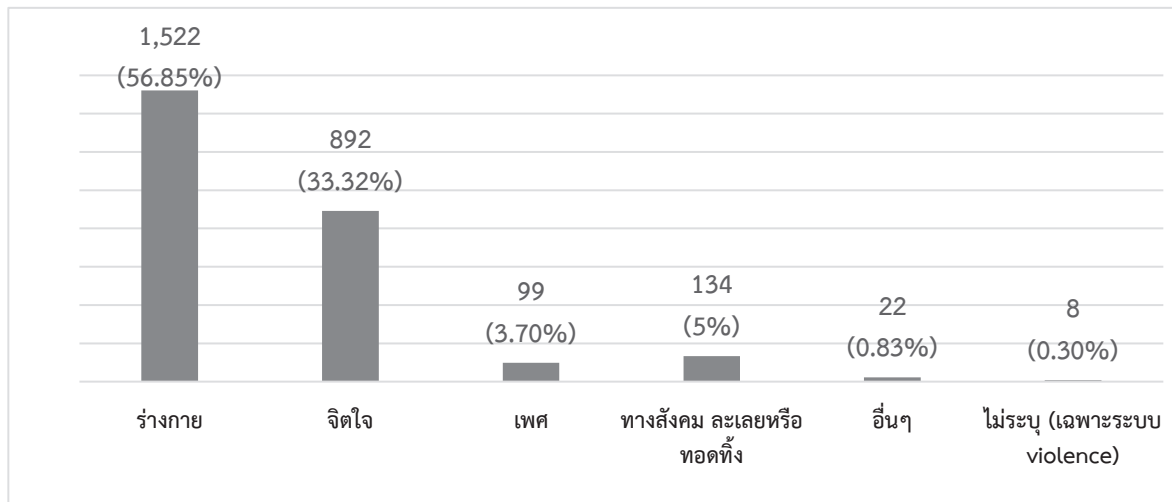
จำแนกตามเพศของผู้กระทำ ของแต่ละกลุ่มเป้าหมาย สรุปได้ดังนี้

- เด็ก (ไม่เกิน 15 ปี) และเยาวชน (15 ปี - ไม่เกิน 18 ปี) จำนวนทั้งสิ้น 401 ราย พบว่า เพศชาย เป็นเพศที่เข้ารับบริการมากที่สุด จำนวน 319 ราย คิดเป็นร้อยละ 79.55 รองลงมา คือ เพศหญิง จำนวน 75 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.70 และอื่นๆ จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.75 ตามลำดับ

- ผู้สูงอายุ จำนวนทั้งสิ้น 51 ราย พบว่า เพศชายเป็นเพศที่เข้ารับบริการมากที่สุด จำนวน 35 ราย คิดเป็นร้อยละ 68.63 และเพศหญิง จำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.37 ตามลำดับ

แผนภูมิที่ 16 จำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามรูปแบบการกระทำความรุนแรง

หมายเหตุ : 1 เหตุการณ์ สามารถเกิดความรุนแรงได้มากกว่า 1 รูปแบบการกระทำความรุนแรง

จากแผนภูมิที่ 16 แสดงจำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามรูปแบบการกระทำความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 2,677 เหตุการณ์ พบว่า รูปแบบการกระทำความรุนแรงที่พบมากที่สุด คือ ความรุนแรงทางร่างกาย จำนวน 1,522 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 56.85 รองลงมา คือ ความรุนแรงทางจิตใจ จำนวน 892 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 33.32 และความรุนแรงทางสังคม ละเลยหรือทอดทิ้ง จำนวน 134 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 5.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 102 จำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามผลกระทบจากความรุนแรงในครอบครัว

จำนวนเหตุการณ์	ไม่เสียชีวิต	ร้อยละ	เสียชีวิต	ร้อยละ	รวม
2,127	2,103	98.87	24	1.13	2,127

จากตารางที่ 102 แสดงจำนวนเหตุการณ์ทั้งหมด จำแนกตามผลกระทบจากความรุนแรงในครอบครัว พบว่าเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวจำนวนทั้งสิ้น 2,127 เหตุการณ์ พบว่าได้รับผลกระทบไม่ถึงขั้นเสียชีวิต จำนวน 2,103 ราย คิดเป็นร้อยละ 98.87 และเสียชีวิต จำนวน 24 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.13

ตารางที่ 103 จำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามสาเหตุปัจจัยกระตุ้น

สาเหตุ/ปัจจัย	เหตุการณ์	ร้อยละ
ยาเสพติด	1,167	42.56
สุรา		
บันดาลโทสะ	169	6.17
รู้สึกมีอำนาจเหนือกว่า	131	4.78
ทิ้งขว้าง	326	11.89
ปัญหาสุขภาพจิต/ปัญหาสุขภาพกาย	436	15.90
ความเครียดทางเศรษฐกิจ	248	9.04
หย่าร้าง	19	0.69
ติดการพนัน	9	0.33
อื่นๆ เช่น แสดงออกแตกต่างหรืออัตลักษณ์ไม่ตรงกับเพศโดยกำเนิด สื่อลามก เป็นต้น	223	8.13
ไม่ระบุ	14	0.51
รวม	2,742	100.00

หมายเหตุ : 1 เหตุการณ์ มีสาเหตุปัจจัยกระตุ้นได้มากกว่า 1 รูปแบบ

จากตารางที่ 103 แสดงจำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามสาเหตุปัจจัยกระตุ้น จำนวนทั้งสิ้น 2,742 เหตุการณ์ พบว่า สาเหตุปัจจัยกระตุ้นที่พบมากที่สุด คือ ยาเสพติดและสุรา จำนวน 1,167 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 42.56 รองลงมา คือ ปัญหาสุขภาพจิต/ปัญหาสุขภาพกาย จำนวน 436 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 15.90 และหึงหวง จำนวน 326 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 11.89 ตามลำดับ

ตารางที่ 104 จำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามสถานที่เกิดเหตุ

ลำดับ	สถานที่เกิดเหตุ	จำนวนเหตุการณ์	ร้อยละ
1	สถานที่ส่วนบุคคล	1,629	81.54
	- ที่อยู่อาศัยส่วนบุคคล เช่น บ้านตนเอง บ้านเช่า คอนโด เป็นต้น		
	- อื่นๆ ที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัยส่วนบุคคล เช่น บ้านญาติ บ้านแฟน บ้านคนอื่น เป็นต้น		
	รวม		
2	สถานที่สาธารณะ เช่น ห้างสรรพสินค้า ถนน สวนสาธารณะ สถานีรถไฟ สนามกีฬา วัด ตลาด เป็นต้น	89	4.45
3	สถานที่ศึกษา	10	0.50
4	สถานที่ทำงาน	32	1.60
5	อื่น ๆ	38	1.90
6	ไม่ระบุ (เฉพาะ Violence)	200	10.01
	รวม	1,998	100.00

จากตารางที่ 104 แสดงจำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามสถานที่เกิดเหตุ จำนวนทั้งสิ้น 1,998 เหตุการณ์ พบว่า สถานที่ที่เกิดความรุนแรงในครอบครัวมากที่สุด คือ สถานที่ส่วนบุคคล จำนวน 1,629 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 81.54 รองลงมา คือ ไม่ระบุ (เฉพาะ Violence) จำนวน 200 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 10.01 และสถานที่สาธารณะ จำนวน 89 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 4.45 ตามลำดับ

ตารางที่ 105 จำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ประจำปี 2566 จำแนกตามภูมิภาคและจังหวัด

ที่	ภาคกลาง		ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		ภาคเหนือ		ภาคใต้	
	จังหวัด	จำนวนเหตุการณ์	จังหวัด	จำนวนเหตุการณ์	จังหวัด	จำนวนเหตุการณ์	จังหวัด	จำนวนเหตุการณ์
1	กรุงเทพมหานคร	205	กาฬสินธุ์	3	กำแพงเพชร	27	กระบี่	11
2	กาญจนบุรี	29	ขอนแก่น	28	เชียงราย	74	ชุมพร	16
3	จันทบุรี	21	ชัยภูมิ	24	เชียงใหม่	4	ตรัง	31
4	ฉะเชิงเทรา	37	นครพนม	5	ตาก	23	นครศรีธรรมราช	26
5	ชลบุรี	27	นครราชสีมา	36	นครสวรรค์	20	นราธิวาส	10
6	ชัยนาท	31	บึงกาฬ	15	น่าน	50	ปัตตานี	16
7	ตราด	15	บุรีรัมย์	37	พะเยา	21	พังงา	13

ที่	ภาคกลาง		ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		ภาคเหนือ		ภาคใต้	
	จังหวัด	จำนวนเหตุการณ์	จังหวัด	จำนวนเหตุการณ์	จังหวัด	จำนวนเหตุการณ์	จังหวัด	จำนวนเหตุการณ์
8	นครนายก	20	มหาสารคาม	17	พิจิตร	35	พัทลุง	22
9	นครปฐม	15	มุกดาหาร	23	พิษณุโลก	50	ภูเก็ต	20
10	นนทบุรี	29	ยโสธร	24	เพชรบูรณ์	32	ยะลา	13
11	ปทุมธานี	15	ร้อยเอ็ด	40	แพร่	13	ระนอง	22
12	ประจวบคีรีขันธ์	26	เลย	26	แม่ฮ่องสอน	22	สงขลา	19
13	ปราจีนบุรี	8	ศรีสะเกษ	24	ลำปาง	4	สตูล	31
14	พระนครศรีอยุธยา	40	สกลนคร	25	ลำพูน	15	สุราษฎร์ธานี	42
15	เพชรบุรี	9	สุรินทร์	29	สุโขทัย	7		
16	ระยอง	12	หนองคาย	38	อุดรดิตถ์	25		
17	ราชบุรี	106	หนองบัวลำภู	11	อุทัยธานี	36		
18	ลพบุรี	17	อำนาจเจริญ	6				
19	สมุทรปราการ	6	อุดรธานี	41				
20	สมุทรสาคร	11	อุบลราชธานี	28				
21	สมุทรสงคราม	16						
22	สระแก้ว	18						
23	สระบุรี	23						
24	สิงห์บุรี	19						
25	สุพรรณบุรี	17						
26	อ่างทอง	27					ไม่ระบุ*	31
รวม		799	รวม	480	รวม	458	รวม	292
หมายเหตุ ไม่ระบุ* เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วไม่สามารถระบุจังหวัดได้							รวมทั้งสิ้น	2,060

จากตารางที่ 105 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ประจำปี 2566 จำแนกตามภูมิภาค จำนวน 76 จังหวัด และกรุงเทพมหานคร มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 2,060 เหตุการณ์ ภูมิภาคที่มีสถิติเหตุการณ์ความรุนแรงมากที่สุด คือ ภาคกลาง มีจำนวน 799 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 38.79 รองลงมา คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 480 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 23.30 ภาคเหนือ จำนวน 458 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 22.23 ภาคใต้ จำนวน 292 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 14.17 และไม่ระบุภาค จำนวน 31 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 1.51 และในแต่ละภาคมีจังหวัดที่มีเหตุการณ์ความรุนแรงมากที่สุด โดยในภาคกลาง ได้แก่ กรุงเทพมหานคร มีจำนวน 205 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 9.95 ภาคเหนือ ได้แก่ เชียงราย มีจำนวน 74 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 3.59 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ อุดรธานี มีจำนวน 41 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 1.99 และภาคใต้ ได้แก่ สุราษฎร์ธานี มีจำนวน 42 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 2.04 ของจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวทั้งหมด

ตารางที่ 106 จำนวนการให้ความช่วยเหลือ ตามวิธีการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง

การดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครอง	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
- การเข้าระงับเหตุการณ์ความรุนแรง	-	-
- เยี่ยมบ้านสอบข้อเท็จจริง	911	32.32
- ส่งเข้ารับการฝึกอาชีพ/การศึกษา	31	1.10
- ให้คำปรึกษา/แนะนำ	753	26.71
- สงเคราะห์ครอบครัว	87	3.09
- คุ้มครองสวัสดิภาพ	14	0.49
- เยี่ยมบ้านเพื่อติดตามผล	125	4.43
- ส่งรักษาพยาบาล/บำบัดรักษา	339	12.03
- แจ้งสิทธิตาม พ.ร.บ.ค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทน และค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ.2544	-	-
- จัดหาที่พักชั่วคราว	63	2.23
- จัดให้ผู้ถูกกระทำได้ดำเนินการร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัติฯ	213	7.56
- อื่น ๆ เช่น ประสานหน่วยงาน นักสังคมสงเคราะห์ฯ/ประชุมทีมสหวิชาชีพ เพื่อวางแผนการช่วยเหลือ เป็นต้น	247	8.76
- หน่วยงานที่ส่งต่อ 1. มีประสานส่งต่อฯ หน่วยงานภายใน พม. 2. มีประสานส่งต่อฯ หน่วยงานภายใน พม.ศปก.จังหวัด 3. มีประสานส่งต่อฯ หน่วยงานหรือบุคคลภายนอก พม. ที่ร่วมติดตามช่วยเหลือ 4. มีประสานส่งต่อฯ หน่วยงานหรือบุคคลภายนอก องค์กรอิสระ (NGO) 5. มีประสานส่งต่อฯ หน่วยงานหรือบุคคลภายนอก ศูนย์ดำรงธรรม	36	1.28
รวม	2,819	100.00

จากตารางที่ 106 สรุปข้อมูลการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงจำนวนทั้งสิ้น 2,819 ราย พบว่า การดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองมากที่สุด คือ เยี่ยมบ้านสอบข้อเท็จจริงจำนวน 911 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.32 รองลงมา คือ ให้คำปรึกษา/แนะนำ จำนวน 753 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.71 และส่งรักษาพยาบาล/บำบัดรักษา จำนวน 339 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.03 ตามลำดับ

ตารางที่ 107 จำนวนเหตุการณ์ จำแนกตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้ถูกระทำและผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว

ความสัมพันธ์		จำนวนเหตุการณ์ (ครั้ง)	ร้อยละ
ผู้กระทำ	ผู้ถูกระทำ		
สามี	ภรรยา	839	45.87
ภรรยา	สามี		
บิดา/มารดา	บุตร	618	33.79
บุตร	บิดา/มารดา		
บิดาเลี้ยง/มารดาเลี้ยง	บุตรเลี้ยง	69	3.77
บุตรเลี้ยง	บิดาเลี้ยง/มารดาเลี้ยง		
ญาติ	ญาติ	269	14.71
อื่นๆ เช่น พ่อตา อิตีพี่เขย แฟน ตาเลี้ยง		34	1.86
รวม		1,829	100.00

จากตารางที่ 107 สรุปจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรง จำแนกตามสถานะความสัมพันธ์ระหว่างผู้ถูกระทำและผู้กระทำ จำนวนทั้งสิ้น 1,829 ครั้ง พบว่าสถานะความสัมพันธ์ที่เกิดความรุนแรงมากที่สุด คือ ความสัมพันธ์ระหว่างสามีและภรรยา/ภรรยาและสามี จำนวน 839 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 45.87 รองลงมา คือ ความสัมพันธ์ระหว่างบิดา/มารดาและบุตร/บุตรและบิดา/มารดา จำนวน 618 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 33.79 และ ความสัมพันธ์ระหว่างญาติและญาติ จำนวน 269 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.71 ตามลำดับ

1.2.3 ตัวอย่างกรณีศึกษา

ตัวอย่างกรณีศึกษา ความรุนแรงในครอบครัวในปี พ.ศ. 2566

1. กรณีตัวอย่างที่ 1 : กรณีสามีดุด่าด้วยถ้อยคำหยาบคาย ช่มชู้ ทำให้เกิดความหวาดกลัว

1.1 สถานการณ์ความรุนแรง

นางไก่อ (ภรรยา) อายุ 52 ปี และนายไข่ (สามี) อายุ 44 ปี อยู่กินด้วยกันฉันสามีภรรยา โดยไม่ได้จดทะเบียนสมรสมาเป็นระยะเวลา 18 ปี มีบุตรชายด้วยกัน 1 คน นายไข่มีพฤติกรรมดื่มสุราเป็นประจำทุกวันช่วง 12 ปีแรก เมื่อนายไข่มีเมาสุรามักมีปากเสียงกับนางไก่อ แต่ไม่รุนแรง ยังสามารถอยู่ร่วมกันเป็นครอบครัวได้ แต่ช่วงหกปีหลังจนถึงปัจจุบัน นายไข่มีพฤติกรรมดื่มสุราและอาละวาดทำลายข้าวของในบ้าน ดุด่าด้วยถ้อยคำหยาบคาย ช่มชู้ ทำให้นางไก่อเกิดความหวาดกลัวอยู่ทุกครั้งที่นายไข่ดื่มสุรา จนต้องให้บุตรชายไปพักอาศัยอยู่ที่หอพักใกล้มหาวิทยาลัย เพื่อหลีกเลี่ยงการพบเจอพฤติกรรมของนายไข่ และนางไก่อต้องไปนอนพักอาศัยกับญาติและเพื่อนบ้านทุกคืน โดยนายไข่ก็ติดตามไปด่าทอที่หน้าบ้านของญาติและเพื่อนบ้านเป็นประจำจากการกระทำของนายไข่ทำให้นางไก่อมีความหวาดระแวง ไม่กล้าที่จะกลับเข้าบ้าน เพราะไม่อยากจะเผชิญหน้ากับนายไข่ เนื่องจากเกรงว่าจะเกิดอันตรายหากยังต้องพักอาศัยอยู่ในบ้านหลังเดียวกัน ทำให้ไม่สามารถใช้ชีวิตได้ตามปกติสุข รวมทั้งทำให้นางไก่อไม่อยากจะกลับเข้ามาพักอาศัยที่บ้าน โดยนางไก่อได้ไปลงบันทึกประจำวันไว้เป็นหลักฐานจำนวน 2 ฉบับ

1.2 สาเหตุการกระทำความรุนแรงในครอบครัว

พฤติกรรมการณ์ติดสุรา

1.3 การดำเนินการช่วยเหลือกรณีความรุนแรงในครอบครัว

1) การรับแจ้งเหตุและการสอบข้อเท็จจริง

เมื่อวันที่ 4 สิงหาคม 2566 ศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัว จังหวัดนครนายก ได้รับแจ้งจากเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรบ้านนา กรณีหญิงถูกสามีเมาสุราอาละวาดเป็นประจำจนไม่สามารถดำเนินชีวิตได้ตามปกติสุข

สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครนายก มอบหมายให้เจ้าหน้าที่ศูนย์ปฏิบัติการฯ ดำเนินการลงพื้นที่สอบข้อเท็จจริงและให้ความช่วยเหลือผู้ประสบปัญหาความรุนแรงในครอบครัว เมื่อวันที่ 4 สิงหาคม 2566

2) การคุ้มครองสวัสดิภาพ

สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครนายก ได้ให้คำแนะนำปรึกษาแนวทางการให้ความช่วยเหลือ ตาม พ.ร.บ.คุ้มครองผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 พร้อมทั้งแนะนำสิทธิการร้องขอคำสั่งคุ้มครองสวัสดิภาพ ตาม พ.ร.บ.ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 โดยผู้ถูกกระทำมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัวเป็นผู้ยื่นคำร้องคุ้มครองสวัสดิภาพแทน และศาลออกคำสั่งคุ้มครองสวัสดิภาพ เมื่อวันที่ 25 ตุลาคม 2566

3) การติดตาม

สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครนายก ได้ติดตามเยี่ยมประเมินครอบครัว เพื่อวางแผนให้การช่วยเหลือคุ้มครองสวัสดิภาพตามคำสั่งศาลระยะเวลา 6 เดือน และเฝ้าระวังป้องกันการกระทำความรุนแรงซ้ำ

2. กรณีตัวอย่างที่ 2 : สามีถูกภรรยา ช่มชู้ ทำร้ายร่างกายและจิตใจ

2.1 สถานการณ์ความรุนแรง

นายเอ (สามี) อายุ 58 ปี จดทะเบียนสมรสกับนางบี (ภรรยา) อายุ 48 ปี มาเป็นระยะเวลา 28 ปี มีบุตรร่วมกัน 3 คน นายเอประกอบอาชีพค้าขาย นางบีไม่ได้ประกอบอาชีพ ระหว่างที่อยู่กินกัน นางบีมีพฤติกรรมทำร้ายร่างกาย ดุด่า พุดจาหยาบคายกับนายเอมาโดยตลอด เมื่อวันที่ 10 สิงหาคม 2566 นายเอถูกนางบีทำร้ายร่างกายโดยใช้ปลั๊กตักน้ำแข็งจะตีที่บริเวณศีรษะของนายเอ แต่นายเอเอามือรับไว้จึงได้รับบาดเจ็บที่มือข้างซ้าย นายเอจึงได้เดินทางไปร้องทุกข์ดำเนินคดีกับนางบีที่สถานีตำรวจภูธรเมืองสุราษฎร์ธานี หลังจากนั้นนายเอร้องทุกข์ดำเนินคดี นางบียังคงทำร้ายร่างกายทุบตี ดุด่าด้วยถ้อยคำหยาบคาย และบังคับเอาเงินจากนายเอเพื่อนำไปซื้อหวย นางบีเคยเข้ารับการรักษาที่คลินิกจิตเวช โรงพยาบาลองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี แต่ไม่ยอมเข้ารับการรักษาอาการป่วยที่โรงพยาบาลฯ นายเอมีความวิตกกังวลและหวาดกลัวว่าจะโดนทำร้ายร่างกายจนได้รับอันตรายต่อชีวิต

2.2 สาเหตุการกระทำความรุนแรงในครอบครัว

บันดาลโทสะ และอาการทางจิตเวช

2.3 การดำเนินการช่วยเหลือกรณีความรุนแรงในครอบครัว

1) การรับแจ้งเหตุและการสอบข้อเท็จจริง

เมื่อวันที่ 15 กันยายน 2566 สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้รับการประสานจากสถานีตำรวจภูธรเมืองสุราษฎร์ธานี แจ้งข้อมูลผู้เสียหายเพื่อเข้ารับการคุ้มครองสวัสดิภาพ โดยให้ดำเนินการสอบข้อเท็จจริง กรณี สามีถูกภรรยา ช่มชู้ ทำร้ายร่างกายและจิตใจ

สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดสุราษฎร์ธานี มอบหมายให้เจ้าหน้าที่ศูนย์ปฏิบัติการฯ นักพัฒนาสังคม ดำเนินการลงพื้นที่สอบข้อเท็จจริงและให้ความช่วยเหลือผู้ประสบปัญหาความรุนแรงในครอบครัว พร้อมทั้งแจ้งสิทธิตาม พ.ร.บ.คุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 แจ้งสิทธิการยื่นคำร้องขอคุ้มครองสวัสดิภาพ ตาม พ.ร.บ.ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 และจัดให้ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวได้รับคำปรึกษาแนะนำจากนักสังคมสงเคราะห์ สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดสุราษฎร์ธานี เมื่อวันที่ 21 กันยายน 2566

2) การคุ้มครองสวัสดิภาพ

สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดสุราษฎร์ธานี จัดให้ผู้ถูกกระทำขอรับการคุ้มครองสวัสดิภาพ โดยสำนักงานอัยการคดีเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสุราษฎร์ธานี พิจารณาดำเนินการตามกระบวนการคุ้มครองสวัสดิภาพให้แก่ผู้ถูกกระทำ โดยยื่นคำร้องขอคุ้มครองสวัสดิภาพต่อศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้มีคำสั่งคุ้มครองสวัสดิภาพ เมื่อวันที่ 22 พฤศจิกายน 2566 เป็นระยะเวลา 6 เดือน โดยศาลได้ให้ผู้ถูกกล่าวหาเข้ารับการตรวจรักษาจากแพทย์ และเข้ารับคำปรึกษาแนะนำจากศูนย์ให้คำปรึกษาแนะนำของศาลนี้

3) การติดตามผล

สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้ดำเนินการติดตามกำกับดูแลให้ผู้ถูกกล่าวหาปฏิบัติตามคำสั่งคุ้มครองสวัสดิภาพ และการเข้ารับการตรวจรักษาจากแพทย์ พร้อมรายงานผลการติดตามการปฏิบัติตามคำสั่งคุ้มครองสวัสดิภาพให้ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสุราษฎร์ธานีทราบทุก 2 เดือน

3. กรณีตัวอย่างที่ 3 : อดีตสามีทำร้ายร่างกายอดีตภรรยา

3.1 สถานการณ์ความรุนแรง

นางไก่ (ภรรยา) และนายไข่ (สามี) จดทะเบียนสมรสและอยู่ร่วมกันมาตั้งแต่ปี 2537 มีบุตรด้วยกัน 3 คน ต่อมาปี 2555 ทั้งสองคนได้จดทะเบียนหย่า เนื่องจากระยะหลังมักมีปัญหาทะเลาะวิวาทกันบ่อยครั้ง เนื่องจากนายไข่มีพฤติกรรมคบหาหญิงอื่น ติดการพนัน ไม่ได้ช่วยนางไก่ประกอบอาชีพและเลี้ยงดูบุตร จึงทะเลาะวิวาทกันและมักตบตีทำร้ายร่างกายนางไก่ เมื่อแยกทางกันนายไข่ได้กลับไปอยู่บ้านตนเองที่จังหวัดหนึ่งในภาคใต้ ต่อมาปี 2566 บุตรชายคนเล็กได้ติดต่อให้นายไข่ (บิดา) มางานบวชของตนเอง แต่เมื่อเสร็จงานแล้วนายไข่ไม่ยอมกลับบ้าน และยังไม่พอใจเมื่อนางไก่แจ้งให้ออกจากบ้าน ต่อมาในวันที่ 19 มิถุนายน 2566 นายไข่แสดงพฤติกรรมหึงหวง หาเรื่องทะเลาะวิวาท ทำร้ายร่างกายจนนางไก่ได้รับบาดเจ็บเป็นรอยฟกช้ำที่ปาก ตบตีที่ศีรษะ ดึงผม ทำให้นางไก่เกิดความหวาดกลัว นางไก่เข้ารับการรักษาตัวที่โรงพยาบาล และได้เดินทางไปร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนที่สถานีตำรวจภูธรเมืองราชบุรี พร้อมเข้าร้องขอรับการคุ้มครองสวัสดิภาพต่อศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดราชบุรี โดยศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดราชบุรี ดำเนินการเจรจาไกล่เกลี่ยและมีคำสั่งคุ้มครองสวัสดิภาพเป็นระยะเวลา 6 เดือน

3.2 สาเหตุการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว

พฤติกรรมหึงหวง และติดการพนัน

3.3 การดำเนินการช่วยเหลือกรณีความรุนแรงในครอบครัว

1) การรับแจ้งเหตุและการสอบข้อเท็จจริง

วันที่ 3 สิงหาคม 2566 สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดราชบุรี ได้รับการประสานจากศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดราชบุรี ขอให้สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดราชบุรี ติดตามกำกับดูแลให้ผู้ถูกกล่าวหาปฏิบัติตามคำสั่งศาล และให้รายงานศาลทราบภายใน 3 เดือนต่อครั้ง

พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดราชบุรี ได้มอบให้เจ้าหน้าที่ศูนย์ปฏิบัติการ เพื่อป้องกันการกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ประสานผู้ถูกกระทำเพื่อดำเนินการสอบข้อเท็จจริง และให้คำปรึกษาแนะนำเบื้องต้น พร้อมทั้งกำกับติดตามการปฏิบัติตามคำสั่งศาลเป็นระยะ

2) การคุ้มครองสวัสดิภาพ

สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดราชบุรี ได้ประสานเครือข่าย ในระดับพื้นที่ช่วยเฝ้าระวัง ป้องกันการเกิดเหตุการณ์การกระทำความรุนแรงซ้ำ และประสานผู้ถูกกระทำ เพื่อลงพื้นที่เยี่ยมบ้านติดตามสถานการณ์การปฏิบัติตามคำสั่งศาล

3) การติดตามผล

สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดราชบุรี ได้ดำเนินการติดตามกำกับดูแล ให้ผู้ถูกกล่าวหาปฏิบัติตามคำสั่งคุ้มครองสวัสดิภาพเป็นระยะ พร้อมรายงานผลการติดตามการปฏิบัติตามคำสั่งคุ้มครอง สวัสดิภาพให้ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดราชบุรีทราบทุก 3 เดือน

4. กรณีตัวอย่างที่ 4 : กรณีข่าวพ่อฆ่าตัวตายต่อหน้าลูกประชดกรรยา

4.1 สถานการณ์ความรุนแรง

ผู้ถูกกระทำ (ภรรยา) อายุ 37 ปี มีโรคประจำตัวคือโรคหัวใจ ไม่ได้ประกอบอาชีพ และผู้กระทำ (สามี) อายุ 42 ปี ประกอบอาชีพขับรถแท็กซี่ ทั้งสองอยู่กินด้วยกันฉันสามีภรรยาโดยจดทะเบียนสมรส มีบุตรด้วยกัน 2 คน คือ เด็กหญิงบี อายุ 5 ปี และเด็กหญิงซี อายุ 3 ปี (อยู่ในความดูแลของย่า) และในบ้าน ยังมีเด็กหญิงเอ อายุ 9 ปี บุตรของผู้กระทำกับอดีตภรรยาอาศัยอยู่ด้วยกัน

เดิมผู้ถูกกระทำประกอบอาชีพพนักงานอาบอบนวด แต่เมื่อคบหากับผู้กระทำจึงเลิกทำงาน ที่อาบอบนวด ในระหว่างที่คบหากันมาเป็นระยะเวลา 8 ปี ผู้กระทำเป็นคนอารมณ์ฉุนเฉียว โมโหง่าย มีพฤติกรรม เล่นการพนันออนไลน์ ใช้สารเสพติด (ยาบ้า) ทำร้ายร่างกายผู้ถูกกระทำและบังคับให้ผู้ถูกกระทำขายบริการทางเพศ และบังคับให้ผู้ถูกกระทำมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนบ้านโดยผู้กระทำจะคอยเฝ้าบริเวณรอบบ้านในขณะที่มีเพศสัมพันธ์ หากไม่ทำตามที่ผู้กระทำสั่งผู้กระทำจะทำร้ายร่างกายผู้ถูกกระทำ โดยวิธีการกระชากผมฟาดลงกับพื้นหรือสิ่งของ เตะต่อยตามร่างกาย และกระแทกหน้าอก และหลังจากทำร้ายร่างกายเสร็จแล้ว ผู้กระทำจะบังคับให้ผู้ถูกกระทำ ใช้จ่ายสารเสพติด (ยาบ้า) เพื่อลดอาการเจ็บปวดตามร่างกาย โดยผู้ถูกกระทำจะถูกกระทำแบบนี้เป็นประจำ วันที่ 7 พฤศจิกายน 2565 ผู้กระทำให้ผู้ถูกกระทำไปส่งบุตรที่โรงเรียน แต่เนื่องจากผู้ถูกกระทำมีอาการเจ็บปวด บาดแผลตามร่างกายจึงได้ปฏิเสธ ผู้กระทำเกิดความไม่พอใจจึงข่มขู่ว่าหากไม่ไปส่งบุตรที่โรงเรียนจะทำร้ายร่างกาย ผู้ถูกกระทำเกิดความหวาดกลัวจึงไปส่งบุตรที่โรงเรียนตามปกติ หลังจากส่งบุตรที่โรงเรียนเสร็จ ผู้ถูกกระทำหลบหนีไป ขอความช่วยเหลือจากเพื่อน โดยยืมโทรศัพท์ของเพื่อนโทรศัพท์ติดต่อกับบิดาและมารดาที่อยู่จังหวัดเชียงราย เพื่อให้โอนเงินเป็นค่าเดินทางกลับภูมิลำเนา หลังจากที่ผู้กระทำทราบว่าผู้ถูกกระทำหนีออกจากบ้าน ผู้กระทำเดินทาง ไปที่จังหวัดเชียงราย เพื่อขอคืนดีกับผู้ถูกกระทำ แต่ผู้กระทำไม่เจอผู้ถูกกระทำ ผู้กระทำจึงมีพฤติกรรมคุกคาม ครอบครัวของผู้ถูกกระทำ บุกรุกเข้าไปในบ้านยายของผู้ถูกกระทำ และบังคับให้นางสาวดี อายุ 16 ปี ซึ่งเป็นบุตร ของผู้ถูกกระทำกับอดีตสามี ขึ้นรถแท็กซี่ไปกับผู้กระทำ โดยอ้างว่าจะพาไปตามหาผู้ถูกกระทำ เมื่อเดินทางถึงปั้มน้ำมัน แห่งหนึ่ง นางสาวดี จึงไปขอความช่วยเหลือกับพนักงานปั้มน้ำมัน จนสามารถหนีออกมาได้และเข้าแจ้งความดำเนินคดี กับผู้กระทำ และเมื่อวันที่ 11 มกราคม 2566 ผู้กระทำได้ต้อน้ำยาล้างห้องน้ำ เพื่อฆ่าตัวตายต่อหน้าบุตร โดยให้เด็กหญิงเอ โทรศัพท์ไปขอความช่วยเหลือกับผู้ถูกกระทำ และขอให้ผู้ถูกกระทำกลับมาอยู่ด้วยกัน การกระทำของผู้กระทำ ทำให้ผู้ถูกกระทำต้องการจดทะเบียนหย่าและต้องการนำเด็กหญิงเอ (บุตรของผู้กระทำกับอดีตภรรยา) และเด็กหญิงบี ไปอยู่ในความดูแล

4.2 สาเหตุการกระทำความรุนแรงในครอบครัว

อารมณ์รุนแรง ควบคุมอารมณ์ตนเองได้ยาก การใช้อำนาจเหนือกว่า มีประวัติการใช้สารเสพติดประเภทยาบ้า (Methamphetamine) และติดการพนันออนไลน์

4.3 การดำเนินการช่วยเหลือกรณีความรุนแรงในครอบครัว

1) การรับแจ้งเหตุและการสอบข้อเท็จจริง

ตามรายงานข่าว เดลินิวส์ออนไลน์ เมื่อวันที่ 11 มกราคม 2566 กรณีการกระทำความรุนแรงในครอบครัว ศูนย์ปฏิบัติการกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว มอบหมายให้เจ้าหน้าที่ศูนย์ปฏิบัติการฯ ดำเนินการช่วยเหลือคุ้มครองสวัสดิภาพตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550

เจ้าหน้าที่ศูนย์ปฏิบัติการฯ ร่วมกับเจ้าหน้าที่บ้านพักเด็กและครอบครัวกรุงเทพมหานคร และเจ้าหน้าที่มูลนิธิพิณนาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี ลงพื้นที่สอบข้อเท็จจริง ณ สถานีตำรวจนครบาลเทียนทะเล

เจ้าหน้าที่ศูนย์ปฏิบัติการฯ ลงพื้นที่สอบถามข้อเท็จจริงผู้ถูกกระทำ ณ บ้านพักเด็กและครอบครัวกรุงเทพมหานคร เนื่องจากผู้ถูกกระทำทราบว่า เด็กหญิงเอและเด็กหญิงบีเข้ารับการคุ้มครองสวัสดิภาพที่บ้านพักเด็กและครอบครัวฯ จึงเดินทางมาจากจังหวัดเชียงราย เพื่ออยู่กับบุตรทั้งสองคนในบ้านพักเด็กและครอบครัวฯ

2) การคุ้มครองสวัสดิภาพ

เจ้าหน้าที่ศูนย์ปฏิบัติการฯ ร่วมกับเจ้าหน้าที่บ้านพักเด็กและครอบครัวกรุงเทพมหานคร และเจ้าหน้าที่มูลนิธิพิณนาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี ลงพื้นที่สอบข้อเท็จจริง ณ สถานีตำรวจนครบาลเทียนทะเล เพื่อพูดคุยและวางแผนการดูแลเด็ก จากการประเมินความพร้อมของบิดาในการดูแลเด็ก พบว่า บิดามีภาวะเครียด และมีความเสี่ยงที่จะทำให้เด็กได้รับอันตรายต่อร่างกายและจิตใจ เคยมีประวัติการใช้สารเสพติดและคดีกรรโชกทรัพย์ เจ้าหน้าที่บ้านพักเด็กฯ จึงได้รับตัวเด็กหญิงเอและเด็กหญิงบีเข้ารับการคุ้มครองสวัสดิภาพเป็นการชั่วคราว ณ บ้านพักเด็กและครอบครัวกรุงเทพมหานคร ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546

เจ้าหน้าที่ศูนย์ปฏิบัติการฯ ลงพื้นที่สอบข้อเท็จจริงผู้ถูกกระทำ ณ บ้านพักเด็กและครอบครัวกรุงเทพมหานคร พร้อมทั้งแจ้งสิทธิตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 แจ้งสิทธิการยื่นคำร้องขอคุ้มครองสวัสดิภาพตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัว และวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553

เจ้าหน้าที่ศูนย์ปฏิบัติการฯ ร่วมกับเจ้าหน้าที่บ้านพักเด็กฯ ไกล่เกลี่ยกรณีการจดทะเบียนหย่า พบว่า ผู้กระทำไม่ยินยอมหย่ากับผู้ถูกกระทำ แต่ผู้กระทำประสงค์ให้เด็กหญิงเอ อายุ 9 ปี และเด็กหญิงบี อายุ 5 ปี อยู่ในความดูแลของผู้ถูกกระทำ โดยอนุญาตให้ผู้กระทำไปเยี่ยมบุตรทั้ง 2 คน ได้ตามสมควร และผู้กระทำต้องไม่กระทำความรุนแรงต่อผู้ถูกกระทำและบุตรทั้ง 2 คน โดยมีการทำบันทึกข้อตกลงพร้อมทั้งลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน และได้ลงบันทึกประจำวันไว้เป็นหลักฐานที่สถานีตำรวจนครบาลพญาไท

วันที่ 31 มกราคม 2566 เจ้าหน้าที่ศูนย์ปฏิบัติการฯ ลงพื้นที่ ณ ศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง เพื่อนำผู้ถูกกระทำยื่นคำร้องขอคุ้มครองสวัสดิภาพ (คส. 1) และยื่นคำร้องขอคุ้มครองสวัสดิภาพกรณีฉุกเฉิน (คส. 3) โดยศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง พิจารณาแล้วเห็นสมควรแล้วว่ามีเหตุจำเป็นจึงมีคำสั่งคุ้มครองสวัสดิภาพในกรณีฉุกเฉิน นับแต่วันที่ 31 มกราคม 2566 จนถึงวันที่ 31 กรกฎาคม 2566 หรือจนกว่าศาลจะมีคำสั่งเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างอื่น

3) การติดตาม

เจ้าหน้าที่ศูนย์ปฏิบัติการฯ เข้าร่วมประชุมทีมสหวิชาชีพเพื่อวางแผนการให้ความช่วยเหลือกรณีผู้ถูกกระทำประสงค์กลับไปพักอาศัยที่บ้านที่จังหวัดเชียงราย ร่วมกับเจ้าหน้าที่บ้านพักเด็กและครอบครัว

กรุงเทพมหานคร เจ้าหน้าที่สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดเชียงราย เจ้าหน้าที่ศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันความรุนแรงในครอบครัวจังหวัดเชียงราย เจ้าหน้าที่บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดเชียงราย และเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลรามาริบัติ ผ่านระบบการประชุมออนไลน์ (Google Meet)

เดือนมีนาคม 2566 เจ้าหน้าที่ศูนย์ปฏิบัติการฯ ได้รับการประสานจากเจ้าหน้าที่บ้านพักเด็กและครอบครัวกรุงเทพมหานคร แจ้งว่า ผู้ถูกกระทำและบุตรทั้ง 2 คน ได้กลับไปอาศัยอยู่ร่วมกันกับผู้กระทำแล้ว โดยมีการทำบันทึกข้อตกลงก่อนการกลับไปอยู่ร่วมกัน

5. กรณีตัวอย่างที่ 5 : กรณีบุตรถูกบิดาทำร้ายร่างกาย

5.1 สถานการณ์ความรุนแรง

ผู้ถูกกระทำคบหากับผู้กระทำตั้งแต่ปี 2548 มีบุตรร่วมกัน 3 คน คือ เด็กหญิงหนึ่ง อายุ 12 ปี เด็กชายสอง อายุ 9 ปี และเด็กหญิงสาม อายุ 8 ปี ไม่ได้จดทะเบียนสมรสและไม่เคยอยู่ร่วมกันเป็นครอบครัว เนื่องจากมารดาของผู้กระทำไม่ยอมรับผู้ถูกกระทำ อีกทั้งมารดาของผู้กระทำจะแนะนำผู้หญิงอื่นที่ขอให้ผู้กระทำคบหากับมาโดยตลอด ขณะนั้นผู้ถูกกระทำได้อาศัยอยู่กับมารดาที่เขตมีนบุรี ผู้กระทำจะไปหาเป็นครั้งคราว เมื่อปี 2562 ผู้ถูกกระทำประสบปัญหาว่างงาน ไม่มีรายได้ จึงนำบุตรทั้งสามคนมาอาศัยอยู่บ้านมารดาของผู้กระทำชั่วคราว เมื่อผู้กระทำเริ่มประกอบอาชีพขับรถแท็กซี่ จึงมาเช่าห้องอยู่บริเวณใกล้บ้านของมารดาผู้กระทำ และจะเข้าไปเยี่ยมบุตรที่บ้านมารดาของผู้กระทำเป็นประจำ ทำให้ทราบว่า มารดาของผู้กระทำและผู้กระทำได้พาบุตรทั้งสามคน ไปขอเงินจากพระที่วัดใกล้บ้านเป็นประจำ และจะนำเงินมาแบ่งกันใช้จ่ายฟุ่มเฟือย เมื่อปี 2563 ผู้กระทำหึงหวงผู้ถูกกระทำ จึงได้ทะเลาะ ต่ำทอ ทบตี ทำร้ายร่างกายผู้ถูกกระทำ พร้อมกับบังคับให้ผู้ถูกกระทำถอดเสื้อผ้าในที่สาธารณะ เมื่อปี 2564 ผู้กระทำเริ่มทำร้ายร่างกายบุตรทั้งสามคน เนื่องจากไม่เชื่อฟังคำสั่ง นอนตื่นสาย ผลการเรียนลดลง ทำให้ผู้ถูกกระทำทะเลาะกับผู้กระทำเรื่องการเลี้ยงดูบุตร ผู้กระทำได้ใช้มีดจี้ที่บริเวณลำคอ มารดาของผู้กระทำได้เข้ามาห้ามไว้ทัน ผู้ถูกกระทำจึงได้เข้าแจ้งความลงบันทึกประจำวันไว้เป็นหลักฐาน ณ สถานีตำรวจนครบาลบางขุนเทียน จากนั้นผู้ถูกกระทำพาบุตรทั้งสามคนออกมาเช่าห้องอยู่บริเวณใกล้เคียงบ้านผู้กระทำ เนื่องจากไม่ไกลจากโรงเรียนของบุตร บุตรสามารถเดินไปโรงเรียนได้โดยผู้กระทำได้เข้ามาเยี่ยมบุตรทุกวัน วันที่ 8 ธันวาคม 2565 เด็กหญิงหนึ่งได้ไปทำรายงานกลุ่มที่บ้านเพื่อน และกลับเข้าบ้านช่วงเวลาประมาณ 21.00 น. ผู้กระทำเข้าใจว่าเด็กหญิงหนึ่งไปมั่วสุมกับเพื่อนผู้ชายจึงเข้าบ้านไปสอบถามเด็กหญิงหนึ่ง แต่เด็กหญิงหนึ่งได้ลืดอกประตู่ห้องนอนไม่ออกมาพูดคุยกับผู้กระทำทำให้ผู้กระทำมีอาการโมโห และพังประตูห้องนอนเข้าไปทำร้ายร่างกายเด็กหญิงหนึ่ง โดยการใช้อีตบตีบริเวณใบหน้า และหลัง ดึงกระซอกผมอย่างรุนแรง ผู้ถูกกระทำได้นำเด็กหญิงหนึ่งไปแจ้งความลงบันทึกประจำวัน ณ สถานีตำรวจนครบาลบางขุนเทียน

5.2 สาเหตุการกระทำความรุนแรงในครอบครัว

พฤติกรรมอารมณ์โมโหร้าย และความรู้สึกมีอำนาจเหนือกว่า

5.3 การดำเนินการช่วยเหลือกรณีความรุนแรงในครอบครัว

1) การรับแจ้งเหตุและการสอบข้อเท็จจริง

วันที่ 8 ธันวาคม 2565 ศูนย์ช่วยเหลือสังคม ขอความร่วมมือกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว เพื่อพิจารณาให้การช่วยเหลือคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กหญิง กรณีถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว

เจ้าหน้าที่ศูนย์ปฏิบัติการฯ ลงพื้นที่สอบข้อเท็จจริงผู้ถูกกระทำและบุตรทั้งสามคน โดยเด็กหญิงหนึ่งสภาพจิตใจดีขึ้น แต่เมื่อไปโรงเรียนรู้สึกอายเพื่อนที่ผู้กระทำต่ำทอในวันเกิดเหตุ และเด็กทั้งสามคนแจ้งว่า ผู้กระทำมักจะอาละวาด ต่ำทอ ทำร้ายร่างกายทุบตีทั้งสามคนเป็นประจำ เมื่อนอนตื่นสายหรือไปโรงเรียนสาย กลับบ้านผิดเวลา ผลการเรียนลดลง และเมื่อไม่ทำตามคำสั่งของผู้กระทำ

วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2566 ได้รับแจ้งจากผู้ถูกกระทำว่า ผู้กระทำโมโห ต่ำทอและทำร้ายร่างกายเด็กหญิงหนึ่ง เนื่องจากเด็กหญิงหนึ่งกลับบ้านผิดเวลา จึงต้องการร้องขอคุ้มครองสวัสดิภาพต่อศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง

2) การคุ้มครองสวัสดิภาพ

เจ้าหน้าที่ศูนย์ปฏิบัติการฯ และผู้ถูกระทำ เดินทางไปศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง เพื่อยื่นคำร้องคุ้มครองสวัสดิภาพ โดยศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง ได้นัดไต่สวนคำร้องขอคุ้มครองสวัสดิภาพ ในวันที่ 24 เมษายน 2566

วันที่ 24 เมษายน 2566 เจ้าหน้าที่ศูนย์ปฏิบัติการฯ ผู้ถูกระทำ และผู้กระทำเข้ารับการไต่สวนคำร้องขอคุ้มครองสวัสดิภาพ ณ ศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง โดยผู้พิพากษาศาลฯ ได้ไกล่เกลี่ยคู่ความทั้งสองฝ่ายแล้ว และคู่ความทั้งสองสามารถตกลงกันได้ โดยผู้กระทำตกลงจะปฏิบัติตามข้อตกลงท้ายคำร้อง ศาลจึงมีคำสั่งคุ้มครองสวัสดิภาพ ระยะเวลา 6 เดือน

3) การติดตามผล

เจ้าหน้าที่ศูนย์ปฏิบัติการฯ ประสานผู้ถูกระทำทางโทรศัพท์ เพื่อติดตามสถานการณ์ ความรุนแรง และการปฏิบัติตามคำสั่งคุ้มครองสวัสดิภาพของผู้กระทำเป็นระยะ

วันที่ 12 กันยายน 2566 เจ้าหน้าที่ศูนย์ปฏิบัติการฯ ได้รับการประสานทางโทรศัพท์ จากผู้ถูกระทำว่าผู้กระทำฝ่าฝืนคำสั่งคุ้มครองสวัสดิภาพ โดยนำบุตรทั้งสามออกมาจากเคสสถานและนำไปกักขังที่บ้านของมารดาผู้กระทำ เจ้าหน้าที่ศูนย์ปฏิบัติการฯ ได้ให้คำแนะนำในการเข้าแจ้งความที่สถานีตำรวจในพื้นที่ และให้นำเอกสารหลักฐานการแจ้งความพร้อมกับเอกสารคำสั่งคุ้มครองสวัสดิภาพจากศาล มาขอทำคำแถลงต่อศาล ที่ศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง กรณีมีผู้ฝ่าฝืนคำสั่งคุ้มครองสวัสดิภาพ

6. กรณีตัวอย่างที่ 6 : กรณีสามีชาวต่างชาติทำร้ายร่างกายและข่มขู่คุกคามภรรยา

6.1 สถานการณ์ความรุนแรง

นางสาว อ อายุ 29 ปี และนาย ฮ อายุ 43 ปี สัญชาติมัลดีฟส์ อยู่กินกันฉันสามีภรรยา ที่กรุงเทพมหานครโดยไม่ได้จดทะเบียนสมรสตั้งแต่ปี 2559 มีบุตรร่วมกัน 2 คน คือ เด็กหญิง ร อายุ 6 ปี (จดทะเบียนรับรองบุตร) และเด็กชาย ล อายุ 3 ปี (ไม่ได้จดทะเบียนรับรองบุตร) นาย ฮ เป็นบุคคลมีรายได้สูง เนื่องจากประกอบธุรกิจทางด้านการท่องเที่ยวระหว่างประเทศ เป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครอบครัวรวมถึง ค่าเล่าเรียนของบุตร และเงินค่าครองชีพของนางสาว อ แต่นาย ฮ มีพฤติกรรมครอบงำทางด้านการคิด และการกระทำของนางสาว อ โดยจำกัดเสรีภาพเกินสมควรกว่าเหตุ เช่น ห้ามมิให้นางสาว อ ไปพบปะสังสรรค์ กับเพื่อน ห้ามนางสาว อ ไปประกอบอาชีพตามความประสงค์ของนางสาว อ จนนำไปสู่การทะเลาะเบาะแว้ง และถูกทำร้ายร่างกาย โดยมีหลายครั้งที่นางสาว อ ทราบว่า นาย ฮ มีการพูดคุยในเชิงขู่สาบกับหญิงอื่น เมื่อนางสาว อ ได้สอบถามนาย ฮ ถึงเรื่องราวดังกล่าว นาย ฮ จะทำร้ายร่างกายนางสาว อ โดยการตบและ ใช้เล็บจิกที่ใบหน้าทำให้เกิดบาดแผลที่ใบหน้าของนางสาว อ หรือเหตุการณ์ครั้งที่นางสาว อ ได้แจ้งนาย ฮ ว่าจะไปสัมภาษณ์งานตำแหน่งพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน แต่นาย ฮ ไม่ยินยอม ได้ใช้ผ้าเกลียวขูดน้ำ ซึ่งมีคมกริดไปที่ใบหน้าและมือขวาของนางสาว อ ทำให้มีบาดแผลบริเวณใบหน้าและมือขวา ล่าสุด นาย ฮ และนางสาว อ ได้ทะเลาะวิวาทกันยามวิกาล นาย ฮ ได้เรียกเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยประจำอาคารชุด และเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจนครบาลปากคลองสาน ให้นำตัวนางสาว อ ออกไปจากห้องอาคารชุด เจ้าหน้าที่ตำรวจจึงได้ให้นางสาว อ และเด็กชาย ล ออกจากห้องอาคารชุดไปพักอาศัยที่อื่นเป็นการชั่วคราว วันต่อมา นาย ฮ ได้ติดต่อให้นางสาว อ มาเก็บเสื้อผ้าออกไปจากที่พัก แต่เมื่อไปถึงนาย ฮ ได้เดินเข้ามาเยี่ยงตัวเด็กชาย ล ไปจากการที่นางสาว อ ถูกนาย ฮ ทำร้ายร่างกาย ต่ำทอ พุดจาตุถุคณนางสาว อ ทำให้นางสาว อ ต้องการที่จะนำเด็กชาย ล มาเลี้ยงดูเอง และขอเลิกอยู่กับฝ่ายชายด้วยดี ไม่ต้องการให้มาตามรังควาน ข่มขู่ ข่มเหงกันอีก

หลังจากนางสาว อ เข้ามาขอรับความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ศูนย์ปฏิบัติการฯ นาย ฮ ได้ติดต่อมาหานางสาว อ โดยอ้างว่าเด็กชาย ล มีอาการป่วย ไข้ขึ้น ต้องการให้นางสาว อ มาดูแลบุตร แต่เมื่อเดินทางมาถึงบริเวณลานจอดรถของอาคารชุด นาย ฮ ได้นำเจ้าหน้าที่ตำรวจจากสถานีตำรวจนครบาลสำหรับ และสถานีตำรวจนครบาลปากคลองสานจำนวนหลายนาย แจ้งขอควบคุมตัวนางสาว อ เพื่อไปรักษาอาการทางจิตเวช โดยนาย ฮ อ้างว่า นางสาว อ มีอาการคล้ายผู้ป่วยทางจิตประสาท ซึ่งมีภาวะอันตราย โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติสุขภาพจิต พ.ศ. 2551 ด้วยความตกใจนางสาว อ จึงโวยวาย ขัดขืนเจ้าหน้าที่ตำรวจและพยายามวิ่งหนีเนื่องจากหวาดกลัวเป็นอย่างมาก นางสาว อ ได้พยายามแจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจว่าไม่ได้เป็นผู้ป่วย

ซึ่งมีภาวะอันตราย โดยได้รับการวินิจฉัยโดยแพทย์จากสถาบันจิตเวชศาสตร์สมเด็จเจ้าพระยาแล้ว พร้อมแสดงใบรับรองแพทย์ให้ดูแต่ไม่มีใครสนใจ นางสาว อ จึงถูกควบคุมตัวไปยังสถาบันจิตเวชศาสตร์สมเด็จเจ้าพระยา และทำให้นางสาว อ ต้องเข้ารับการรักษเป็นผู้ป่วยในที่โรงพยาบาลและถูกมัดมือมัดเท้ากับเตียง เป็นระยะเวลา 1 คืน ซึ่งแพทย์วินิจฉัยว่า นางสาว อ สงสัยว่ามีภาวะซึมเศร้าเช่นเดิม ในวันรุ่งขึ้นเจ้าหน้าที่ศูนย์ปฏิบัติการฯ พร้อมด้วยพี่สาวของนางสาว อ จึงได้ไปรับตัวนางสาว อ ออกจากสถาบันจิตเวชศาสตร์สมเด็จเจ้าพระยา นางสาว อ รู้สึกว่าถูกกลั่นแกล้งจากนาย ฮ จึงเข้าร้องทุกข์ดำเนินคดีนาย ฮ ในข้อหาแจ้งความอันเป็นเท็จต่อพนักงานสอบสวน ณ สถานีตำรวจนครบาลสำหล่ม โดยเดินทางไปพร้อมกับพี่สาวและเจ้าหน้าที่ศูนย์ปฏิบัติการฯ

6.2 สาเหตุการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว

หึงหวง และความรู้สึกมีอำนาจเหนือกว่า

6.3 การดำเนินการช่วยเหลือกรณีความรุนแรงในครอบครัว

1) การรับแจ้งเหตุและการสอบข้อเท็จจริง

วันที่ 11 มิถุนายน 2566 ศูนย์ช่วยเหลือสังคม ขอความร่วมมือกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว เพื่อพิจารณาให้การช่วยเหลือคุ้มครองสวัสดิภาพนางสาว อ อายุ 29 ปี กรณีถูกสามีทำร้ายร่างกาย

ผู้ถูกกระทำได้เข้าพบเจ้าหน้าที่ศูนย์ปฏิบัติการฯ เพื่อให้ข้อเท็จจริงของความรุนแรงในครอบครัว ณ ห้องให้คำปรึกษา ชั้น 14 กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว เจ้าหน้าที่ศูนย์ปฏิบัติการฯ สังเกตเห็นอาการกระวนกระวาย หวาดระแวง เล่าข้อเท็จจริงด้วยความหวาดกลัวของผู้ถูกกระทำ จึงได้นัดหมายผู้ถูกกระทำเข้ารับการตรวจประเมินสภาพจิตใจ ณ สถาบันจิตเวชศาสตร์สมเด็จเจ้าพระยา โดยจิตแพทย์วินิจฉัยว่าผู้ถูกกระทำสงสัยว่ามีภาวะซึมเศร้า จึงได้ให้ยามาเพื่อรับประทานและติดตามดูอาการต่อไป นอกจากนี้ผู้ถูกกระทำต้องการที่จะยื่นคำร้องขอคุ้มครองสวัสดิภาพ ซึ่งเจ้าหน้าที่ศูนย์ปฏิบัติการฯ จะดำเนินการช่วยจัดทำคำร้องขอคุ้มครองสวัสดิภาพให้ต่อไป

2) การคุ้มครองสวัสดิภาพ

วันที่ 9 สิงหาคม 2566 เจ้าหน้าที่ศูนย์ปฏิบัติการฯ และผู้ถูกกระทำ เดินทางไปศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง เพื่อยื่นคำร้องคุ้มครองสวัสดิภาพ โดยศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง ได้นัดไต่สวนคำร้องขอคุ้มครองสวัสดิภาพ ในวันที่ 11 กันยายน 2566 ซึ่งผู้กระทำได้แต่งตั้งทนายความและยื่นคำคัดค้านเข้ามาในคดีศาล เห็นควรให้เลื่อนนัดไต่สวนคำร้องคุ้มครองสวัสดิภาพออกไปอีกนัดหนึ่ง เป็นวันที่ 24 ตุลาคม 2566

วันที่ 24 ตุลาคม 2566 ศาลพิจารณาเห็นว่าในคดีนี้มีความเกี่ยวข้องกับบุตรผู้เยาว์ของคู่ความ จึงเห็นสมควรให้คู่ความทั้งสองฝ่ายไปให้ถ้อยคำต่อผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร ภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งในวันนี้ ทั้งนี้ นัดไต่สวนคำร้องคุ้มครองสวัสดิภาพเป็นวันที่ 12 ธันวาคม 2566

วันที่ 12 ธันวาคม 2566 เจ้าหน้าที่ศูนย์ปฏิบัติการฯ ผู้ถูกกระทำพร้อมทนายความ และผู้กระทำพร้อมทนายความ เข้ารับการไต่สวนคำร้องขอคุ้มครองสวัสดิภาพ ณ ศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง โดยผู้พิพากษาศาลฯ ให้ออพงคำสั่งของศาล ในวันที่ 14 ธันวาคม 2566

วันที่ 14 ธันวาคม 2566 ศาลได้พิจารณาตามหลักฐานและการเบิกความของคู่ความ ประกอบรายงานสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร เห็นว่าสมควรมีคำสั่งคุ้มครองสวัสดิภาพเป็นระยะเวลา 6 เดือน โดยให้คำสั่งมีผลนับตั้งแต่วันที่ 12 ธันวาคม 2566

3) การติดตามผล

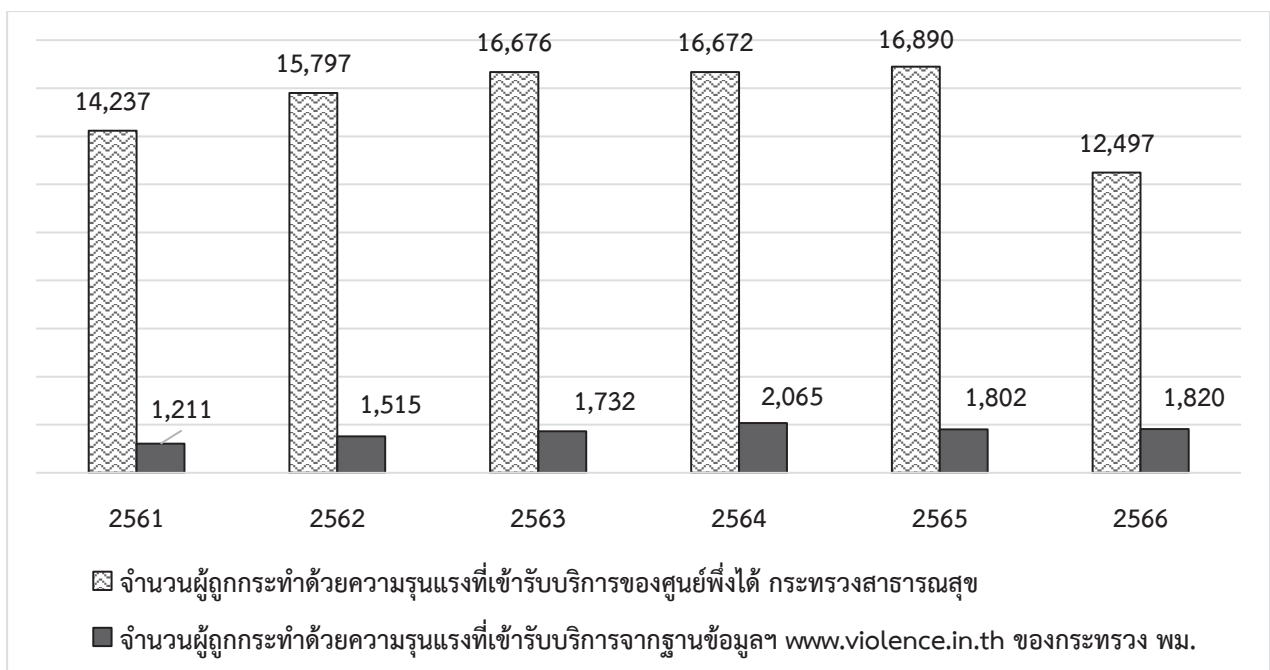
เจ้าหน้าที่ศูนย์ปฏิบัติการฯ ประสานผู้ถูกกระทำทางโทรศัพท์ เพื่อติดตามสถานการณ์ความรุนแรง และสอบถามผลเรื่องการดำเนินคดี แต่ผู้ถูกกระทำแจ้งว่า ได้รับความคุ้มครองจากศาลแล้ว จึงไม่ประสงค์ขอรับความช่วยเหลือจากศูนย์ปฏิบัติการฯ อีก เจ้าหน้าที่ศูนย์ปฏิบัติการฯ จึงยุติการให้บริการ

1.2.4 ปัญหา/อุปสรรคในการดำเนินงาน

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ในฐานะหน่วยงานหลักในการขับเคลื่อนการคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและสถานการณ์ทางสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้การแก้ไขปัญหาเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ โดยการเสริมสร้างศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัวและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ในการสนับสนุนการดำเนินงานและการบังคับให้เป็นไปตามกฎหมายของพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานสอบสวน และศาล รวมทั้งรวบรวม ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติตามนโยบายและแผนปฏิบัติการ ดังนั้น ศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัวจึงมีหน้าที่แจ้งข้อเท็จจริงเกี่ยวกับอายุ ประวัติ ความประพฤติ สุขภาพกายและจิตใจของผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว สมาชิกในครอบครัว มูลเหตุที่ก่อให้เกิดการกระทำความรุนแรง หรือข้อเท็จจริงอื่นใด รวมถึงบันทึกข้อมูลลงระบบข้อมูลความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th แต่เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบข้อมูลด้านความรุนแรงจากระบบข้อมูลของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง พบว่า เหตุการณ์ความรุนแรงหรือผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงมีจำนวนน้อยกว่าอย่างชัดเจน ซึ่งเห็นได้จากการเปรียบเทียบข้อมูลสถานการณ์ด้านความรุนแรง ระหว่างข้อมูลของศูนย์พึ่งได้ กระทรวงสาธารณสุข และข้อมูลจากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th ดังนี้

แผนภูมิที่ 17 แผนภูมิแสดงข้อมูลเปรียบเทียบสถานการณ์ด้านความรุนแรง

จากแผนภูมิที่ 17 สรุปข้อมูลเหตุการณ์ความรุนแรงของ 2 หน่วยงาน ได้แก่ ศูนย์พึ่งได้ กระทรวงสาธารณสุข และระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th ตั้งแต่ปี 2561 - 2566 ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างข้อมูลผู้ถูกระทำความรุนแรงที่เข้ารับบริการของศูนย์พึ่งได้ โรงพยาบาลในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขกับข้อมูลผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวจากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th ของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยในปี 2566 ความแตกต่างระหว่างข้อมูลของทั้งสองหน่วยงาน มีอัตราส่วน 5.86 ต่อ 1 เนื่องจากผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวที่เข้าสู่กระบวนการช่วยเหลือดูแลเบื้องต้นของศูนย์พึ่งได้ โรงพยาบาลในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข บางราย/บางกรณี ไม่ได้เข้าสู่กระบวนการคุ้มครองช่วยเหลือของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ส่งผลให้จำนวนข้อมูลของทั้งสองหน่วยงานมีความแตกต่างกัน ทั้งนี้ จำนวนผู้ถูกระทำความรุนแรง

ที่เข้ารับบริการของศูนย์พึ่งได้ กระทรวงสาธารณสุข จากตารางที่ 1 ในหน้าที่ 5 เป็นจำนวนผู้ถูกกระทำ ความรุนแรงทั้งภายในและภายนอกครอบครัว จึงมีจำนวนที่แตกต่างกันเมื่อเทียบกับข้อมูลผู้ถูกกระทำ ด้วยความรุนแรงในครอบครัว จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th ที่เก็บข้อมูลเฉพาะ ความรุนแรงภายในครอบครัวเท่านั้น และมีระบบฐานข้อมูลใหม่ที่เริ่มจัดเก็บใน ปี พ.ศ. 2566 ผ่านระบบการ คุ้มครองช่วยเหลือเด็ก สตรี และผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว (evcis.org) จากตารางที่ 96 ในหน้าที่ 68 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงทั้งหมด มีผู้ใช้บริการผ่าน ระบบ evcis จำนวน 200 ราย และจากตารางที่ 97 หน้าที่ 68 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว มีผู้ใช้บริการผ่านระบบ evcis จำนวน 179 ราย ซึ่งเป็นกรณีที่ขอรับบริการเฉพาะขอคำปรึกษาเท่านั้น จึงไม่สามารถ นำจำนวนดังกล่าวรวมกับจำนวนผู้ใช้บริการผ่านระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th ได้

จากความแตกต่างระหว่างข้อมูลของทั้ง 2 หน่วยงาน พบว่าข้อมูลผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง ในครอบครัว จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th ของ พม. มีจำนวนน้อยเมื่อเทียบ กับสถานการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน อาจเกิดได้จากประชาชนไม่สามารถเข้าถึงบริการ ผลมาจากการประชาสัมพันธ์ช่องทางการให้บริการแก่ประชาชนมีไม่เพียงพอ ไม่ทั่วถึง และไม่ต่อเนื่อง รวมถึงเจ้าหน้าที่ในภูมิภาคมีจำนวนน้อย ไม่สามารถให้บริการได้อย่างทั่วถึงที่เป็นต้น

นอกจากปัญหาจากแผนภูมิข้างต้น กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวพบปัญหาและอุปสรรค ในการดำเนินงาน จำแนกออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

ด้าน	ปัญหาและอุปสรรค
ระบบฐานข้อมูล	- ในปี พ.ศ. 2566 มีการจัดเก็บข้อมูล 2 ช่องทาง โดยควบคู่กับระบบฐานข้อมูลใหม่ ซึ่งยังไม่สามารถนำข้อมูลในฐานข้อมูลใหม่รวมกับจำนวนฐานข้อมูลเก่าได้ ทำให้จำนวนผู้ใช้บริการอาจมีความคลาดเคลื่อน - มีการเปลี่ยนรูปแบบการจัดเก็บข้อมูลให้ครอบคลุม ทำให้บางหน่วยงาน ยังไม่สามารถปรับเปลี่ยนตามรูปแบบได้ - บางหน่วยงานไม่มีการจัดเก็บข้อมูลตามรูปแบบที่ส่งไป ทำให้ข้อมูลบางส่วน ไม่สามารถวิเคราะห์ได้ทั้งหมด - หลายหน่วยงานมีการจัดเก็บข้อมูลและฐานข้อมูลไม่เชื่อมโยงกัน อาจทำให้ จำนวนสถานการณ์ความรุนแรงมีความกระจัดกระจาย ส่งผลให้ไม่สามารถ ระบุจำนวนความรุนแรงที่เกิดขึ้นได้อย่างแท้จริง
กลไกการดำเนินงาน ตามกฎหมาย	- การจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรไม่เพียงพอสำหรับการอบรมพนักงาน เจ้าหน้าที่ฯ และพนักงานสอบสวน - บางกรณีผู้ถูกกระทำอาจมีภาวะ Battered Syndrome ต้องมีผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้มีความรู้เฉพาะทางดูแลอย่างใกล้ชิด ซึ่งเจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่ไม่มีทักษะ หรือความเชี่ยวชาญดังกล่าว - ข้อจำกัดด้านความพร้อมของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติ คุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 มีจำนวนน้อย เมื่อเทียบกับปริมาณงานที่ได้รับในพื้นที่ ทำให้ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง ในครอบครัวบางรายอาจไม่ได้รับการคุ้มครองสวัสดิภาพได้อย่างทั่วถึง
ความเชื่อ/ทัศนคติ	ทัศนคติของประชาชนในสังคมเห็นว่าความรุนแรงในครอบครัวเป็นปัญหา ภายในครอบครัวและเป็นเรื่องส่วนตัว ไม่ควรนำออกไปคุยภายนอก ทำให้ไม่มี การสอดส่องครอบครัวที่มีแนวโน้มการใช้ความรุนแรง อีกทั้งเกิดจาก ประสพการณ์ทางอ้อมในฐานะผู้สังเกตการณ์ความรุนแรงตั้งแต่เด็ก เช่น

ด้าน	ปัญหาและอุปสรรค
	สังคมชายเป็นใหญ่ การอบรมเลี้ยงดูด้วยความรุนแรงหรือพบการใช้ความรุนแรงในครอบครัวเป็นประจำ เป็นต้น ทำให้มองว่าความรุนแรงในครอบครัวเป็นเรื่องปกติ ไม่จำเป็นต้องแก้ไข หรือดำเนินการทางกฎหมายสามารถประนีประนอมได้เองภายในครอบครัว
การจัดสวัสดิการสำหรับกลไกในการดำเนินงาน	- ในการลงพื้นที่ตามกระบวนการของเจ้าหน้าที่ฯ บางกรณีไม่มีความปลอดภัย อาจทำอันตรายแก่เจ้าหน้าที่ได้ - เจ้าหน้าที่ฯ เมื่อมีการปฏิบัติตามกระบวนการช่วยเหลือ ไม่มีสวัสดิการเพื่อสนับสนุนในการทำงานได้ เช่น ค่าน้ำมัน ค่าโทรศัพท์ เป็นต้น - กรอบตำแหน่งของเจ้าหน้าที่ศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัวเป็นจำเพาะบริการ ทำให้ไม่มีความมั่นคง - เจ้าหน้าที่ฯ หหมดกำลังใจในการทำงาน เนื่องจากอาจมีอุปสรรคในการปฏิบัติงาน - ขาดการส่งเสริมให้เกิดการรวมกลุ่มสวัสดิการแก้ไขความรุนแรงในชุมชน
เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานด้านความรุนแรงในครอบครัวและทีมสหวิชาชีพ	- พนักงานเจ้าหน้าที่ จะอยู่ในตำแหน่งอัตราจ้างไม่ใช่ตำแหน่งข้าราชการหรือพนักงานประจำของหน่วยงาน ดังนั้นจึงเป็นเหตุผลให้มีพนักงานลาออกสูง และหน่วยงานจะต้องฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ที่รับเข้ามาทำงานใหม่อยู่เสมอ - ขาดความต่อเนื่องในการทำงาน รวมไปถึงค่าตอบแทนสำหรับผู้ปฏิบัติงานเป็นเงินจำนวนน้อย ไม่จูงใจกลุ่มผู้ต้องการสมัครงาน ทำให้ผู้ที่ทำหน้าที่ในสายงานมีจำนวนน้อย - ขาดความต่อเนื่องในการบูรณาการความร่วมมือกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง และสร้างความเข้มแข็งของกลไกในระดับพื้นที่ชุมชน อาสาสมัครในชุมชน - ขาดการเชื่อมโยงการทำงานกับเครือข่ายหลักของกระทรวง พม. ได้แก่ อาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ - การช่วยเหลือผู้ถูกกระทำยังไม่เพียงพอต่อความต้องการ แม้ว่าจะมีศูนย์ปฏิบัติการฯ ในทุกจังหวัด - เวลาการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ ในบางตำแหน่ง เช่น นักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยา ไม่ตรงกันกับเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีการจัดเวรปฏิบัติงาน 24 ชั่วโมง ทำให้เมื่อพนักงานสอบสวนได้รับแจ้งเหตุยามวิกาลขอเรียกให้พนักงานดังกล่าวมาปฏิบัติหน้าที่ทันทีไม่ได้ - ไม่มีการบริหารจัดการด้านงบประมาณที่ดีจากหน่วยงานภาครัฐ ไม่มีการบูรณาการด้านงบประมาณระหว่างหน่วยงานว่างงบประมาณในส่วนนี้หน่วยงานใดจะเป็นเจ้าภาพหลักหรือเจ้าของงบประมาณ การจะใช้งบประมาณขับเคลื่อนจะนำมาจากส่วนไหนอย่างไร และงบประมาณที่จำกัดจากกระทรวง พม. ที่สนับสนุนในพื้นที่ได้รับการจัดสรรไม่เพียงพอ

ส่วนที่ 2

รายงานข้อมูลความรุนแรงในครอบครัว ตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 มาตรา 17 กำหนดให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จัดทำรายงานประจำปี ได้แก่ จำนวนคดีการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว จำนวนคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ จำนวนการละเมิดคำสั่ง กำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ของพนักงานเจ้าหน้าที่และศาล และจำนวนการยอมความ โดยได้รวบรวมข้อมูลจาก

1. หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานอัยการสูงสุด และสำนักงานศาลยุติธรรม
2. บันทึกการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นตามแบบรายงานการดำเนินการคุ้มครองผู้ถูกกระทำ ด้วยความรุนแรงในครอบครัว หรือ แบบ คร. 6 ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้รายงานข้อมูลเกี่ยวกับคดีความรุนแรงในครอบครัวจากหน่วยงาน ในสังกัด ได้แก่ กองบัญชาการตำรวจนครบาล ตำรวจภูธรภาค 1 - 9 ศูนย์ปฏิบัติการตำรวจจังหวัดชายแดนภาคใต้ และสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ประกอบด้วย ข้อมูลจำนวนคดีการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว จำนวนคำสั่ง กำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ที่ออกโดยพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงาน ฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติฯ จำนวนการละเมิดคำสั่ง และ จำนวนการยอมความในชั้นสอบสวน รวมถึงข้อมูลจำนวนคดีความรุนแรงในครอบครัวจำแนกประเภท ของการกระทำผิด ระหว่างปี พ.ศ. 2557 - 2566 ดังนี้

ตารางที่ 108 แสดงจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550

ปีที่จัดเก็บ (1 มกราคม - 31 ธันวาคม)	จำนวนคดีการกระทำ ความ รุนแรงในครอบครัว		จำนวนคำสั่ง กำหนดมาตรการ /วิธีการ เพื่อบรรเทาทุกข์	จำนวน การละเมิด คำสั่งกำหนด มาตรการ/วิธีการ บรรเทาทุกข์	จำนวน การยอมความ ชั้นสอบสวน
	ไม่ร้องทุกข์	ร้องทุกข์			
2557	54	200	41	5	44
2558	52	204	29	-	21
2559	2	108	16	1	8
2560	60	229	17	1	44
2561	10	188	27	19	30
2562	1	51	8	2	9
2563	38	185	7	-	40
2564	1	84	5	-	1
2565	9	158	9	-	14
2566	4	137	-	-	9
รวม	231	1,544	159	28	220

จากตารางที่ 108 สรุปข้อมูลคดีตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2557 - 2566 และจำนวนกรณีที่มีการร้องทุกข์และไม่ร้องทุกข์ พบว่า ในปี 2566 มีจำนวนคดีการกระทำความรุนแรงในครอบครัว 141 คดี แบ่งเป็นการร้องทุกข์จำนวน 137 คดี คิดเป็นร้อยละ 97.16 และไม่ร้องทุกข์ จำนวน 4 คดี คิดเป็นร้อยละ 2.84 โดยไม่มีการออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ และมีการยอมความขึ้นสอบสวน จำนวน 9 คำสั่ง

ตารางที่ 109 แสดงประเภทของการกระทำความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามเพศและอายุของผู้ถูกกระทำ

ประเภทการกระทำ ความรุนแรง	จำนวนคดี								รวม
	ผู้ถูกกระทำ อายุระหว่าง 0 - 18 ปี				ผู้ถูกกระทำ อายุ 18 ปีขึ้นไป				
	หญิง	ชาย	รวม	ร้อยละ	หญิง	ชาย	รวม	ร้อยละ	
1. การกระทำความรุนแรงทางกาย	9	11	20	20.00	68	67	135	84.91	155
2. การกระทำความรุนแรงทางเพศ	60	1	61	61.00	15	3	18	11.32	79
3. การกระทำความรุนแรงทางจิตใจ	6	9	15	15.00	3	2	5	3.14	20
4. การกระทำความรุนแรงทางสังคม (การกลั่นแกล้ง/การทอดทิ้ง)	-	-	-	-	-	1	1	0.63	1
5. อื่น ๆ (การค้ำมนุษย์เอาบุตรไปขอตาน ฯลฯ)	2	2	4	4.00	-	-	-	-	4
รวม	77 (77%)	23 (23%)	100 (100%)		86 (54.09%)	73 (45.91%)	159 (100%)		259

จากตารางที่ 109 สรุปข้อมูลผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 259 ราย และพบว่า สำหรับคดีที่ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงอายุต่ำกว่า 18 ปี มีจำนวน 100 ราย โดยเป็นเพศหญิง จำนวน 77 ราย คิดเป็นร้อยละ 77.00 และเป็นเพศชาย จำนวน 23 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.00 ประเภทความรุนแรงที่พบมากที่สุด คือ การกระทำความรุนแรงทางเพศ จำนวน 61 ราย คิดเป็นร้อยละ 61.00 รองลงมา คือ การกระทำความรุนแรงทางกาย จำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.00 ถัดมาคือ การกระทำความรุนแรงทางจิตใจ จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.00 และอื่น ๆ (การค้ำมนุษย์ เอาบุตรไปขอตาน ฯลฯ) จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.00 ตามลำดับ

ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงที่มีอายุมากกว่า 18 ปีขึ้นไป มีจำนวน 159 ราย โดยเป็นเพศหญิง จำนวน 86 ราย คิดเป็นร้อยละ 54.09 และเป็นเพศชาย จำนวน 73 ราย คิดเป็นร้อยละ 45.91 และพบว่า การกระทำความรุนแรงทางกายมากที่สุด จำนวน 135 ราย คิดเป็นร้อยละ 84.91 รองลงมา คือ การกระทำความรุนแรงทางเพศ จำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.32 ถัดมาคือ การกระทำความรุนแรงทางจิตใจ จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.14 และการกระทำความรุนแรงทางสังคม (การกลั่นแกล้ง/การทอดทิ้ง) จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.63 ตามลำดับ

กรณีตัวอย่าง : กระบวนการดำเนินคดีความรุนแรงในครอบครัวของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ดังนี้

1. เมื่อเกิดเหตุ เมื่อผู้เสียหายประสงค์จะร้องทุกข์ดำเนินคดี พนักงานสอบสวนรับคำร้องทุกข์เหมือนคดีปกติทั่วไป
2. การสอบปากคำผู้เสียหาย พนักงานสอบสวนแจ้งให้ผู้เสียหายว่า ประสงค์ต้องการให้นักสังคมสงเคราะห์ หรือบุคคลผู้ใด เช่น ญาติ เพื่อนๆ เข้าร่วมเป็นเพื่อนหรือที่ปรึกษาในการสอบปากคำหรือไม่ หากผู้เสียหายต้องการ พนักงานสอบสวนจะดำเนินการประสานไปยังบุคคลที่ผู้เสียหายต้องการให้เข้าร่วมในการสอบสวน หรือแจ้งนักสังคมสงเคราะห์หรือประสานแจ้งไปยังศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัวของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดเชียงใหม่
3. เมื่อทำการสอบสวน สอบปากคำผู้เสียหายแล้ว พนักงานสอบสวนดำเนินการส่งตัวผู้เสียหายไปตรวจร่างกายและดำเนินการตามขั้นตอนการรวบรวมพยานหลักฐาน
4. ช่วงระหว่างดำเนินคดี พนักงานสอบสวนดำเนินการประเมินเห็นว่าเกิดความรุนแรงในครอบครัวอีก อาจให้ผู้เสียหายขอคุ้มครองชั่วคราว โดยแจ้งสิทธิให้ทราบ โดยมีขั้นตอน ดังนี้
 - 4.1 ขอคุ้มครองชั่วคราวต่อผู้กำกับฯ หัวหน้าพนักงานสอบสวน แต่เป็นการคุ้มครองระยะสั้น จึงไม่ได้ปฏิบัติที่ผ่านมาจึงไม่มีกรณีความรุนแรงฯ ที่เป็นตัวอย่าง
 - 4.2 ได้แนะนำให้ผู้เสียหายเดินทางไปด้วยตนเองหรือพนักงานสอบสวนเป็นผู้พาผู้เสียหายไปที่ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดเชียงใหม่ ขอยื่นให้ศาลออกคำสั่งคุ้มครองชั่วคราว ทางศาลจะมีกระบวนการไต่สวนแยกต่างหากจากการดำเนินคดีอาญา
5. ที่ผ่านมา คดีความรุนแรงในครอบครัวมี 2 คดีที่ผู้เสียหายได้ยื่นคำร้องที่ศาลฯ ขอออกคำสั่งคุ้มครองชั่วคราว
 - 1) คดีแรก ผู้เสียหายได้ยื่นคำร้องที่ศาลขอคุ้มครองชั่วคราว แต่ต่อมาผู้เสียหายได้ถอนคำร้องทุกข์ก่อนที่จะเข้าสู่กระบวนการไต่สวนของศาลในการออกคำสั่ง
 - 2) คดีที่สอง ผู้เสียหายยื่นคุ้มครองชั่วคราวต่อศาล และศาลได้นัดไต่สวน มีการไกล่เกลี่ย จึงไม่ได้ออกคำสั่งคุ้มครองชั่วคราว

2) สำนักงานอัยการสูงสุด

สำนักงานอัยการสูงสุด ได้รายงานจำนวนคดีความรุนแรงในครอบครัวที่สำนักงานอัยการสูงสุดได้รับการยื่นสำนวนคดีจากพนักงานสอบสวน จำนวนคดีสั่งฟ้อง และสั่งไม่ฟ้องตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 และจำนวนคดีที่ยุติการดำเนินคดีในชั้นสอบสวนระหว่างวันที่ 1 มกราคม - 31 ธันวาคม 2566 ดังนี้

ตารางที่ 110 แสดงจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550

จำนวนคดี			
การกระทำความรุนแรงในครอบครัว	สั่งฟ้อง	สั่งไม่ฟ้อง	ยุติการดำเนินคดีชั้นสอบสวน
237	209	3	24

หมายเหตุ : อีกหนึ่งสำนวนอยู่ระหว่างการสอบสวนเพิ่มเติมในชั้นพนักงานอัยการจึงยังไม่ได้ส่งสำนวน

จากตารางที่ 110 แสดงจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ที่จัดเก็บโดยสำนักงานอัยการสูงสุด มีจำนวนรวม 237 คดี ในจำนวนคดีดังกล่าวแบ่งเป็นคดีสั่งฟ้อง 209 คดี คิดเป็นร้อยละ 88.18 และสั่งไม่ฟ้อง 3 คดี คิดเป็นร้อยละ 1.26 ยุติการดำเนินคดีชั้นสอบสวน 24 คดี คิดเป็นร้อยละ 10.13

ตารางที่ 111 แสดงจำนวนคดีจำแนกตามประเภทความรุนแรง

ประเภทความรุนแรง	จำนวนคดี					
	ผู้ถูกกระทำ (อยู่ระหว่าง 0 - 18 ปี)			ผู้กระทำ (อายุระหว่าง 18 ปีขึ้นไป)		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
1. การกระทำความรุนแรงทางชีวิต ร่างกาย จิตใจ	11	17	28	20	7	27
2. การกระทำความรุนแรงทางเพศ	-	2	2	2	-	2
3. การกระทำความรุนแรงทางเสรีภาพ	-	-	-	-	-	-
4. การกระทำความรุนแรงทางสุขภาพ	-	-	-	-	-	-
5.การกระทำความรุนแรงทางสังคม (การละเลย ทอดทิ้ง ฆาตกรรม ฯลฯ)	-	-	-	-	-	-
รวม	11 (37%)	19 (63%)	30 (100%)	22 (76%)	7 (24%)	29 (100%)

หมายเหตุ : บางสำนวนคดีมีผู้ถูกกระทำมากกว่า 1 คน

จากตารางที่ 111 แสดงจำนวนคดีจำแนกตามประเภทความรุนแรง พบว่า มีคดีเกี่ยวกับกระทำความรุนแรงทางชีวิต ร่างกาย จิตใจ ทั้งผู้ถูกกระทำและผู้กระทำ โดยสรุปได้ดังนี้

- ผู้ถูกกระทำ (อยู่ระหว่าง 0 – 18 ปี) จำนวน 30 คดี แบ่งออกเป็น เพศหญิง จำนวน 19 คดี คิดเป็นร้อยละ 63.00 และเพศชาย จำนวน 11 คดี คิดเป็นร้อยละ 37.00

- ผู้กระทำ (อายุระหว่าง 18 ปีขึ้นไป) จำนวน 29 คดี แบ่งออกเป็นเพศชาย จำนวน 22 คดี คิดเป็นร้อยละ 76.00 และเพศหญิง จำนวน 7 คดี คิดเป็นร้อยละ 24.00

ตารางที่ 112 แสดงสถิติสำนวนคดีจำแนกตามประเภทสำนวนคดี สำนักคดีชั้นพนักงานอัยการ และสำนวนคดีชั้นศาล

ประเภทสำนวน	ชั้นพนักงานอัยการ (เรื่อง)						ชั้นศาล (เรื่อง)		
	ยุติคดี		ใช้มาตรการคุ้มครองสวัสดิภาพผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว	ไม่ฟ้อง	ฟ้อง		ใช้มาตรการตามมาตรา 10	ฝ่าฝืนมาตรการตามมาตรา 10	ยอมความ/ถอนคำร้องทุกข์/ถอนเรื่อง
	ยอมความ	อื่น ๆ			ฝ่าฝืนมาตรการตามมาตรา 10	อื่น ๆ			
สารบบ ส.1	1	13	-	2	-	186	7	-	6
สารบบ ส.2	7	3	-	1	-	3	-	-	-
สารบบ ส.4	-	-	-	-	-	-	-	-	1
สารบบ ส.4 (ฟ้องความอาญาด้วยอาญา)	-	-	-	-	-	20	-	-	1
รวม	8	16	-	3	-	209	7	-	8

หมายเหตุ : บางประเภทสำนวนมีการดำเนินการมากกว่า 1 วิธี

ตามมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีมีอำนาจออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ให้แก่บุคคลผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเป็นการชั่วคราว ไม่ว่าจะมีการร้องขอจากบุคคลดังกล่าวหรือไม่ โดยให้มีอำนาจออกคำสั่งใด ๆ ได้เท่าที่จำเป็นและสมควร ซึ่งรวมถึงการให้ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวเข้ารับการตรวจรักษาจากแพทย์ การให้ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวชดใช้เงินช่วยเหลือบรรเทาทุกข์เบื้องต้นตามสมควรแก่ฐานะ การออกคำสั่งห้ามผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวเข้าไปในที่พำนักของครอบครัวหรือเข้าใกล้ตัวบุคคลใดในครอบครัว ตลอดจนการกำหนดวิธีการดูแลบุตร

จากตารางที่ 112 แสดงสถิติสำนวนคดีจำแนกตามประเภทสำนวนคดี สำนักคดีชั้นพนักงานอัยการ และสำนวนคดีชั้นศาล ของสำนักงานอัยการทั่วประเทศ ประจำปี 2566

ในชั้นพนักงานอัยการ แบ่งเป็นสั่งฟ้อง จำนวน 209 เรื่องสั่งไม่ฟ้อง จำนวน 3 เรื่อง และยุติคดี จำนวน 24 เรื่อง

ตารางที่ 113 แสดงสถิติจำนวนคดีจำแนกตามประเภทข้อหา จำนวนคดีแยกตามอายุและเพศผู้กระทำผิด และจำนวนคดีแยกตามอายุและเพศผู้ถูกกระทำ

ประเภทข้อหา	จำนวนคดี											
	ผู้กระทำ (ราย)						ผู้ถูกกระทำ (ราย)					
	อายุระหว่าง 0 - 18 ปี			อายุ 18 ปี ขึ้นไป			อายุระหว่าง 0 - 18 ปี			อายุ 18 ปี ขึ้นไป		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
1. การกระทำความรุนแรงทางชีวิต ร่างกาย จิตใจ	4	-	4	213	21	234	11	17	28	52	161	213
2. การกระทำความรุนแรงทางเพศ	-	-	-	3	-	3	-	2	2	-	1	1
3. การกระทำความรุนแรงทางเสรีภาพ	-	-	-	1	-	1	-	-	-	-	1	1
4. การกระทำความรุนแรงทางสุขภาพ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
5. การกระทำความรุนแรงทางสังคม (การละเลยทอดทิ้ง ผิดทำนองคลองธรรม ฯลฯ)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	4	-	4	217	21	238	11	19	30	52	163	215
รวมทั้งสิ้น	242						245					

หมายเหตุ : บางคดีมีผู้กระทำความผิดหรือผู้ถูกกระทำมากกว่า 1 คน

จากตารางที่ 113 แสดงสถิติจำนวนคดีจำแนกตามประเภทข้อหาของสำนักงานอัยการทั่วประเทศ (บางคดีมีผู้กระทำความผิดหรือผู้ถูกกระทำมากกว่า 1 คน) โดยจำนวนคดีจำแนกตามอายุและเพศของผู้กระทำผิดเกี่ยวกับคดีความรุนแรง รวมจำนวน 242 ราย และจำนวนคดีจำแนกตามอายุและเพศของผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง รวมจำนวน 245 ราย ดังนี้

ผู้กระทำ จำนวน 242 ราย จำแนกตามประเภทข้อหา พบว่า ผู้กระทำความรุนแรงทางชีวิต ร่างกาย จิตใจ จำนวน 238 ราย คิดเป็นร้อยละ 98.35 รองลงมา การกระทำความรุนแรงทางเพศ จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.24 และการกระทำความรุนแรงทางเสรีภาพ จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.41 ตามลำดับ จำแนกตามเพศ ได้แก่ เพศชาย จำนวน 221 คน คิดเป็นร้อยละ 91.32 และเพศหญิง จำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.68

ผู้ถูกกระทำ จำนวน 245 ราย จำแนกตามประเภทข้อหา พบว่า ถูกกระทำความรุนแรงทางชีวิต ร่างกาย จิตใจ จำนวน 241 ราย คิดเป็นร้อยละ 98.37 รองลงมา การกระทำความรุนแรงทางเพศ จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.22 และการกระทำความรุนแรงทางเสรีภาพ จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.41 ตามลำดับ จำแนกตามเพศ ได้แก่ เพศชาย จำนวน 63 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.71 และเพศหญิง จำนวน 182 ราย คิดเป็นร้อยละ 74.29

ตารางที่ 114 แสดงสถิติสำนวนคดีจำแนกตามประเภทข้อหา และความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำกับผู้ถูกกระทำ

ประเภทข้อหา	ความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำกับผู้ถูกกระทำ							รวม
	คู่สมรส	คู่สมรสเดิม	ผู้ที่อยู่กินหรือเคยอยู่กินฉันสามีภรรยาโดยมิได้จดทะเบียนสมรส	บุตร	บุตรบุญธรรม	สมาชิกในครอบครัว	บุคคลใด ๆ ที่ต้องพึ่งพาอาศัยและอยู่ในครัวเรือนเดียวกัน	
1. การกระทำความรุนแรงทางชีวิต ร่างกาย จิตใจ	46	6	45	30	1	112	1	241
2. การกระทำความรุนแรงทางเพศ	-	-	-	2	-	1	-	3
3. การกระทำความรุนแรงทางเสรีภาพ	1	-	-	-	-	-	-	1
4. การกระทำความรุนแรงทางสุขภาพ	-	-	-	-	-	-	-	-
5. การกระทำความรุนแรงทางสังคม (การละเลยทอดทิ้ง ผิดทำนองคลองธรรม ฯลฯ)	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	47	6	45	32	1	113	1	245

หมายเหตุ : บางคดีมีผู้กระทำความผิดหรือผู้ถูกกระทำมากกว่า 1 คน

จากตารางที่ 114 แสดงสถิติสำนวนคดีจำแนกตามประเภทข้อหา และความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำกับผู้ถูกกระทำของสำนักงานอัยการทั่วประเทศ ประจำปี 2566 จำนวน 245 ราย (บางคดีมีผู้กระทำความผิดหรือผู้ถูกกระทำมากกว่า 1 คน) พบว่า ผู้กระทำส่วนใหญ่เป็นสมาชิกในครอบครัว จำนวน 113 ราย คิดเป็นร้อยละ 46.12 รองลงมา มี คือ คู่สมรส จำนวน 47 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.18 ผู้ที่อยู่กินหรือเคยอยู่กินฉันสามีภรรยาโดยมิได้จดทะเบียนสมรส จำนวน 45 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.37 บุตร จำนวน 32 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.06 และคู่สมรสเดิม จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.44 ตามลำดับ

3) สำนักงานศาลยุติธรรม

สำนักงานศาลยุติธรรม ได้รายงานข้อมูลจำนวนคดีความรุนแรงในครอบครัวที่ศาลรับฟ้องโดยตรงตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประกอบด้วย จำนวนคดีความรุนแรงในครอบครัวที่ศาลรับฟ้อง จำนวนคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ตามมาตรา 11 จำนวนการเห็นชอบคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ฯ ตามมาตรา 10 ในการกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ จำนวนการละเมิดคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ และจำนวนการยอมความในชั้นศาลระหว่างวันที่ 1 มกราคม - 31 ธันวาคม 2566 โดยเปรียบเทียบข้อมูลในช่วง 10 ปี ดังนี้

ตารางที่ 115 แสดงจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550

ระยะเวลา (พ.ศ.)	จำนวนคดี ฟ้องใหม่ (ฟ้องศาล โดยตรง)	จำนวนคำสั่งกำหนดมาตรการ / วิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์		จำนวนการละเมิด คำสั่งของศาลที่ กำหนดมาตรการ/ วิธีการบรรเทาทุกข์ (มาตรา 10 และ มาตรา 11)	จำนวน การยอมความ ชั้นพิจารณาคดี (มาตรา 12 และ มาตรา 16)
		คำสั่งของ พนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งศาลเห็นชอบ (มาตรา 10 วรรคสอง)	คำสั่งศาล (มาตรา 11)		
2557	53	2	-	-	2
2558	74	2	-	-	-
2559	83	-	-	-	-
2560	50	-	-	-	-
2561	48	-	3	-	-
2562	52	1	-	-	4
2563	53	1	-	-	-
2564	168	-	-	-	2
2565	207	2	-	-	1
2566	231	2	-	-	22
รวม	1,019	10	3	-	31

จากตารางที่ 115 แสดงจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ของสำนักงานศาลยุติธรรม เปรียบเทียบในช่วง 10 ปี (ระหว่างเดือน มกราคม 2557 - ธันวาคม 2566) พบว่า คดีฟ้องศาลโดยตรงในปี 2566 มีจำนวน 231 คดี มีจำนวนเพิ่มขึ้นจากปี 2565 จำนวน 24 คดี โดยมีจำนวนการยอมความชั้นพิจารณาคดี ในปี พ.ศ. 2566 จำนวนทั้งสิ้น 22 คดี พบว่าในมาตรา 12 จำนวน 5 คดี และมาตรา 16 จำนวน 17 คดี

ส่วนที่ 3

บทวิเคราะห์ข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัว

เนื้อหาส่วนที่ 3 ของรายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านความรุนแรงในครอบครัว สำหรับการรายงานตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประจำปี 2566 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับบทวิเคราะห์ข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัวทั้งหมด 14 หน่วยงาน ดังนี้

บทวิเคราะห์ข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัว

ปัญหาความรุนแรงในครอบครัวของสังคมไทยเป็นปัญหาที่มีมาช้านาน โดยผลกระทบของความรุนแรงในครอบครัวทำให้เกิดความทุกข์ทรมานทั้งทางร่างกายและจิตใจแก่ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง แม้ว่าจำนวนผู้ถูกกระทำ ที่เข้ารับบริการจากศูนย์พึ่งได้ กระทรวงสาธารณสุข ในปี พ.ศ. 2566 มีจำนวนลดลง แต่พบว่าการเข้าถึงบริการของผู้ถูกกระทำก็มีจำนวนที่ลดลงเช่นกัน แสดงให้เห็นถึงปัญหาความรุนแรงที่ยังไม่ได้รับการตระหนักถึงการรับรู้สิทธิและไม่ได้รับการแก้ไขปัญหาคือการไม่เข้าถึงบริการ ปัญหาความรุนแรงในครอบครัวมีสาเหตุและปัจจัยที่เกี่ยวข้องหลายประการ ไม่ว่าจะเป็นสาเหตุที่มาจากความสัมพันธ์ของครอบครัว สาเหตุจากสภาวะทางจิตใจ สาเหตุจากความเชื่อและวัฒนธรรม อีกทั้งยังมีปัจจัยกระตุ้นที่ทำให้เกิดความรุนแรง เช่น สุรา/ยาเสพติด ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ สุขภาพจิต เป็นต้น

จากข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงปี 2566 ที่รวบรวมจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 14 หน่วยงาน ซึ่งในจำนวนนี้อาจมีการทับซ้อนของข้อมูล เนื่องจากการจัดเก็บข้อมูลของแต่ละหน่วยงานตามภารกิจ เมื่อนำข้อมูลของแต่ละหน่วยงานมารวมกัน อาจทำให้จำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงเพิ่มขึ้นจากจำนวนที่เกิดขึ้นจริง และเมื่อนำข้อมูลทั้งหมดมาศึกษาวิเคราะห์พบรายละเอียด ดังนี้

1. ข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามเพศและช่วงอายุ

ข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัว พบว่าเพศที่เป็นผู้ถูกกระทำรุนแรงมากที่สุดคือ เพศหญิง ส่วนเพศที่เป็นผู้กระทำความรุนแรงมากที่สุดคือ เพศชาย แต่อย่างไรก็ตามความรุนแรงในครอบครัวก็มีกรณีที่เพศหญิงเป็นผู้กระทำ และเพศชายก็เป็นผู้ถูกกระทำได้เช่นเดียวกัน โดยจากงานวิจัย “สภาพการณ์ความรุนแรงในครอบครัวและการพัฒนาบทบาทหน้าที่ของตำรวจในการรับมือปัญหาความรุนแรง : ศึกษาเฉพาะกรณีกองบังคับการตำรวจนครบาล 9” (2562) ได้อธิบายเกี่ยวกับประเด็นว่า ส่วนใหญ่ฝ่ายภรรยาจะถูกกระทำ ความรุนแรงทางกายจากสามี อธิบายโดยแนวคิดทฤษฎีครอบครัวสตรีนิยม ที่อธิบายการใช้ความรุนแรงว่าเป็นพฤติกรรมหนึ่งที่ผู้ชายกระทำเพื่อคงความมีอำนาจของผู้ชายให้เหนือผู้หญิงไว้ ส่วนการที่สามีบางรายยอมให้ภรรยากระทำรุนแรงแก่ตนนั้น สาเหตุหนึ่งอาจมาจากความมีอำนาจในการต่อรองของเพศหญิงที่มากกว่าเพศชาย อธิบายได้ด้วยแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับทรัพยากรที่กล่าวถึงอำนาจในการต่อรอง ที่ขึ้นอยู่กับว่าใครมีอำนาจในการจัดหาทรัพยากรได้ดีกว่า ในครอบครัวที่ฝ่ายหญิงมีอำนาจทางการเงินสูงกว่าฝ่ายชาย จึงมีอำนาจที่จะต่อรองในครอบครัวมากกว่า ในขณะที่ผู้หญิงบางรายใช้ลูกในการต่อรอง ซึ่งอธิบายได้ว่า เป็นการแลกเปลี่ยนกับความต้องการบางสิ่ง ซึ่งเมื่อไม่ได้รับการตอบสนองจึงใช้พฤติกรรมรุนแรง ในขณะที่ฝ่ายชายต้องยอมตามเพื่อแลกเปลี่ยนกับความสุขของลูกและความมั่นคงของครอบครัว ส่วนประเด็นสุดท้ายที่พอกระทำรุนแรงต่อลูกนั้น มักพบในกรณีที่อยู่ในภาวะมีเมามา ซึ่งเป็นฤทธิ์ของแอลกอฮอล์ที่มีผลต่อระบบจิตประสาท ส่งผลให้ไม่สามารถควบคุมความคิดและพฤติกรรมได้

สำหรับช่วงอายุของผู้ถูกระทำ พบว่า ผู้ถูกระทำส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุระหว่าง อายุ 10 ปี - ไม่เกิน 20 ปี และผู้กระทำส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 18 ปี - 50 ปี สันนิษฐานได้ว่า จากช่วงอายุของผู้ถูกระทำอาจเป็นเด็กและเยาวชน หรือผู้ที่อยู่ในความปกครองดูแลของผู้กระทำ ซึ่งจากสถิติการให้บริการ ศูนย์ช่วยเหลือสังคม สายด่วน 1300 สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ในช่วง 7 ปีหลัง (ปีงบประมาณ 2560 - 2566) ความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชนจะพบว่าส่วนมากถูกทำร้ายร่างกายโดยคนในครอบครัว นอกจากนี้ ข้อมูลจากสำนักงานการแพทย์ กรุงเทพมหานคร และจากระบบฐานข้อมูลฯ ของกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว แสดงข้อมูลสถานที่เกิดเหตุความรุนแรงในครอบครัวเกิดขึ้นที่บ้านตนเองมากที่สุด

การที่เด็กต้องเป็นกลุ่มผู้รับผลกระทบจากความรุนแรงในครอบครัวมากที่สุด จากงานวิจัย “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความรุนแรงในครอบครัวของเด็กวัยเรียน” (2561) ชี้ว่า ความเครียดของการเป็นบิดามารดาที่มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำกับความรุนแรงในครอบครัว สามารถอธิบายได้ว่า ครอบครัวที่บิดา/มารดา มีความเครียดสูงจะมีโอกาสเกิดความรุนแรงในครอบครัวได้สูงกว่า เนื่องจากภาวะตึงเครียดในการแสดงบทบาทการเป็นบิดามารดาหรือความยุ่งยากในการเลี้ยงดูบุตร ทำให้บิดามารดามีปฏิสัมพันธ์ที่ไม่ดีกับเด็ก ภาวะเครียดของบิดามารดาทำให้มีการแสดงออกในทางที่ไม่ดีต่อเด็กและบุคคลในครอบครัวได้ เช่น การดูต่ำว่ากล่าว หรืออาจลงโทษเด็กโดยไร้เหตุผล บิดามารดาที่มีความเครียด วิตกกังวล มีแนวโน้มที่จะใช้ความรุนแรงในการลงโทษเด็ก รวมทั้งบิดามารดาที่ขาดทักษะในการเลี้ยงดูบุตร ทักษะในการจัดการกับความโกรธและภาวะเครียด และทักษะในการอบรมสั่งสอนบุตร มีแนวโน้มที่จะกระทำรุนแรงต่อเด็ก การช่วยให้ครอบครัวปรับตัวกับความเครียดช่วยให้ครอบครัวปฏิบัติหน้าที่อย่างยืดหยุ่นมากขึ้น และระบบความสัมพันธ์ของครอบครัวจะเหมาะสมขึ้นกว่าเดิม

2. ประเภทความรุนแรง

จากข้อมูลของหน่วยงานภาครัฐและองค์กรภาคเอกชน ได้แก่ สำนักงานการแพทย์ กรุงเทพมหานคร บ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน และสหภาพนายความ ในพระบรมราชูปถัมภ์ พบว่า ผู้ถูกระทำส่วนใหญ่โดนกระทำความรุนแรงด้านร่างกายมากที่สุด โดยจากงานวิจัย “ผู้หญิงกับประสบการณ์ความรุนแรงในครอบครัว : กรณีศึกษามูลนิธิหญิงชายก้าวไกล” (2562) ระบุว่า ลักษณะความรุนแรงที่ผู้หญิงได้รับพบว่ามี 2 ลักษณะคือ 1) การทำร้ายร่างกาย ผู้เป็นสามีกระทำความรุนแรงต่อภรรยาโดยใช้อวัยวะของเขา และเครื่องมืออื่น ๆ ในการสร้างบาดแผลต่อร่างกายของผู้หญิง นอกเหนือไปจากการมุ่งทำร้ายร่างกายโดยตรงแล้ว พบว่ามีกรณีที่สามีบังคับให้ภรรยาทำร้ายตัวเอง และภรรยาก็ได้ทำตามความต้องการของสามี สภาพดังกล่าวมีความสอดคล้องกับแนวคิดชายเป็นใหญ่ ที่ผู้ชายมีอำนาจเหนือกว่าผู้หญิง และผู้หญิงได้ยอมรับอำนาจและยอมจำนนกับสภาพดังกล่าว 2) การทำร้ายจิตใจ พบว่าสามีมีผู้หญิงคนอื่น ผู้เป็นภรรยาจึงเกิดความเศร้าและเจ็บช้ำน้ำใจ เป็นลักษณะการใช้ความรุนแรงในครอบครัวที่สามีทำร้ายภรรยาทั้งทางร่างกายและจิตใจ

3. สาเหตุ/ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความรุนแรง

จากข้อมูลของศูนย์พึ่งได้ OSCC กระทรวงสาธารณสุข พบว่า ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความรุนแรงมากที่สุด ได้แก่ สัมพันธภาพในครอบครัว ทั้งนี้ กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข ได้ระบุว่า การสร้างครอบครัวให้ห่างไกลความรุนแรงเป็นเรื่องที่สำคัญอย่างมาก ปัญหาความรุนแรงจำนวนมากเกิดจากปัญหาด้านความสัมพันธ์ระหว่างทุกคนในครอบครัวและการใช้สุราสารเสพติด เพราะฉะนั้นแนวทางป้องกันหรือลดความรุนแรงที่สามารถทำได้ คือ ต้องเริ่มจากตัวเราและสมาชิกทุกคนให้มีความเข้าใจเรื่องความรุนแรงที่ตรงกัน สร้างความสัมพันธ์ที่ดี

ให้เกิดขึ้นกับสมาชิกในครอบครัวอย่างสม่ำเสมอ ใช้เวลาที่มีคุณภาพร่วมกัน ใช้การสื่อสารเชิงบวก เคารพและให้เกียรติให้ความรัก เอาใจใส่ ควบคุมอารมณ์ ให้อภัยซึ่งกันและกัน เคารพบทบาทและหน้าที่ของสมาชิกแต่ละคน เมื่อประสบปัญหาควรปรึกษาหารือกัน เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดและหาข้อยุติโดยเร็ว หากมีสมาชิกในครอบครัวที่มีปัญหาด้านสุขภาพจิต การใช้สุราและสารเสพติด หรือปัญหาด้านการควบคุมอารมณ์ควรให้ความสำคัญและพาไปปรึกษาจิตแพทย์ผู้เชี่ยวชาญ นอกจากนี้ การปลูกฝังเรื่องการไม่ใช้ความรุนแรงในเด็ก จะช่วยลดจำนวนผู้ใหญ่ที่ใช้ความรุนแรงในอนาคต ครอบครัวควรอบรมเลี้ยงดูและปลูกฝังค่านิยมในการไม่ยอมรับความรุนแรง มีน้ำใจช่วยเหลือเกื้อกูลผู้อื่น เน้นการให้รางวัลและแรงเสริมทางบวกเมื่อทำดี มากกว่าการลงโทษทางกายอย่างรุนแรงเมื่อทำผิดพลาด รู้จักปฏิเสธ หลบเลี่ยง และขอความช่วยเหลือเมื่อมีคนมาใช้ความรุนแรงกับตนเอง (กรมสุขภาพจิต: แผนแนวทางป้องกันหรือลดความรุนแรงในครอบครัว <https://dmh.go.th/newsdmh/view.asp?id=31516>)

จากข้อมูลเบื้องต้น สามารถจำแนกปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความรุนแรงในครอบครัวได้ ดังนี้

1) ปัจจัยส่วนบุคคลพื้นฐานการเกิดปัญหาความรุนแรงส่วนใหญ่มาจาก ทักษะคิด ความคิด และอารมณ์ในตัวบุคคล

2) ปัจจัยด้านครอบครัวอาจเกิดจากการขาดความรัก ความอบอุ่น ขาดการดูแลเอาใจใส่ที่เหมาะสมจากครอบครัว ขาดความเข้าใจซึ่งกันและกัน หรือบางกรณีบางคนอาจเกิดในครอบครัวที่มีการใช้ความรุนแรงอยู่แล้ว

3) ปัจจัยด้านพฤติกรรม จากการศึกษาปัญหาความรุนแรงในครอบครัวในปัจจุบันพบว่า ครอบครัวที่มีสมาชิกที่ชอบบังคับขู่เข็ญ มีนิสัยก้าวร้าว อารมณ์ร้อน ดื่มสุรา มีความเครียดมาจากการทำงาน หรือในบางรายอาจมีสมาชิกที่ติดสารเสพติด จะมีโอกาสเกิดความรุนแรงในครอบครัวมากกว่า เมื่อเปรียบเทียบกับครอบครัวที่สมาชิกไม่มีพฤติกรรมดังกล่าว

4) ปัจจัยด้านสื่อ พบว่า ครอบครัวที่มีบุคคลในครอบครัวมีพฤติกรรมความชอบส่วนตัวในการใช้สื่อต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น โทรทัศน์ ที่ชอบดูสื่อประเภทที่มีการแข่งขันต่อสู้ การเล่นเกมที่มีการสื่อถึงความรุนแรง จะมีโอกาสเกิดความรุนแรงในครอบครัวมากกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับครอบครัวที่ไม่มีผู้ที่ชอบดูสื่อประเภทดังกล่าว

ความรุนแรงในครอบครัว คือ การใช้ความรุนแรงต่าง ๆ ระหว่างบุคคลที่มีความสัมพันธ์กันภายใน ครอบครัว ซึ่งมีผลทำให้เกิดอันตรายหรือความเดือดร้อนทางกาย เพศ หรือทางจิตใจต่อฝ่ายที่ถูกกระทำ และรวมไปถึงการข่มขู่ คุกคาม การบีบบังคับเพื่อการทำให้อายุสั้นหรือสุขภาพ โดยสาเหตุของการใช้ความรุนแรงในครอบครัวสามารถแบ่งเป็นระดับได้ ดังนี้ (Pongpan-Anoosorn, 2013)

1) ระดับความรุนแรงในเด็ก สาเหตุส่วนใหญ่เกิดจากการที่เด็กอาจเกิดมาในครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์ ไม่มีความพร้อมในการมีบุตร เด็กขาดการดูแลเอาใจใส่ที่เหมาะสมจากพ่อแม่ เนื่องจากในแต่ละวันพ่อแม่ต้องออกไปทำงาน จึงปล่อยให้เด็กอยู่บ้านกับญาติ พี่เลี้ยง หรือในบางกรณีเด็กอาจอยู่คนเดียว เป็นเหตุให้เกิดปัญหาตามมา คือ เด็กอาจถูกกระทำทางร่างกาย เช่น การทุบตีจากญาติ หรือพี่เลี้ยง โดยที่พ่อแม่ไม่รับรู้ พ่อเด็กถูกกระทำแบบนี้บ่อยครั้ง เด็กจึงกลายเป็นคนที่เก็บกด ไม่กล้าพูด ไม่กล้าสบตากับผู้อื่น ทำให้เด็กได้รับความกระทบกระเทือนทั้งทางร่างกายและจิตใจ

2) ระดับความรุนแรงในผู้หญิง (ภรรยา) ส่วนใหญ่แล้วถ้ามองจากเหตุการณ์ที่พบบ่อยในปัจจุบัน การใช้ความรุนแรงในครอบครัว ระหว่างสามีภรรยา ส่วนใหญ่มีสาเหตุมาจากการมีพฤติกรรมคบขู่ของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง เมื่อมีฝ่ายใดจับได้จึงมีการทะเลาะวิวาทกันเกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการทำร้ายร่างกาย ทางจิตใจหรืออาจรุนแรงไปถึงขั้นการทำให้อีกฝ่ายถึงแก่ความตาย และสาเหตุอีกอย่างที่มีผลให้เกิดความรุนแรงในครอบครัวระหว่าง

สามีภรรยา คือ การมีทัศนคติ ค่านิยม ความเชื่อที่ผิด ว่าผู้ชายเป็นผู้นำและมีอำนาจเหนือผู้หญิง จึงเป็นสาเหตุให้ภรรยามักจะถูกสามีกดขี่ข่มเหง ทำร้ายร่างกาย และอาจถูกปิดกั้นไม่ให้ได้รับอิสรภาพ

3) ระดับความรุนแรงในผู้สูงอายุ สาเหตุส่วนใหญ่มาจากการที่พ่อแม่แก่ตัวลงไม่สามารถทำงานหาเลี้ยงตนเองได้ ต้องให้บุตรเป็นผู้ดูแล แต่บุตรก็มีครอบครัวที่ต้องดูแลเช่นกัน ทำให้บุตรต้องเหนื่อยเป็นสองเท่า ทั้งทำงานหาเลี้ยงครอบครัว ดูแลครอบครัวของตนและดูแลพ่อแม่ตน เป็นเหตุให้เกิดการสะสมกันของความเครียด ส่งผลให้บางครั้งบุตรหลานอาจบันดาลโทสะ ขาดสติ ต่ำท้อพ่อแม่ ทูบตี ทำร้ายร่างกายให้ได้รับบาดเจ็บ และในผู้สูงอายุนั้นกล่าวได้ว่า คือ ช่วงวัยที่มีความอ่อนไหวมาก ทำให้ผู้สูงได้รับความกระทบกระเทือนทั้งทางร่างกายและจิตใจ หรือบางที่ผู้สูงอายุอาจถูกปล่อยปละละเลยจากบุตร การทอดทิ้งให้อยู่คนเดียว หรือเป็นบุคคลเร่ร่อน ไร้บ้าน ซึ่งเป็นปัญหาของสังคมอย่างมากในปัจจุบัน

จากข้อมูลสาเหตุของความรุนแรงในเบื้องต้นสะท้อนให้เห็นถึงสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาความรุนแรงในครอบครัว รวมไปถึงการมีความเชื่อผิด ๆ ที่ว่าการใช้ความรุนแรงในครอบครัวนั้นเป็นเรื่องปกติที่บุคคลในครอบครัวจะมีการกระทบกระทั่งกันและปัญหาที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องภายในครอบครัวบุคคลภายนอกไม่ควรเข้าไปยุ่งเกี่ยว

4. ลักษณะของพฤติกรรมความรุนแรง

ลักษณะของพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของครอบครัว เช่น การตบตี เตะ ต่อย และการที่บุคคลหนึ่งใช้อาวุธหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งทำร้ายร่างกายอีกบุคคลหนึ่งให้ได้รับบาดเจ็บ พิการหรือเสียชีวิต การทำร้าย จิตใจ การทำร้ายโดยการพูดจาหยาบคาย ว่าร้าย ดุถูกเหยียดหยาม ทำให้ผู้ถูกกระทำขาดความเชื่อมั่น อับอาย หรือการปล่อยปละละเลย ไม่ดูแลเอาใจใส่ ทำให้บุคคลนั้นได้รับความกระทบกระเทือนทางด้าน จิตใจ พฤติกรรม ความรุนแรงทางสังคม การจำกัดสิทธิ กักขังหน่วงเหนี่ยว ไม่ยอมให้พบปะกับเพื่อนหรือญาติ พี่น้อง การจำกัดค่าใช้จ่าย ควบคุมทรัพย์สินหรือไม่รับผิดชอบต่อค่าใช้จ่ายของครอบครัว การจำกัดสิ่งที่จำเป็นในการดำรงชีวิต เช่น อาหาร เสื้อผ้า ที่อยู่อาศัย และเรื่องที่สำคัญคือ การไม่ให้บุตรหลานในปกครอง ได้รับการศึกษาตามสมควร พฤติกรรมการทารุณกรรมทางเพศ การทำร้ายร่างกายทางเพศต่อเด็กและสตรี การคุกคามทางเพศ การบังคับข่มขู่ให้มีเพศสัมพันธ์ เช่น ภรรยาถูกสามีข่มขืน พ่อเลี้ยงข่มขืนลูกเลี้ยง ญาติพี่น้องผู้ชายข่มขืนญาติผู้หญิงในครอบครัว รวมไปถึงการถูกครอบครัวบังคับให้ขายบริการทางเพศ

5. สถานที่เกิดเหตุ

ข้อมูลจากสำนักงานการแพทย์ กรุงเทพมหานคร และจากระบบฐานข้อมูลฯ ของกรมกิจการสตรี และสถาบันครอบครัว มีการจัดเก็บข้อมูลจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามสถานที่เกิดเหตุพบว่า บ้านตนเอง เป็นสถานที่เกิดเหตุที่พบมากที่สุด ทั้งนี้ กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข ชี้ว่า ความรุนแรงที่เกิดขึ้นในครอบครัว ทำให้บ้านไม่ใช่พื้นที่ปลอดภัยในชีวิตของทุกคน ประเด็นความสัมพันธ์ในครอบครัวถือเป็นเรื่องละเอียดอ่อน ความไม่เข้าใจกัน ความกดดันจากความคาดหวัง การบังคับข่มเหง หลากหลายสาเหตุที่นำไปสู่ความรุนแรงในครอบครัว ซึ่งเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นทั่วโลก ความรุนแรงในครอบครัว (domestic violence) คือ การทำร้ายร่างกาย จิตใจ บังคับข่มเหง จากบุคคลในครอบครัว อันเกิดมาจากหลายสาเหตุ ไม่ว่าจะเป็นสภาพแวดล้อม การติดการพนัน สุรา ยาเสพติด หรือความเครียดจากเศรษฐกิจ ทำให้ก่อความรุนแรง สร้างความเจ็บปวด ทุกข์ทรมานต่อร่างกายและจิตใจของผู้ที่ถูกกระทำ ปัญหาความรุนแรงในประเทศไทยไม่ใช่ปัญหาที่เพิ่งเกิดขึ้น แต่เป็นปัญหาที่มีมานาน และคนในสังคมอาจจะเพิกเฉยต่อความรุนแรงเหล่านี้ โดยมองว่าเป็นเรื่องภายในครอบครัว แม้ว่าปัจจุบันสภาพสังคมจะเอื้อให้ผู้หญิงสามารถประกอบอาชีพเลี้ยงดูตัวเองและครอบครัวได้

แต่ปัญหาความรุนแรงในครอบครัวที่เกิดขึ้นยังมีปัจจัยในเรื่องความสัมพันธ์ และอีกหลายปัจจัยเข้ามาเกี่ยวข้อง ผู้หญิงในฐานะที่เป็นทั้งแม่และภรรยาจึงอาจจะถูกคาดหวังจากสังคมให้เป็นผู้แก้ปัญหาความรุนแรงในครอบครัว บาดแผลทางจิตใจที่สร้างความเจ็บปวดจนยากจะลืม ข่าวความรุนแรงในครอบครัวพบเห็นได้บ่อยมากขึ้นตามหน้าหนังสือพิมพ์หรือรายการข่าว ความรุนแรงที่เกิดขึ้นล้วนสร้างผลกระทบต่อผู้ถูกกระทำทั้งร่างกายและจิตใจ รวมถึงผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัว ไม่มีความไว้วางใจซึ่งกันและกัน ขาดการดูแลเอาใจใส่กัน และในท้ายที่สุดอาจจะต้องแยกทางกัน บาดแผลทางร่างกายที่เกิดจากความรุนแรงในครอบครัวยังสามารถรักษา หายได้ แต่บาดแผลในจิตใจที่ฝังลึกจะต้องใช้เวลาหลายเดือนหรือหลายปีในการรักษา หลายคนที่ผ่านมาเหตุการณ์ ความรุนแรงในครอบครัวอาจเกิดภาวะป่วยทางจิตจากเหตุรุนแรง หรือที่เรียกกันว่า โรค PTSD (Post-Traumatic Stress Disorder) เป็นสภาวะจิตใจของผู้ป่วยที่ได้รับการกระทบกระเทือนจากการถูกทำร้ายร่างกาย การถูกข่มขืน ภาวะนี้เกิดขึ้นได้ทั้งผู้ที่ประสบกับเหตุการณ์โดยตรงและผู้ที่ได้รับผลกระทบทางอ้อม ปัญหาเรื่องความรุนแรง ในครอบครัว เป็นเรื่องที่หลายองค์กรทั้งในประเทศและต่างประเทศต่างตระหนักถึง และร่วมกันหาแนวทาง ในการแก้ปัญหา

ในเบื้องต้นหากเกิดการกระทบกระทั่งกันกับบุคคลในครอบครัว ควรพูดคุยกันด้วยเหตุผล ไม่ใช้อารมณ์นำ หลีกเลี่ยงการพูดจาด้วยถ้อยคำที่หยาบคาย ทำกิจกรรมร่วมกันภายในบ้านหรือนอกบ้านระหว่าง สมาชิกในครอบครัว เป็นวิธีที่จะช่วยเพิ่มความสามัคคีและลดปัญหาความรุนแรงได้ ปัญหานี้ไม่ใช่เรื่องของครอบครัวใดครอบครัวหนึ่ง แต่เป็นปัญหาที่ทุกคนในสังคมจะต้องช่วยกันยับยั้งไม่ให้เกิดขึ้น สำหรับผู้ถูกกระทำ พยายามหาคนที่สามารถช่วยเหลือได้ในยามฉุกเฉิน หรือติดต่อหน่วยงานใกล้เคียงที่พร้อมช่วยเหลือ ทั้งสถานีตำรวจ โรงพยาบาล หากพบเห็นความรุนแรงในครอบครัวสามารถติดต่อหน่วยงานรัฐหรือมูลนิธิต่าง ๆ เพื่อให้หน่วยงานเหล่านี้เข้าไปช่วยเหลือ เช่น สายด่วน 191 หรือสายด่วน 1300 ซึ่งเป็นศูนย์ช่วยเหลือสังคม ของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.) องค์การอนามัยโลก (WHO) ได้เขียนรายงาน เกี่ยวกับการแก้ปัญหาความรุนแรงในผู้หญิงช่วงการระบาดของโควิด-19 ว่า รัฐและผู้กำหนดนโยบายจำเป็นต้องเตรียมพร้อมรับมือกับความรุนแรงในครอบครัวที่จะเกิดขึ้น มีหน่วยบริการที่คอยช่วยเหลือรับเรื่องร้องเรียน ของประชาชน ซึ่งคนในสังคมควรตระหนักถึงความรุนแรงที่เกิดขึ้นในครอบครัว และผู้ที่ถูกกระทำเองควรติดต่อ ขอความช่วยเหลือจากหน่วยงานต่าง ๆ (กรมสุขภาพจิต: จะทำอย่างไร เมื่อความรุนแรงไม่ใช่เรื่องไกลตัว และบ้านไม่ใช่พื้นที่ปลอดภัยของทุกคน <https://dmh.go.th/news-dmh/view.asp?id=30715>)

จากนโยบายแก้ปัญหาวิกฤตประชากร ของนายวราวุธ ศิลปอาชา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์ ซึ่งคณะรัฐมนตรีมีมติรับทราบนโยบายวิกฤตประชากร เมื่อวันที่ 2 เมษายน 2567 เพื่อเป็นกรอบแนวทางการดำเนินงานของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาคน ครอบครัว ชุมชน และระบบนิเวศสำหรับรองรับการเป็นสังคมสูงวัยระดับสุดยอดของประเทศไทย และเพื่อให้ทุกภาคส่วนในสังคม มีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนการพัฒนาความมั่นคงของครอบครัวไทยสู่ความมั่นคงของมนุษย์ได้อย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งมีนโยบายที่จะช่วยเสริมสร้างความเข้มแข็งและลดความรุนแรงในครอบครัว ได้แก่ นโยบายเสริมพลังวัยทำงาน ตั้งตัวได้ สร้างและดูแลครอบครัวได้ และพร้อมที่จะสูงอายอย่างมีคุณภาพในอนาคต เนื่องจากวัยทำงานเป็นช่วงวัย ในการสร้างรายได้ของประเทศและสร้างความมั่นคงของครอบครัว แต่สัดส่วนประชากรวัยทำงานกลับลดลง และมีศักยภาพต่ำ ขณะที่วัยทำงานส่วนหนึ่งที่กำลังสร้างครอบครัวต้องดูแลทั้งลูกและพ่อแม่ในเวลาเดียวกัน (Sandwich Generation) และวัยทำงานอีกส่วนหนึ่งก็สร้างครอบครัวได้ยาก เนื่องจากแรงบีบคั้นและการแข่งขัน

ทางเศรษฐกิจและสังคม นโยบายแก้ปัญหาวิกฤตประชากรจึงได้กำหนดมาตรการเพื่อสนับสนุนให้ประชากรวัยทำงานมีศักยภาพในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ สามารถทำหน้าที่ในครอบครัวได้อย่างมีคุณภาพไปพร้อมกัน และเพื่อป้องกันสาเหตุหรือปัจจัยที่จะก่อให้เกิดความรุนแรงในครอบครัวไม่ว่าจะเป็นความรุนแรงทางร่างกายหรือความรุนแรงทางจิตใจที่อาจเกิดขึ้นต่อไป

เนื่องจากสถานการณ์ทางสังคมในปัจจุบัน ปัญหาด้านเศรษฐกิจและด้านสุขภาพร่างกาย อาจเป็นสาเหตุหลักที่จะก่อให้เกิดความรุนแรงในครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จึงได้มีนโยบายในการเสริมพลังวัยทำงาน ไม่ว่าจะเป็นการเพิ่มโอกาส และสร้างความตระหนักให้กับประชากรวัยทำงานพัฒนาทักษะและเสริมศักยภาพ (Reskill/Upskill) เพิ่มโอกาสในการเข้าถึงแหล่งทุนเพื่อการประกอบอาชีพของแรงงานนอกระบบและบูรณาการฐานข้อมูลด้านตลาดแรงงาน (ทั้งอุปสงค์และอุปทาน) การส่งเสริมการมีงานทำและรายได้ด้วยการกระจายงานสู่พื้นที่ชุมชน การส่งเสริมการออม สร้างแรงจูงใจให้ประชากรในวัยทำงานออมเพื่อนาคต และเตรียมการเกษียณ การส่งเสริมสุขภาพของประชากรในวัยทำงานด้วยการปรับสถานที่ทำงานให้เป็นสถานประกอบการที่คำนึงถึงความสุขและส่งเสริมสุขภาพของบุคลากร และการเพิ่มสิทธิประโยชน์ของหลักประกันสุขภาพให้ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังมีมาตรการในการส่งเสริมสมดุลชีวิตการทำงานและชีวิตครอบครัว เช่น การสร้างแรงจูงใจด้านภาษีหรือการยกย่องทางสังคมให้แก่นายจ้างที่จัดสวัสดิการดูแลเด็กปฐมวัยและผู้สูงอายุ ให้แก่ลูกจ้าง การทำงานแบบยืดหยุ่น ส่งเสริมบทบาทชายหญิงในการร่วมกันดูแลครอบครัว โดยมีการดำเนินงานเพื่อพัฒนาความเข้มแข็งของครอบครัวผ่านโครงการครอบครัวต้องมาก่อน (Family First) เพื่อส่งเสริมให้สมาชิกในครอบครัวได้รับการพัฒนาทักษะด้านครอบครัวทุกช่วงวัย ได้ทำกิจกรรมและใช้เวลาร่วมกัน เพื่อเป็นการเสริมสร้างความเข้มแข็งและสร้างสัมพันธ์ภาพของสมาชิกในครอบครัวทุกช่วงวัย

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ได้จัดทำแผนการในการจัดทำมาตรการในการขับเคลื่อนให้สมาชิกครอบครัวในวัยทำงานสามารถทำทุกบทบาทได้อย่างสมดุล ตามนโยบายของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ในการเสริมพลังวัยทำงานกับระบบการดูแลครอบครัว พร้อมสร้างวัยทำงานที่สร้างตัวได้ สร้างครอบครัวเข้มแข็ง และสามารถใช้ชีวิตได้อย่างสมดุลระหว่างครอบครัว สถานที่ทำงาน การดูแลครอบครัว เพื่อเป้าหมายครอบครัวไทยเข้มแข็งผ่านวิกฤติประชากร จึงได้สนับสนุนมาตรการวันลาเพื่อครอบครัว (โดยไม่ต้องขออนุมัติล่วงหน้า) ในการส่งเสริมสมดุลชีวิตของครอบครัว ให้อายุแรงงานสามารถทำงานควบคู่กับการดูแลสมาชิกครอบครัว เพื่อสร้างสมดุลระหว่างการทำงาน ครอบครัว และชีวิตส่วนตัว (Family work life balance) เพื่อรองรับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรของประเทศไทยที่กำลังประสบกับสัดส่วนประชากรวัยเด็กและวัยแรงงานลดลง ขณะที่สัดส่วนประชากรสูงอายุเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วส่งผลให้อายุขัยของประเทศไทยเผชิญกับภาวะพึ่งพิงของผู้สูงอายุเพิ่มมากขึ้น ขณะเดียวกันวัยแรงงานที่ต้องดูแลครอบครัว ผู้สูงอายุ และสมาชิกครอบครัว อาจประสบปัญหาการจัดสรรเวลา โดยเฉพาะการลาหรือหยุดงานเพื่อทำหน้าที่ดูแลสมาชิกครอบครัวดังกล่าว แต่หากไม่สามารถลาหรือหยุดงานได้ อาจกระทบต่อหน้าที่การงาน และหน้าที่ในการดูแลครอบครัว ทั้งขาดรายได้และเสียโอกาสในอาชีพ และส่งผลกระทบต่อหน่วยงานและองค์กรที่ขาดแรงงาน จึงได้มีแผนการในการจัดทำมาตรการดังกล่าวขึ้น เพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรี และเพื่อขอความร่วมมือทุกภาคส่วนในการร่วมเป็นกำลังขับเคลื่อนตามมาตรการ/นโยบายต่อไป

จากข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัวปี 2566 ในข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับจำนวนคดีการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว จำนวนคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ และจำนวนการละเมิดคำสั่ง กำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ของพนักงานเจ้าหน้าที่และศาล และจำนวนการยอมความจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานอัยการสูงสุด และสำนักงานศาลยุติธรรม เมื่อนำข้อมูลทั้งหมดมาศึกษาวิเคราะห์พบรายละเอียด ดังนี้

1. จำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550

จากข้อมูลจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานอัยการสูงสุด และสำนักงานศาลยุติธรรม ได้รายงานจำนวนคดีการกระทำความรุนแรงในครอบครัว ซึ่งแสดงให้เห็นจำนวนคดีที่เพิ่มมากขึ้นในทุกปี โดยจากงานวิจัย “ปัญหาการระงับข้อพิพาทคดีความรุนแรงในครอบครัวในชั้นพนักงานสอบสวน” (2553) ระบุว่า คดีฆาตกรรมที่เพิ่มขึ้น มีการแจ้งความร้องทุกข์กันทุกวัน ๆ ละหลายคดี หากพนักงานสอบสวนทำการรับคำร้องทุกข์ไว้แล้วทำการสอบสวนดำเนินคดีทุกรายแล้ว เชื่อว่าต้องเกิดปัญหาคดีความล้นโรงพัก ล้นศาล เจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอ นอกจากนั้นยังสิ้นเปลืองงบประมาณและเวลาในการดำเนินคดีเป็นจำนวนมาก โดยที่รัฐและสังคมไม่ได้ประโยชน์จากการดำเนินคดีดังกล่าว เพราะปัญหาความรุนแรงไม่ใช่อาชญากรรมอย่างแท้จริง แต่เป็นปัญหาสังคมกึ่งอาชญากรรม ที่รัฐต้องหาทางแก้ไขปัญหามากกว่าการลงโทษผู้กระทำผิด การมุ่งลงโทษผู้กระทำผิดโดยไม่มีการบำบัดรักษาแก้ไขพฤติกรรมผู้กระทำผิด จะเป็นการเพิ่มความรุนแรงในการทำผิดขึ้นอีก เพราะหลังจากถูกลงโทษแล้วผู้กระทำผิดจะต้องกลับเข้าสู่สังคมและอาจต้องอยู่อาศัยกับผู้เสียหายหรือคู่กรณีอีกครั้งอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ จึงได้นำกระบวนการยุติธรรมทางเลือกต่าง ๆ มาใช้แทนหรือใช้ควบคู่กับกระบวนการยุติธรรมปกติในขั้นตอนต่าง ๆ ของกระบวนการยุติธรรม เช่น กระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ การฟื้นฟูผู้เสียหายเสพติด เป็นต้น ส่วนใหญ่เป็นการเบี่ยงเบนผู้กระทำผิดหลังจากผ่านกระบวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวนแล้ว ซึ่งยังไม่สามารถลดปริมาณคดีและปริมาณงานในชั้นพนักงานสอบสวนได้ และจากรายงานข้อมูลจำนวนคดีความรุนแรงในครอบครัวที่ศาลรับฟ้องโดยตรงตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ยังแสดงให้เห็นถึงจำนวนคดีที่มีเพิ่มมากขึ้นในทุก ๆ ปี

2. จำนวนคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ จำนวนการละเมิดคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ และจำนวนการยอมความขึ้นสอบสวน

ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ศาลมีอำนาจออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์แก่ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว เพื่อเป็นการช่วยเหลือและคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวในกรณีเร่งด่วนได้ 2 กรณี ดังนี้ (ปัญหาการดำเนินคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 : กรณีศึกษาการใช้อำนาจศาล (2551))

1) ให้ความเห็นชอบหรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขคำสั่งกำหนดมาตรการบรรเทาทุกข์เป็นการชั่วคราวของพนักงานเจ้าหน้าที่ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีฐานะไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาที่ได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างแก่ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงเป็นการชั่วคราว ซึ่งมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ตามมาตรา 10 รวมไปถึงการให้ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ชดใช้เงินช่วยเหลือบรรเทาทุกข์เบื้องต้น การออกคำสั่งห้ามผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงเข้าไปในที่พำนักของครอบครัว ห้ามเข้าใกล้บุคคลในครอบครัวและการกำหนดวิธีการดูแลบุตร เป็นการให้อำนาจเชิงกึ่งตุลาการแก่พนักงานเจ้าหน้าที่และคำสั่งบางประเภทเป็นคำสั่งทางปกครองซึ่งกระทบต่อสิทธิเสรีภาพของประชาชน

2) ออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการบรรเทาทุกข์ โดยเมื่อศาลออกคำสั่งกำหนดมาตรการบรรเทาทุกข์แล้วต่อมาภายหลังมีพฤติการณ์หรือข้อเท็จจริงใด ๆ เกี่ยวกับตัวผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงหรือผู้ถูกระทำเปลี่ยนแปลงไป มาตรา 11 วรรค 2 ให้อำนาจศาลแก้ไขเพิ่มเติม เปลี่ยนแปลง หรือเพิกถอนคำสั่งกำหนดมาตรการบรรเทาทุกข์นั้น รวมทั้งสามารถกำหนดเงื่อนไขเพิ่มเติมได้

จากข้อมูลแสดงจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานอัยการสูงสุด และสำนักงานศาลยุติธรรม ได้รายงานข้อมูลดังกล่าว โดยพบว่า จำนวนคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ จำนวนการละเมิดคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ และจำนวนการยอมความขึ้นสอบสวน ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2557 - 2566 จำนวนข้อมูลดังกล่าว มีทั้งเพิ่มขึ้นและลดลงในแต่ละปี โดยสถิติดังกล่าวมีแนวโน้มลดลงตั้งแต่ปี พ.ศ. 2562 เป็นต้นมา และในปี 2566 สำนักงานตำรวจแห่งชาติไม่มีคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ และไม่พบการละเมิดคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ และจากข้อมูลของสำนักงานศาลยุติธรรม มีจำนวนคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งศาลเห็นชอบ ตามมาตรา 10 วรรคสอง จำนวน 2 คำสั่ง และไม่พบการละเมิดคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์

ส่วนที่ 4

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัว

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัว

จากการรายงานสถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว ประจำปี 2566 ที่รวบรวมสถิติข้อมูลได้จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และข้อมูลสถิติจากกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว รวมถึงข้อมูลการขับเคลื่อนการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวได้สรุปข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย แบ่งออกเป็น 7 ด้าน ดังนี้

ด้าน	ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย	หน่วยงาน
ระบบฐานข้อมูล	- ผลักดันให้มี “ระบบฐานข้อมูลความรุนแรงระดับประเทศ” ที่มีระบบประสานเชื่อมข้อมูลระหว่างกัน ให้ทุกหน่วยงานที่ดำเนินงานด้านความรุนแรงในครอบครัวใช้ระบบฐานข้อมูลเดียวกัน เพื่อให้เป็นมาตรฐาน และสามารถนำข้อมูลจากระบบไปใช้วิเคราะห์กำหนดนโยบาย แนวทางหรือมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัวระดับประเทศต่อไป - สนับสนุนการปรับปรุงรูปแบบการจัดเก็บข้อมูลของแต่ละหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้เป็นรูปแบบเดียวกัน เพื่อให้ง่ายต่อการวิเคราะห์ข้อมูล - ส่งเสริมให้มีการจัดเก็บข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัวที่เป็นกลุ่มเปราะบาง ได้แก่ คนพิการ ผู้ป่วยติดเตียง ผู้ป่วยเรื้อรัง เด็กที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ และกลุ่มเปราะบางที่ไม่สามารถเข้าถึงการช่วยเหลือ	- กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว - ศูนย์พึ่งได้ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข - สำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร - สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร - โรงพยาบาลตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ - ศูนย์ช่วยเหลือสังคม (OSCC) สายด่วน 1300 กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ - บ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน - สมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ - มูลนิธิหญิงชายก้าวไกล - สมาคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ - สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีในพระอุปถัมภ์พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี กรมหมื่นสุทธนารีนาถ - มูลนิธิปวีณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี (องค์กรสาธารณประโยชน์) - มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก - มูลนิธิเพื่อนหญิง - สภานายความ ในพระบรมราชูปถัมภ์

ด้าน	ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย	หน่วยงาน
เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานและกลไกการดำเนินงานตามกฎหมาย	- ผลักดันให้มีการเสริมสร้างพนักงานสอบสวนหญิง ทำงานด้านความรุนแรงในครอบครัวเป็นการเฉพาะ - ผลักดันให้ผู้ปฏิบัติงานภายใต้การดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ได้รับค่าตอบแทนในการปฏิบัติงาน - ผลักดันการจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอเพื่อพัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่และกลไกการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 รวมไปถึงเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง - สนับสนุนการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่และพนักงานสอบสวนในการช่วยเหลือคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง - ส่งเสริมให้มีมาตรการเกี่ยวกับความปลอดภัยให้แก่เจ้าหน้าที่ฯ ในการลงพื้นที่ปฏิบัติงานช่วยเหลือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง	- กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว - สำนักงานตำรวจแห่งชาติ - องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น (อบจ. อบต. เทศบาล เป็นต้น) - ศูนย์ช่วยเหลือสังคม (OSCC) สายด่วน 1300 กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
ทีมสหวิชาชีพและภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง	- ควรมีการอบรมให้ความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานแก่ภาคีเครือข่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงอาสาสมัครในชุมชนที่เกี่ยวข้อง เช่น อาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (อพม.) อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) อาสาสมัครสาธารณสุขกรุงเทพมหานคร (อสส.) เป็นต้น เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงาน และความสำคัญบทบาทของตนเองมากยิ่งขึ้น - ส่งเสริมให้มีผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรม เพื่อให้ความช่วยเหลือ คำแนะนำกรณีมีความรุนแรงในครอบครัวเพื่อช่วยเหลือแนะนำ อธิบายในรายละเอียดเกี่ยวกับกระบวนการต่าง ๆ แก่เจ้าหน้าที่ หรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง - ส่งเสริมและสนับสนุนให้ภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้องทำงานหรือบูรณาการงานร่วมกับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อสร้างการมีส่วนร่วมระดับชุมชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัว	- กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ - กระทรวงสาธารณสุข - กระทรวงมหาดไทย - องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

ด้าน	ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย	หน่วยงาน
กฎหมาย	- สนับสนุนให้มีการปรับปรุงกฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในสังคมปัจจุบัน โดยให้ครอบคลุมถึงครอบครัวที่มีกลุ่มเปราะบาง เช่น คนพิการ ผู้สูงอายุ ผู้ป่วยติดเตียง เป็นต้น	- กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
สวัสดิการสำหรับผู้ถูกกระทำ	- ส่งเสริมให้ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวได้รับสวัสดิการในการเยียวยาฟื้นฟูทั้งทางร่างกาย จิตใจ และสังคม โดยไม่มีค่าใช้จ่าย เช่น บริการตรวจสุขภาพ การให้คำปรึกษาการบำบัดรักษาทางจิตเวช และการเยียวยาทางจิตใจโดยนักจิตวิทยา - ผลักดันให้มี “ที่พัก/สถานที่” ที่ปลอดภัยในการรองรับผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวให้เหมาะสมและเพียงพอ ทั้งของภาครัฐและของเอกชน - ควรมีการส่งเสริมอาชีพให้ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวสามารถพึ่งตนเองได้	- กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว - สำนักงานตำรวจแห่งชาติ - องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น (อบจ. อบต. เทศบาล เป็นต้น) - กระทรวงแรงงาน - สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย
สถานการณ์สังคม	- ส่งเสริมการรณรงค์ให้สังคมเกิดความตระหนัก สร้างการรับรู้ สร้างทัศนคติ และเปลี่ยนค่านิยมในเรื่องความรุนแรงในครอบครัว รวมถึงการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ที่เกี่ยวข้องต่อประชาชนอย่างต่อเนื่อง - สนับสนุนงบประมาณสำหรับการรณรงค์และการสร้างสื่อประชาสัมพันธ์ที่ทันสมัย เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายทุกระดับ เพื่อสร้างแรงผลักดันให้สังคมปรับเปลี่ยนทัศนคติ และการไม่ยอมรับ ไม่นิ่งเฉยกับความรุนแรงทุกรูปแบบ โดยให้มีการเผยแพร่อย่างต่อเนื่อง - ส่งเสริมการสร้างสัมพันธภาพที่ดีของครอบครัว สามารถใช้เวลาที่มีคุณภาพระหว่างสมาชิกในครอบครัว และสามารถสร้างพื้นที่ที่เป็นมิตรสำหรับครอบครัว	- กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว - สำนักงานตำรวจแห่งชาติ - องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น (อบจ. อบต. เทศบาล เป็นต้น) - กระทรวงแรงงาน - กระทรวงสาธารณสุข - กระทรวงยุติธรรม - กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ด้าน	ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย	หน่วยงาน
การศึกษา/วิจัย	- ผลักดันให้มีหลักสูตรเกี่ยวกับครอบครัว ความรุนแรงในครอบครัว และความรุนแรงทุกรูปแบบ รวมถึงการรับมือกับสถานการณ์ยากลำบาก เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรการศึกษาภาคบังคับ ในทุกระดับการศึกษา - ส่งเสริมให้มีการเรียนการสอนวิชากฎหมาย ความรุนแรงต่อเด็กและผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว เป็นวิชาบังคับ ในหลักสูตรการศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์ ของสถาบันอุดมศึกษา - ส่งเสริมงบประมาณสำหรับการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเหตุปัจจัย พฤติกรรมหรือแนวโน้มที่ก่อให้เกิดการกระทำความรุนแรงในครอบครัว รวมทั้งมีการส่งเสริมการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเหตุปัจจัย สภาวะ พฤติกรรมของครอบครัว ที่ป้องกันการเกิดปัญหาความรุนแรงขึ้น หรือศึกษาด้านครอบครัวเกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์ที่อบอุ่น และความมั่นคงปลอดภัยในครอบครัว เพื่อเป็นแนวทางในการรณรงค์ เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ สร้างค่านิยม ทัศนคติ และลดความรุนแรงให้ข้อมูลกับประชาชนทั่วไป เพื่อทุกรูปแบบในสังคม	- กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว - กระทรวงศึกษาธิการ - กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

อ้างอิง

กรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, (2567) ข้อมูลด้านการกระทำ ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว ประจำปี พ.ศ. 2566 ของบ้านพักเด็กและครอบครัว 77 แห่ง (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2566).

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, (2567) ข้อมูลตามฐานระบบข้อมูลความรุนแรงในครอบครัว ภายใต้อาณัติ <http://www.violence.in.th>

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, (2566) บันทึกการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นตามแบบรายงานการดำเนินการคุ้มครองผู้ถูกกระทำ ความรุนแรงครอบครัว หรือแบบ คร.6 ประจำปี 2566.

กรมสุขภาพจิต (2564) จะทำอะไร เมื่อความรุนแรงไม่ใช่เรื่องไกลตัว และบ้านไม่ใช่พื้นที่ปลอดภัยของทุกคน ใน <https://dmh.go.th/news-dmh/view.asp?id=30715>.

กรมสุขภาพจิต (2565) แนวทางป้องกันหรือลดความรุนแรงในครอบครัว ใน <https://dmh.go.th/news-dmh/view.asp?id=31516>.

จินตนา วัชรสินธุ์และคณะ (2561) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความรุนแรงในครอบครัวของเด็กวัยเรียน วารสารเครือข่ายวิทยาลัยพยาบาลและการสาธารณสุขภาคใต้ ปีที่ 5 ฉบับที่ 2 พฤษภาคม - สิงหาคม 2561 ใน <https://he01.tci-thaijo.org/index.php/scnet/article/view/130876>.

สุกัญญา สดศรี. (2561). ปัญหาการใช้ความรุนแรงของครอบครัวในสังคมไทย The Problem of Family Violence in Thai Society. วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร. ปีที่ 6 ฉบับพิเศษ, 600-608. สืบค้นจาก <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/journal-peace/article/download/116657/94918/>.

ธีรภูมิ นิลเพชร และกัญญ์ฐิตา ศรีภา (2562) สภาพการณ์ความรุนแรงในครอบครัวและการพัฒนาบทบาทหน้าที่ของตำรวจในการรับมือปัญหาความรุนแรง: ศึกษาเฉพาะกรณีกองบังคับการตำรวจนครบาล 9 วารสารพยาบาลตำรวจ ปีที่ 11 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม – ธันวาคม 2562 ใน <https://he01.tci-thaijo.org/index.php/policenurse/article/download/208009/155203/>.

ปพิชญา สุนทรพิทักษ์ และ ศาสตราจารย์ ดร.กิติพัฒน์ นนทปัทมกุลย์ (2562) ผู้หญิงกับประสบการณ์ความรุนแรงในครอบครัว กรณีศึกษามูลนิธิหญิงชายก้าวไกล จาก https://socadmin.tu.ac.th/uploads/socadmin/file_research/research_Split/23.pdf.

มูลนิธิปวีณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี (องค์กรสาธารณประโยชน์) , (2567) ข้อมูลด้านการกระทำ ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว ประจำปี พ.ศ. 2565 (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2566)

มูลนิธิเพื่อนหญิง, (2566) รายงานสถิติผู้ขอรับบริการผ่านเพจมูลนิธิเพื่อนหญิง ประจำปี 2565.

มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก, (2567) ข้อมูลด้านการกระทำ ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว ประจำปี พ.ศ. 2566 (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2566).

มูลนิธิหญิงชายก้าวไกล, (2567) ข้อมูลด้านการกระทำความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว ประจำปี พ.ศ. 2566 (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2566).

โรงพยาบาลตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, (2567) ข้อมูลด้านการกระทำความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว ประจำปี พ.ศ. 2565 (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2566).

ศูนย์ช่วยเหลือสังคม สายด่วน 1300 กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, (2567) รายงานผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว ประจำปี 2566 (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2566).

ศูนย์พึ่งได้ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข, (2567) สถิติผู้มารับบริการศูนย์พึ่งได้ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2566).

สภาพนาความ ในพระบรมราชูปถัมภ์, (2567) ข้อมูลด้านการกระทำความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว ประจำปี พ.ศ. 2566 (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2566).

สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์, (2567) ข้อมูลการช่วยเหลือผู้ประสบปัญหาความเดือดร้อน ปี 2566 (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2566).

สถาบันบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดแห่งชาติบรมราชชนนี (สบยช.). (2565).สบยช. เตือนยาเสพติดทำให้ผู้เสพขาดสติ อาจเกิดความรุนแรงในครอบครัว ให้นำเข้าสู่กระบวนการบำบัดก่อนสาย จาก http://www.pmnidat.go.th/thai/index.php?option=com_content&task=view&id=3819&Itemid=159

สมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทยในพระบรมราชินูปถัมภ์, (2567) ข้อมูลด้านการกระทำความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว ประจำปี พ.ศ. 2566 (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2566).

สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรี ในพระอุปถัมภ์พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี กรมหมื่นสุทธนารีนาถ, (2567) ข้อมูลด้านการกระทำความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว ประจำปี พ.ศ. 2565 (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2566).

สำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร, (2567) ข้อมูลด้านการกระทำความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว ประจำปี พ.ศ. 2566 (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2566).

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, (2567) รายงานคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2566).

สำนักงานศาลยุติธรรม, (2567) รายงานคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2566).

สำนักงานอัยการสูงสุด, (2567) รายงานคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2566).

สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร, (2567) ข้อมูลด้านการกระทำความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว ประจำปี พ.ศ. 2566 (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2566).

[illegible]

รายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านความรุนแรงในครอบครัว
สำหรับการรายงานตามมาตรา 17
แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550

จัดทำโดย

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

**กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์**
1034 ถนนกรุงเกษม แขวงคลองมหานาค
เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพฯ 10100